

DEEL 2

REGLEMENTE

Die reglemente van die Algemene Sinode is beskikbaar in Die Kerkorde van die Nederduitse Gereformeerde Kerk (2011) en op die webblad van die Algemene Sinode (www.ngk.org.za). Slegs die reglemente wat in die algemene gemeentelike praktyk die meeste gebruik word, word hier opgeneem. Reglemente wat nie opgeneem is nie, word in kursief aangetoon.

1. REGLEMENTE VAN DIE ALGEMENE SINODE

Funksionering van die Algemene Sinode

<i>Reglement 1</i>	<i>Reglement vir die Moderamen</i>
<i>Reglement 2</i>	<i>Reglement vir die Bestuurspan</i>
<i>Reglement 3</i>	<i>Reglement van Orde</i>
<i>Reglement 4</i>	<i>Reglement vir die Algemene Taakspan Argief</i>
<i>Reglement 5</i>	<i>Reglement vir die Algemene Taakspan Bybelvertaling-, verklaring en verspreiding</i>
<i>Reglement 6</i>	<i>Reglement vir die Algemene Taakspan Fondse</i>
<i>Reglement 7</i>	<i>Reglement vir die Algemene Taakspan Regte</i>
<i>Reglement 8</i>	<i>Reglement vir die Algemene Bevoegdheidsraad</i>

Bedienaars van die Woord

<i>Reglement 9</i>	<i>Reglement vir die Algemene Kuratorium</i>
<i>Reglement 10</i>	<i>Reglement vir die Opleiding en Legitimasië Van Bedienaars van die Woord</i>
<i>Reglement 11</i>	<i>Reglement vir die Bevoegdheid van Bedienaars van die Woord, Proponente en Emeriti</i>
<i>Reglement 12</i>	<i>Reglement vir Tentmakerposte</i>
<i>Reglement 13</i>	<i>Reglement vir Vaste Termynposte</i>
<i>Reglement 14</i>	<i>Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord</i>
<i>Reglement 15</i>	<i>Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë</i>

Tug en Dissipline

<i>Reglement 16</i>	<i>Reglement vir Tug en Dissipline</i>
---------------------	--

Appèl

<i>Reglement 17</i>	<i>Reglement vir Appèl of Beswaar</i>
---------------------	---------------------------------------

Eiendom

Reglement 18 Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse

Gemeentes

Reglement 19 Reglement vir die Sending/Getuienis van die NG Kerk

Reglement 20 Reglement vir die Verhouding tot Ander Kerke en Groepe

Reglement 21 Reglement vir die Vermeerdering, Kombinerings, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes, en die Vorming van 'n Nuwe Kerkverband.

REGLEMENT 11

REGLEMENT VIR DIE BEVOEGDHEID VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD, PROPONENTE EN EMERITI

1. **ALGEMENE UITGANGSPUNTE**

- 1.1 Daar moet by elke aspek van die reëling van die bevoegdheid (wat verpligtinge en regte insluit) van bedienaars van die Woord, proponente en emeriti daarvan uitgegaan word dat dit Christus is wat sy kerk deur Sy Woord en die Heilige Gees regeer en dat Hy dit doen deur persone wat Hy daartoe roep, toerus en in Sy diens stel.
- 1.2 Die bevoegdheid vir die uitvoering van die werk van die bedienaar van die Woord is nie geleë in bepaalde vermoëns of besondere kwaliteite, of 'n aparte geestelike stand wat beklee is met 'n blywende eer of mag en wat deur die daad van ordening verkry word nie. p
- 1.3 'n Persoon kan bedienaar van die Woord wees indien die persoon op wettige wyse beroep is, die nodige approbasie verkry het, en in 'n gemeente bevestig is (vergelyk Artikels 4, 7 en 8 van die *Kerkorde*). Die amp van bedienaar van die Woord funksioneer dus binne gemeentelike verband met dien verstande dat persone in 2.3 hieronder genoem, naamlik diegene wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan die kerkverband, deur 'n gemeente beroep en in 'n gemeente in die amp bevestig kan word. Bedienaars van die Woord in diens van die kerkverband het beperkte ampsbevoegdheid en kan in terme van Artikel 9 van die *Kerkorde* slegs die bediening van Woord, die bediening van die sakramente en die diens van die gebede op uitnodiging van 'n gemeente behartig. Indien 'n bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband ook as bedienaar van die Woord in 'n gemeente bevestig is, beskik daardie persoon volle ampsbevoegdheid.

2. DIE BEVOEGDHEID VAN BEDIENAAR VAN DIE WOORD

- 2.1 Die volgende geld vir die verkryging van die bevoegdheid van 'n bedienaar van die Woord:
 - 2.1.1 'n Bedienaar van die Woord is 'n persoon wat
 - 2.1.1.1 die innerlike roeping van die Here ontvang het,
 - 2.1.1.2 die teologiese opleiding volgens die voorskrifte van die Algemene Sinode deurloop het,
 - 2.1.1.3 aan 'n ondersoek ten opsigte van leer en lewe en die geskiktheid vir die bediening onderwerp is,
 - 2.1.1.4 gelegitimeer en beroepbaar gestel is,
 - 2.1.1.5 deur 'n gemeente of die kerkverband beroep/benoem is, en
 - 2.1.1.6 in die amp bevestig is/plegtig vir diens aan die kerkverband afgesonder is.
- 2.2 Elke bedienaar van die Woord wat in 'n gemeente in die amp bevestig is, beskik oor volle ampsbevoegdheid en beklee die amp soos omskryf in Artikel 9 van die *Kerkorde*.
- 2.3 Elke bedienaar van die Woord wat in diens van die kerkverband benoem is en plegtig vir diens aan die kerkverband afgesonder is, beskik oor beperkte ampsbevoegdheid (vergelyk 2.2 hierbo). Hierdie persone is
 - 2.3.1 Bedienaars van die Woord wat deur die kerkverband geroep is om as NG Kerkdosente teologiese studente aan die kerklik-goedgekeurde teologiese opleidingsentra van die NG Kerk op te lei;
 - 2.3.2 Bedienaars van die Woord wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan ringe, sinodes en die Algemene Sinode; en
 - 2.3.3 Bedienaars van die Woord wat deur die kerkverband benoem is vir diens aan instansies soos die Bybelgenootskap, die Kapelaansdienste of ander instansies wat deur die Algemene Sinode of die Moderamen, namens die Algemene Sinode, goedgekeur is.
- 2.4 'n Proponent wat in terme van 2.3.2 en 2.3.3 hierbo benoem is, verkry nie die bevoegdheid van bedienaar van die Woord nie, maar behou die bevoegdheid van proponent.
- 2.5 Indien die man of vrou van 'n bedienaar van die Woord in diens van 'n gemeente of die kerkverband verplaas word, en dit meebring dat demissie verleen moet word, word die diensverhouding beëindig met die behoud van bevoegdheid van bedienaar van die Woord.
- 2.6 Persone wat ingevolge die Artikels 12.7.2 en 12.7.3, ingevolge die *Reglement vir Vaste Termynposte* of ingevolge 2.5 hierbo demissie ontvang het, behou die bevoegdheid om bedienaar van die Woord te wees met dien verstande dat hulle hul jaarliks voor 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld met vermelding van die rede(s) waarom die bevoegdheid van bedienaar van die Woord steeds behou

moet word. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van 'n vertroulike aanbeveling oor die persoon se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar die persoon lidmaat is. Sodanige persone beskik oor beperkte ampsbevoegdheid en kan in terme van Artikel 9 van die *Kerkorde* slegs die bediening van Woord, die bediening van die sakramente en die diens van die gebede op uitnodiging van 'n gemeente behartig.

3. DIE BEVOEGDHEID VAN PROPONENT

- 3.1 'n Proponent is 'n persoon wat die vereiste teologiese opleiding deurloop het, gelegitimeer is en beroepbaar is.
- 3.2 Proponente mag op uitnodiging van 'n kerkraad die Woord tydens eredienste en ander geleenthede verkondig.
- 3.3 Persone wat op grond van Artikel 11 van die *Kerkorde* of met die oog op verdere studie demissie ontvang het (vergelyk *Reglement vir Verlof van Bedienaars van die Woord*, 5.4 en 5.5), verloor die bevoegdheid van bedenaar van die Woord, maar beskik oor die bevoegdheid van proponent.
- 3.4 Proponente wat die ouderdom van 60 jaar bereik het en hulle voornemens om nie weer voltyds in die bediening te staan nie skriftelik aan die Algemene Bevoegdheidsraad bekendgemaak het, word in die *Kerkbode* en in die *Jaarboek* bekendgestel as "nie beroepbaar nie". Hulle behou egter net soos proponente wat die normale aftree-ouderdom van 65 jaar bereik het, preekvergunning en kan dus op uitnodiging van 'n gemeente die prediking behartig. Persone wat reeds by legitiemasie die normale aftree-ouderdom van 65 jaar bereik het, ontvang die bevoegdheid om beroep te word in terme van die *Reglement vir Vaste Termynposte* (vergelyk 4.).
- 3.5 Proponente moet hulle jaarliks voor 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld ten einde aan te dui of hulle steeds beskikbaar is vir beroeping. Hierdie aanmelding moet vergesel wees van 'n vertroulike aanbeveling oor die persoon se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar die persoon lidmaat is.
- 3.6 Aangesien proponente onder die opsig van die kerkraad staan, word dit van die kerkraad verwag om op die hoogte te bly met die posisie van proponente wat onder sy opsig val.

4. DIE BEVOEGDHEID VAN EMERITUS

- 4.1 'n Emeritus is 'n bedenaar van die Woord wat ingevolge Artikel 14 van die *Kerkorde* geëmeriteer het.
- 4.2 'n Emeritus behou die bevoegdheid van bedenaar van die Woord en kan ampspligte soos omskryf in Artikel 9 van die *Kerkorde* op uitnodiging van 'n gemeente verrig.

- 4.3 'n Emeritus is beroepbaar in terme van die *Reglement vir Vaste Termynposte* (vergelyk 4.)
- 4.4 'n Emeritus kan voortgaan om as huweliksbevestiger op te tree.
- 4.5 Ter wille van die behoorlike instandhouding van die bevoegdheidsregister moet emeriti tot op ouderdom 70 jaarliks voor 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld.

5. BEDIENINGSONTWIKKELING

- 5.1 In terme van die *Plegtige Legitimasieverklaring* is alle gelegitimeerdes van die NG Kerk verplig om voortgesette bedieningsontwikkeling te ondergaan.
- 5.2 Gelegitimeerdes moet, ter wille van hulle eie bedieningsontwikkeling en die welwese van die gemeente, inskakel by die mentorprogram van die NG Kerk.

6. VERANDERING VAN TOEGEKENE BEVOEGDHEID VAN BEDIENAAR VAN DIE WOORD EN PROPONENT

- 6.1 Persone aan wie die Algemene Bevoegdheidsraad die bevoegdheid van bedienaar van die Woord, proponent of emeritus toegeken het, behou hierdie bevoegdheid, ook al sou die Algemene Sinode hierdie reglement wysig, mits die oorspronklike voorwaardes wat in hulle geval gegeld het, dieselfde bly.
- 6.2 Bedienaars van die Woord, proponente en emeriti van die NG Kerk wat leraar wil word in 'n ander denominasie van gereformeerde belydenis, kan vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om beroepbaar te bly binne die NG Kerk terwyl die persoon in die ander denominasie werk.
- 6.3 Bedienaars van die Woord wat om *bona fide*¹ redes die bediening wil verlaat, kan 'n aansoek rig aan die Algemene Bevoegdheidsraad wat deur die bedienaar van die Woord, die kerkraad en ring gemotiveer is.
 - 6.3.1 Die Algemene Bevoegdheidsraad hanteer die aansoek.
 - 6.3.2 Indien die aansoek suksesvol is, ontvang sodanige bedienaar van die Woord verlof om bevoegdheid as proponent te behou.
 - 6.3.3 Vir die behoorlike instandhouding van die bevoegdheidsregister moet sodanige persone jaarliks voor 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld.

7. VERLIES VAN BEVOEGDHEID

- 7.1 Persone hou op om bedienaar van die Woord, of waar van toepassing, emeritus te wees indien hulle

¹ *Bona fide* redes is wanneer 'n leraar uit sy werkkring bedank sonder dat daar enigsins sprake is van dissiplinêre en/of tug optredes teen die predikant is nie. Redes kan inhou dat die leraar vir die huidige nie sy weg oopsien om met die bediening voort te gaan nie.

- 7.1.1 nie meer die werk verrig soos in 2.2 en 2.3 hierbo omskryf nie, behoudens 2.6 hierbo;
- 7.1.2 in 'n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in 'n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;
- 7.1.3 hulle deur woord of daad van 'n NG gemeente afskei;
- 7.1.4 'n skriftelike bedanking by die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ingedien het en dit aanvaar word (vergelyk 7.5);
- 7.1.5 skriftelik aan die Algemene Bevoegdheidsraad kennis gee dat hulle die amp van bedienaar van die Woord neerlê, met kennisgewing aan die ring onder wie se opsig hulle val;
- 7.1.6 dit deur tughandeling verloor (vergelyk Artikel 64.5.4 van die *Kerkorde*).
- 7.2 Persone hou op om proponent te wees indien hulle
 - 7.2.1 in 'n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in 'n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;
 - 7.2.2 hulle deur woord of daad van 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente afskei;
 - 7.2.3 skriftelik aan die Algemene Bevoegdheidsraad kennis gee dat hulle afstand doen van hulle bevoegdheid as proponent;
 - 7.2.4 dit deur tughandeling verloor (vergelyk Artikel 64.5.4 van die *Kerkorde*).
- 7.3 Wanneer 'n persoon ophou om bedienaar van die Woord, proponent of emeritus te wees, word die volgende prosedure gevolg:
 - 7.3.1 Die betrokke kerkvergadering stel die Algemene Bevoegdheidsraad van die verlies van bevoegdheid in kennis.
 - 7.3.2 Die persoon besorg sy/haar *Akte van Legitimasie* via die skriba van die ringskommissie aan die Algemene Bevoegdheidsraad terug..
 - 7.3.3 Die Algemene Bevoegdheidsraad gee in die *Kerkbode* kennis van die verlies van bevoegdheid.

8. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING

- 8.1 Eertydse bedienaars van die Woord of proponente mag slegs langs die volgende weg weer gelegitimeer word:
 - 8.1.1 Die persoon moet skriftelik aansoek doen by die ring onder wie se opsig hy/sy val.
 - 8.1.2 Hierdie ring ondersoek die aangeleentheid met inagneming van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde*. In die geval van 'n eertydse bedienaar van die Woord word die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied die persoon woonagtig was tydens en sedert hy/sy bevoegdheid verloor het. Getuienis kan ook van kerkrade en ringe ingewin word waar die persoon woonagtig was voordat hy/sy uit die bediening getree het. In die geval van 'n eertydse proponent word sover moontlik die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se

gebied die persoon woonagtig was voordat en nadat hy/sy opgehou het om proponent te wees.

- 8.1.3 Die ring voorsien die sinode/sinodale kommissie/moderamen binne wie se gebied die ring val, van al die tersaaklike stukke, 'n verslag en aanbevelings.
- 8.1.4 Die skriba van die sinode/sinodale kommissie/moderamen stuur die dokumentasie en die verslag aan die Algemene Bevoegdheidsraad met die oog op advies.
- 8.1.4.1 Wanneer 'n sinode/sinodale kommissie/moderamen die aansoek behandel, word die applikant ingevolge 7.2 van die *Reglement vir die Opleiding en Legitimasië van Bedienaars van die Woord* ter vergadering ondersoek met inagneming van die Artikel 66.4.4 en 66.4.5 van die *Kerkorde*. Indien die uitslag positief is, word die persoon na 'n proponentskommissie vir *colloquium doctum* verwys. In die geval van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde* word die applikant se aansoek na die Algemene Sinode/Moderamen verwys vir beslissing alvorens vir *colloquium doctum* aangemeld mag word (vergelyk 9. hieronder).
- 8.1.4.2 Wanneer 'n aansoek voor 'n sinode self gebring word, mag die applikant tydens die vergadering deur 'n kommissie ondersoek word, met inagneming van al die vereistes hierbo gestel. Indien die uitslag positief is, word 'n aanbeveling dienooreenkomstig voor die vergadering gelê. Indien die aanbeveling van die kommissie negatief is, mag die betrokke applikant die aansoek voor die volle vergadering verdedig of by 'n volgende sinode 'n nuwe aansoek indien.
- 8.1.4.3 Indien die sinodale kommissie die aansoek weier, word dit met opgawe van rede(s) skriftelik aan die applikant bekendgemaak. Teen die beslissing van die sinodale kommissie/moderamen mag die applikant by die sinode appèl aanteken, of by 'n latere geleentheid 'n nuwe aansoek indien.
- 8.1.4.4 Indien 'n applikant om redes wat volgens die oordeel van die vergadering aanvaarbaar is, versoek om nie ter vergadering te verskyn nie, word die aansoek in die persoon se afwesigheid behandel.
- 8.2 Nadat 'n kandidaat goedkeuring verkry het om aan te meld vir *colloquium doctum*, moet dit binne 'n tydperk van 18 maande geskied.
- 8.3 Na bevredigende *colloquium doctum* by die proponentskommissie, word die applikant by die Algemene Bevoegdheidsraad vir legitimasië aanbeveel.
- 8.4 Eertydse bedienaars van die Woord wat weer gelegitimeer word, beskik oor die bevoegdheid van proponent. Bevestiging in 'n gemeente na die aanname van 'n beroep geskied weer met oplegging van hande.

9. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT IN ARTIKEL 66.4.5 GENOEM WORD

- 9.1 Waar 'n eertydse bedienaar van die Woord of proponent in terme van Artikel 66.4.5 van die *Kerkorde* aansoek om hertoelating tot die

bediening doen, moet kerkvergaderinge bykomend aan die volgende aandag gee:

- 9.1.1 Daar moet duidelike getuienis van berou en bekering wees.
- 9.1.2 Daar moet voldoende getuienis wees dat die kerklike tug tot sy reg gekom het.
- 9.1.3 Daar moet genoegsame getuienis wees dat die hertoelating tot die bediening sonder skade vir die NG Kerk gedoen kan word.
- 9.1.4 Die tydsverloop, rugbaarheid, omvang van die skade, restitusie, herstel van verhoudinge, die heil van die kerk, geskiktheid vir die bediening en doelbewuste weerhouding van die ampspligte van bedienaar van die Woord moet ook in oorweging geneem word.

10. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT DIE NG KERK VERLAAT HET

- 10.1 'n Eertydse bedienaar van die Woord of proponent wat na 'n ander kerk of godsdienstige groep oorgegaan het, sedertdien weer lidmaat van 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente geword het en begeer om weer tot die bediening van die Woord in die NG Kerk toegelaat te word, moet dieselfde prosedure volg soos in 8.1 tot 8.4 hierbo vermeld.
- 10.2 Die *colloquium doctum* word afgeneem in terme van bepaling 7 van die Reglement vir die Opleiding en Legitimasie vir Bedienaars van die Woord.

11. TOELATING TOT DIE BEDIENING VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD UIT ANDER KERKE

- 11.1 'n Bedienaar van die Woord in diens van 'n gereformeerde kerk met wie die NG Kerk formele ekumeniese bande het, kan tot die evangeliebediening in die NG Kerk toegelaat word, indien voldoen word aan die vereistes gestel onder bepaling 7.4 van *die Reglement vir die Opleiding en Legitimasie vir Bedienaars van die Woord*.

12. VERTOË IN VERBAND MET BEVOEGDHEID

- 12.1 'n Persoon wat deur 'n beslissing van die Algemene Bevoegdheidsraad oor sy/haar bevoegdheid veronreg voel, kan hom/haar met voorlegging van nuwe gegewens beroep op 'n volgende vergadering van die Algemene Bevoegdheidsraad.
- 12.2 'n Persoon wat nog steeds verontreg voel na sy/haar saak ten opsigte van bevoegdheid deur die Algemene Bevoegdheidsraad heroorweeg is, mag hom/haar na die Algemene Sinode/Moderamen wend.
- 12.3 'n Persoon wie se bevoegdheid geraak word deur die aanbeveling(s) van 'n ondersoekliggaam in 'n tug- en/of dissiplinêre verhoor, kan hom/haar by wyse van skriftelike vertoë tot die Algemene Bevoegdheidsraad rig, voordat die Algemene Bevoegdheidsraad 'n besluit ter uitvoering neem.

13. BEVOEGDHEIDSREGISTER - FOOIE EN PUBLIKASIE

- 13.1 Benewens alle ander bepalings, moet elke persoon wat oor bevoegdheid beskik en dit wil behou, jaarliks vóór 31Maart op die verlangde wyse by die Algemene Bevoegdheidsraad aanmeld. Elke aanmelding moet vergesel wees van die betaling van die voorgeskrewe registrasiefooi soos deur die Bestuursplan van die Moderamen jaarliks vasgestel.
- 13.2 Die basiese inligting soos vervat in die bevoegdheidsregister word in die *Jaarboek* gepubliseer. In die *Jaarboek* word vir die onderskeie kategorieë voorsiening gemaak. Enige foutiewe inligting moet onverwyld deur die betrokke persoon of kerkvergadering onder aandag van die Algemene Bevoegdheidsraad gebring word. Regstellings geskied in die *Kerkbode*.

REGLEMENT 12

REGLEMENT VIR TENTMAKERPOSTE

1. AARD

- 1.1 'n Tentmakerpos vir 'n bedienaar van die Woord is 'n deelydse² pos vir 'n onbepaalde termyn.
- 1.2 'n Tentmakerpos vertoon die karakter van 'n gewone pos vir bedienaar van die Woord. 'n Tentmaker is 'n bedienaar van die Woord wat deelyds, soos ooreengekom, die ampspligte van Artikel 9 van die *Kerkorde* vervul.

2. SKEP VAN POS

- 2.1 Indien die gemeente 'n tentmakerpos vir 'n bedienaar van die Woord wil skep, of om finansiële of ander redes 'n bestaande voltydse³ pos in 'n tentmakerpos wil omskep, doen die kerkraad 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.
- 2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoefte en finansiële omstandighede, die tentmakerpos goed.
- 2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.

² Die begrip 'deelyds' verwys na die bediening van 'n bedienaar van die Woord wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms vir 'n vasgestelde gedeelte van sy tyd slegs 'n gedeelte van sy lewensonderhoud van die gemeente ontvang.

³ Die begrip 'voltyds' verwys na die bediening van 'n bedienaar van die Woord wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms sy volle lewensonderhoud van die gemeente ontvang.

- 2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 7 van die *Kerkorde*, toepaslike bepalinge in reglemente⁴ en verbandhoudende besluite.
- 2.3.2 'n Tentmakerpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van bedienaar van die Woord te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.
- 2.3.3 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente in proporsionele terme gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen 'n voltydse en deelydse pos.
- 2.3.4 'n Tentmakerpos is pensioendraend, tensy die bedienaar van die Woord wat die pos vul en die betrokke kerkvergadering goedkeuring van die trustees van die sinodale pensioenfonds verkry het om by 'n ander wetlik-goedgekeurde pensioenfonds in te skakel.
- 2.3.5 'n Tentmakerpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van bedienaar van die Woord in direkte verband staan.
- 2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.
- 2.5 By die skep van 'n tentmakerpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

3. BEROEPING

- 3.1 Die kerkraad beroep in ooreenstemming met die kerklike voorskrifte en finaliseer in oorleg met die ring die diensooreenkoms in ooreenstemming met Artikels 7.4 tot 7.7 van die *Kerkorde*.
- 3.2 'n Bedienaar van die Woord wie se pos van 'n voltydse pos na 'n tentmakerpos verander word, se diensooreenkoms word diensooreenkomsdig gewysig, goedgekeur en onderteken, sonder om weer beroep en bevestig te word.

4. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Bedienaar van die Woord in 'n tentmakerpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

5. DIENSOOREENKOMS MET DIE ANDER WERKGEWER(S)

- 5.1 By die aangaan van 'n diensooreenkoms met 'n tentmaker, bepaal die kerkraad sy voorwaarde(s) vir die tentmaker se diens aan die ander werkgewer(s).
- 5.2 Die aangaan van alle toekomstige diensooreenkomste met ander werkgewers, moet vooraf deur die kerkraad goedgekeur word.

6. DIENSBEËINDIGING

⁴ Vergelyk onder meer bepaling 2.4.2 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë*.

- 6.1 'n Bedienaar van die Woord in 'n tentmakerpos tree by aanvaarding van 'n beroep of by bereiking van die normale aftree-ouderdom uit diens van die gemeente/kerkverband.
- 6.2 By diensbeëindiging/aanvaarding van emeritaat, stel die kerkvergadering die Algemene Bevoegdheidsraad daarvan in kennis.

REGLEMENT 13

REGLEMENT VIR VASTE TERMYNPOSTE

1. AARD

- 1.1 'n Vaste termynpos vir 'n bedienaar van die Woord is 'n pos met 'n omskrewe termyn (met 'n aanvangs- en einddatum) en 'n omskrewe taak. Na verstryking van die termyn en na voltooiing van die taak, termineer 'n vaste termynpos.
- 1.2 'n Vaste termynpos kan voltyds of deelyds gevul word.

2. SKEP VAN POS

- 2.1 Indien die gemeente 'n vaste termynpos vir 'n bedienaar van die Woord wil skep, doen die kerkraad 'n gemotiveerde voorlegging aan die ring of sy gevolmagtigde.
- 2.2 Die ring of sy gevolmagtigde keur, met inagneming van die gemeente se bedieningsbehoefte en finansiële omstandighede, die vaste termynpos goed.
- 2.3 Die ring of sy gevolmagtigde adviseer die kerkraad met die opstel van die diensooreenkoms.
 - 2.3.1 Uitvoering word gegee aan die tersaaklike voorskrifte van Artikel 7 van die *Kerkorde* en verbandhoudende bepalinge en besluite.
 - 2.3.2 'n Vaste termynpos kan nie geskep word om die bevoegdheid van bedienaar van die Woord te verkry of te behou nie, of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry nie.
 - 2.3.3 Gegewe die sinodale riglyne word in dieselfde gemeente gelykwaardigheid in diensvoordele gehandhaaf tussen 'n vaste termynpos en 'n pos vir 'n onbepaalde termyn.
 - 2.3.4 'n Vaste termynpos is pensioendraend, tensy die bedienaar van die Woord wat die pos vul en die betrokke kerkvergadering goedkeuring van die trustees van die sinodale pensioenfonds verkry het om by 'n ander wetlik-goedgekeurde pensioenfonds in te skakel, of om by hoë uitsondering by die trustees van die sinodale pensioenfonds vrystelling van inskakeling te kry.
 - 2.3.5 'n Vaste termynpos het duidelik omskrewe bedieningsverpligtinge wat met die amp van bedienaar van die Woord in direkte verband staan.

- 2.4 Nadat die ring of sy gevolmagtigde die pos en die voorgestelde diensooreenkoms goedgekeur het, kan die kerkraad oorgaan tot beroeping.
- 2.5 By die skep van 'n vaste termynpos in die kerkverband, sien die betrokke kerkvergadering toe dat aan die toepaslike vereiste van hierdie reglement voldoen word.

3. BEROEPING

- 3.1 Die kerkraad beroep in ooreenstemming met die kerklike voorskrifte en finaliseer in oorleg met die ring die diensooreenkoms in ooreenstemming met Artikel 7.4 tot 7.7 van die *Kerkorde*.
- 3.2 'n Bedienaar van die Woord wat in dieselfde gemeente om 'n vaste termynpos aansoek doen en in die pos aangestel word, word nie weer beroep en bevestig nie.

4. EMERITI

- 4.1 'n Emeritus kan tot op ouderdom 70 jaar, met goedkeuring van die ring, in 'n vaste termynpos beroep word waarna die emeritus finaal uit kerklike diens tree. 'n Emeritus kan nie ná ouderdom 70 in 'n vaste termynpos aangestel word nie.
- 4.2 By bereiking van die normale aftree-ouderdom (65 jaar), moet geëmeriteer word sonder dat pensioen noodwendig geneem word.
- 4.3 'n Emeritus kan weer diens in dieselfde gemeente aanvaar, slegs indien
- 4.3.1 'n vaste termynpos volgens die voorgeskrewe prosedure geskep is (vergelyk 2.1 tot 2.5 hierbo);
- 4.3.2 alle verpligtinge by emeritaat nagekom is;
- 4.3.3 sy mediese geskiktheid bepaal is;
- 4.3.4 'n nuwe diensooreenkoms aangegaan word;
- 4.3.5 beroeping en bevestiging in die pos plaasgevind het;
- 4.3.6 bydraes tot die pensioenfonds voortgesit word; en
- 4.3.7 die ander vereistes van hierdie reglement nagekom word.
- 4.4 'n Emeritus wat by aanvaarding van 'n vaste termynpos reeds pensioen ontvang, is vrygestel van pensioenbydraes. Diens in die vorige gemeente kan nie aanvaar word nadat pensioen reeds ontvang word nie (vergelyk 4.3.6).

5. TERMYN

- 5.1 Die termyn vir 'n vaste termynpos duur nie langer as drie jaar nie.⁵
- 5.2 By verstryking van die termyn, kan die pos vir 'n maksimum van twee jaar deur dieselfde of 'n ander bedienaar van die Woord gevul word, op

⁵ Verwagtinge moet nie geskep word dat die pos gekontinueer word nie. Diensooreenkomste moet nie na verstryking van die termyn stilswyend voortgesit word nie.

voorwaarde dat die ring of sy gevolmagtigde instemming daartoe verleen en 'n nuwe diensooreenkoms tot stand kom.

6. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGE

'n Bedienaar van die Woord in 'n vaste termynpos word na meerdere vergaderinge afgevaardig.

7. DIENSBEËINDIGING EN BEHOUD VAN BEVOEGDHEID

7.1 'n Bedienaar van die Woord in 'n vaste termynpos tree op datum van die verstryking van die termyn uit diens van die gemeente/kerkverband.

7.2 'n Bedienaar van die Woord in 'n vaste termynpos kan vóór verstryking van die termyn weens wangedrag, ongeskiktheid en bedryfsvereistes uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan word (vergelyk die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë*).

7.3 'n Emeritus in 'n vaste termynpos se diens word beëindig nie later nie as die laaste dag van die maand waarin die ouderdom van 70 jaar bereik is.

7.4 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, stel die kerkvergadering die Algemene Bevoegdheidsraad daarvan in kennis.

7.5 By diensbeëindiging na verstryking van die termyn, word die bevoegdheid van bedienaar van die Woord/emmeritus behou.

REGLEMENT 14

REGLEMENT VIR DIE VERLOF VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD

1. ALGEMENE BEPALINGE

1.1 Die kerkraad of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep reël alle verlof waarop 'n bedienaar van die Woord in terme van die diensooreenkoms geregtig is.

1.2 Die bedienaar van die Woord doen op voorgeskrewe wyse by die kerkraad of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep aansoek om verlof te neem. Verlof, met die uitsondering van siekteverlof, kan slegs geneem word nadat die aansoek goedgekeur is.

1.3 Alle verlof wat geneem word, word genotuleer en in 'n verlofregister aangeteken wat elke ses maande deur die kerkraad en jaarliks deur die ring in sitting gekontroleer word.

1.4 Indien 'n bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, word alle verlof gereël, goedgekeur en gekontroleer deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep as verteenwoordiger van die werkgewer.

1.5 Verlof is nie van een diensverhouding na 'n ander oordraagbaar nie.

2. JAARLIKSE VERLOF

- 2.1 'n Bedienaar van die Woord is geregtig op 42 kalenderdae dae jaarlikse verlof met volle besoldiging vir elke twaalf maande van diens in die gemeente/kerkverband, tensy anders ooreengekom is.
- 2.2 Jaarlikse verlof val 'n bedienaar van die Woord *pro rata* vanaf indienstreding toe.
- 2.3 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep en die bedienaar van die Woord kom ooreen wanneer die jaarlikse verlof geneem kan word. Indien 'n ooreenkoms nie bereik word nie, kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep besluit wanneer die bedienaar van die Woord verlof moet neem.
- 2.4 Jaarlikse verlof kan nie geneem word gedurende 'n tydperk van kennisgewing van diensbeëindiging nie.
- 2.5 Jaarlikse verlof word in die jaar waarin dit verdien is, geneem. Hoogstens 21 kalenderdae kan na die volgende jaar oorgedra word. Opgehoopte verlof word binne die eerste ses maande van die volgende jaar geneem.
- 2.6 Jaarliks moet minstens 21 kalenderdae aaneenlopende gewone verlof geneem word.
- 2.7 Gewone verlof is slegs op datum van diensbeëindiging uitbetaalbaar. Die *pro rata* gedeelte van die huidige jaar se ongebruikte verlof én die goedgekeurde opgehoopte verlof wat van die vorige jaar oorgedra is, kan tot 'n gesamentlike maksimum van 30 kalenderdae uitbetaal word. Uitbetaling geskied volgens heersende wetgewing.

3. SIEKTEVERLOF

- 3.1 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep kan aan 'n bedienaar van die Woord siekteverlof met volle lewensonderhoud en toelaes toestaan.
- 3.2.1 Siekteverlof word bereken teen 120 kalenderdae en word in siklusse van drie jaar toegestaan.
- 3.2.2 In die geval van oorskryding van toegekende siekteverlof binne 'n siklus van drie jaar, kan 'n bedienaar van die Woord kies om beskikbare vakansieverlof aan te wend vir siekteverlof. Indien geen toegekende siekteverlof of vakansieverlof meer beskikbaar is nie en swak gesondheid steeds verhinder dat diensverpligtinge doeltreffend verrig kan word, kan die bedienaar van die Woord aansoek doen vir verdere siekteverlof. Indien die kerkvergadering die aansoek goedkeur, neem die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep 'n besluit oor vergoeding vir 'n ooreengekome tydperk en tref gepaste reëlings vir plaasvervangende diens.
- 3.2.3 By 'n aansoek om siekteverlof vir meer as 3 kalenderdae kan die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep aandrang op 'n verslag van 'n geneesheer om te bepaal:

- 3.2.3.1 waarom die bedienaar van die Woord nie gesond genoeg is om diens te verrig nie; en
- 3.2.3.2 hoe lank die afwesigheid na verwagting sal duur alvorens normale diens hervat kan word.
- 3.2.4 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep sal die reg hê om op koste van die bedienaar van die Woord 'n mediese sertifikaat van 'n geneesheer aan die kerkvergadering voor te lê, voordat siekteverlof goedgekeur word.
- 3.2.5 Indien die siekteverlof 120 kalenderdae per drie jaar siklus oorskry, word die advies van die ring of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep ingewin met die oog op die voortgang van die bediening in die gemeente.

4. VERLOF VIR BEDIENINGSONTWIKKELING

- 4.1 'n Minimum van 6 en 'n maksimum van 12 kalenderdae verlof vir bedieningsontwikkeling per jaar word aan die bedienaar van die Woord toegeken, tensy anders ooreengekom.
- 4.2 Verlof vir bedieningsontwikkeling val 'n bedienaar van die Woord *pro rata* vanaf datum van diensaanvaarding toe.
- 4.3 Verlof vir bedieningsontwikkeling word toegestaan nadat die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep die betrokke kursus/program goedgekeur het.
- 4.4 Verlof vir bedieningsontwikkeling kan nie oorgedra word na 'n volgende jaar nie.

5. STUDIEVERLOF⁶

- 5.1 Studieverlof is 'n vergunning en die kerkvergadering en die bedienaar van die Woord moet in die lig van plaaslike omstandighede ooreenkom oor studieverlof.
- 5.2 Wanneer 'n kerkvergadering en die bedienaar van die Woord ooreenkom oor deelydse studie, is die bedienaar van die Woord slegs geregtig op deelydse vergoeding.
- 5.3 Wanneer 'n kerkvergadering en die bedienaar van die Woord ooreenkoms oor voltydse studie vir minder as ses maande, voorsien die bedienaar van die Woord vir die duur van die studietydperk in eie lewensonderhoud en is toelaes nie betaalbaar nie.
- 5.4 Indien voltydse studie langer as ses maande duur, is 'n bedienaar van die Woord verplig om demissie by die kerkvergadering te ontvang.
- 5.5 Die bedienaar van die Woord tref self reëlings met die Algemene Bevoegdheidsraad met betrekking tot behoud van proponents-bevoegdheid by demissie weens verdere studie.

⁶ Vir volledige beskrywing van Studieverlof, vergelyk *Bestuurshandleiding vir Diensverhoudinge*, hoofstuk 2, 15.7.

- 5.6 Die bedienaar van die Woord is verplig om eers opgehoopte verlof te gebruik voordat die persoon kan aanspraak maak op studieverlof. 'n Bedienaar van die Woord kan aansoek doen om 'n terugskrywing van verlof wat vir toepaslike studie gebruik is, mits 'n kursus(se) wat vooraf deur die kerkvergadering goedgekeur is, suksesvol voltooi is.

6. KRAAMVERLOF

- 6.1 'n Vroulike bedienaar van die Woord is geregtig op 'n maksimum van 4 maande kraamverlof wat soos volg toegestaan word, tensy anders ooreengekom:
- 6.1.1 'n maksimum van 4 weke voor die verwagte datum van geboorte en 'n minimum van 6 weke na die geboorte kan geneem word;
- 6.1.2 volle lewensonderhoud en toelaes is vir die minimumtydperk van 10 weke (vergelyk 6.1.1) betaalbaar; en
- 6.1.3 die vergoedingskomponent vir die restant van die kraamverlof word tussen die bedienaar van die Woord en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep onderhandel.
- 6.2 Aanwas van jaarlikse verlof vind tydens kraamverlof plaas.

7. OPENBARE VAKANSIEDAE

- 7.1 'n Bedienaar van die Woord is geregtig op openbare vakansiedae. Indien die bedienaar van die Woord 'n diensverpligting het, kom die persoon en die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep ooreen op 'n gepaste reëling.
- 7.2 Die gemeente/kerkverband en die bedienaar van die Woord kan met mekaar in die dienskontrak ooreenkom dat jaarlikse verlof nie verleng word met die openbare vakansiedae wat in die verlofsiklus val nie.
- 7.3 By gebrek aan 'n skriftelike ooreenkoms, word 'n bedienaar van die Woord se verlof verleng met elke openbare vakansiedag wat in die verloftydperk val.

8. VERLOF VIR GESINSVERANTWOORDELIKHEDE⁷

'n Bedienaar van die Woord is, met die oog op gesinsverantwoordelikhede, geregtig op 3 dae menslikheidsverlof per jaar, wat nie ooploopbaar is nie.

9. SABBATSTYD⁸

⁷ Verlof vir Gesinsverantwoordelikheid is in die volgende gevalle van toepassing: geboorte van kind, siekte van kind, of die dood van die werknemer se huweliksmaat, ouer, aanneemouer, grootouer(s), broer of suster, kind, aangenome kind of kleinkind.

⁸ Bedienaars van die Woord wat in terme van hulle diensooreenkomste nog op langverlof geregtig is (wat nou uiffaseer) of langverlof vir 'n ander gelykwaardige diensvoordeel (soos verhoogde mediese- of pensioenvoordele) prysgegee het, is nie sonder meer op Sabbatstyd geregtig nie. Daarvoor moet opnuut onderhandel en ooreengekom word.

- 9.1 Bedienaars van die Woord is bo en behalwe verlof, met goedkeuring van die kerkvergadering of sy gevolmagtigde taakspan/kommissie/diensgroep, geregtig op sabbatstyd.
- 9.2 Die toekenning van sabbatstyd is onderhewig aan die volgende voorwaardes:
 - 9.2.1 Ná verloop van drie jaar in dieselfde werkkring, is 'n bedienaar van die Woord geregtig op 30 kalenderdae sabbatstyd.
 - 9.2.2 Sabbatstyd kan nie opgehoop word nie.
 - 9.2.3 Sabbatstyd word aaneenlopend geneem.
 - 9.2.4 Gedurende sabbatstyd is die bedienaar van die Woord nie vir ampspligte in die gemeente of diens aan die kerkverband beskikbaar nie
 - 9.2.5 Die bedienaar van die Woord mag tydens sabbatstyd nie 'n ander werk doen waarvoor vergoeding ontvang word nie.
 - 9.2.6 Sabbatstyd geskied met volle lewensonderhoud en toelaes.
 - 9.2.7 Na die sabbatstyd gee die bedienaar van die Woord skriftelik terugvoer aan die kerkvergadering.
 - 9.2.8 Sabbatstyd kan nie van een gemeente/werkkring na 'n ander oorgedra word nie.
 - 9.2.9 Sabbatstyd is nie by diensbeëindiging uitbetaalbaar nie.

REGLEMENT 15

REGLEMENT VIR DIE BESTUUR VAN DIENSVERHOUDINGE BY WANGEDRAG, ONGESKIKTHEID EN ONVERMOË

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

- 1.1 Elke kerkvergadering het 'n taakspan/kommissie/diensgroep wat die diensverhouding tussen die gemeente/kerkverband as werkgewer en die bedienaar(s) van die Woord as werknemer(s) bestuur. Die taakspan/kommissie/diensgroep kan kundiges buite die gemeente/kerkverband betrek.
- 1.2 In alle gevalle van diensbeëindiging ingevolge Artikel 12.7 word aan die Algemene Bevoegdheidsraad kennis gegee van die bedienaar(s) van die Woord se diensbeëindiging.
- 1.3 Kerkvergaderinge moet, waar van toepassing in samewerking met die ring, vir elke bedienaar van die Woord 'n rekord hou waarin die aard van enige dissiplinêre oortreding, die optrede van die werkgewer ingevolge Artikel 12 en die rede(s) vir die optrede aangedui word.

2. PROSEDURE (WYSE VAN OPTREDE)

2.1 Wangedrag⁹

- 2.1.1 'n Tug- en/of dissiplinêre ondersoek teen 'n bedienaar van die Woord wat in diens van 'n gemeente is, geskied deur die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam.
- 2.1.2 'n Tugondersoek teen 'n bedienaar van die Woord wat in diens van die kerkverband is, geskied deur die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, onder wie se opsig die bedienaar van die Woord staan.
- 2.1.3 'n Dissiplinêre ondersoek teen 'n bedienaar van die Woord wat in diens van die kerkverband staan, geskied deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, in wie se diens die bedienaar van die Woord staan.
- 2.1.4 Indien die dissiplinêre ondersoek teen 'n bedienaar van die Woord ook 'n ondersoek na 'n tugwaardige sonde insluit, wys die betrokke ring én die ander kerkvergadering saam 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan, en bekragtig die ring die bevindinge en tugmaatreëls, terwyl die ander kerkvergadering die bevindinge en dissiplinêre maatreëls bekragtig.
- 2.1.5 In geval van tug- en/of dissiplinêre optrede weens wangedrag deur 'n bedienaar van die Woord, tree die ondersoekliggaam volgens Hoofstuk 5 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir Kerklike Tug en Dissipline* op.

2.2 Gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering (ongeskiktheid)

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n formele ondersoek na die bekwaamheid of geskiktheid van 'n bedienaar van die Woord nodig is, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan en uiteindelijke goedkeuring deur die ring:

- 2.2.1 Die betrokke kerkraad verleen magtiging aan 'n kommissie om saám met die ringskommissie, of ten minste drie lede van die laaste ringsvergadering deur die ringskommissie aangewys, die bekwaamheid of geskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Die vereistes vir 'n formele ondersoek is dieselfde as die vereistes vir 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek (vergelyk *Reglement vir Kerklike Tug en Dissipline*), aangepas vir die formele ondersoek na bekwaamheid of geskiktheid.

⁹ Wangedrag deur 'n bedienaar van die Woord as werknemer in diens van 'n gemeente/kerkverband, kan ook 'n tugwaardige sonde wees. Die term *tug* word gebruik vir die kerklike handeling waarmee 'n bedienaar van die Woord as lidmaat en ampsdraer in verband met gemeentelike verhoudinge (leer en lewe) opgevoed, tot orde geroep en getug kan word. Die term *dissipline* word gebruik vir die kerklike handeling waarmee 'n bedienaar van die Woord as werknemer in verband met diensverhoudinge opgevoed, tot orde geroep en gedissiplineer kan word. 'n Tug- of dissiplinêre ondersoek kan dus plaasvind, maar wanneer beide *tug* en *dissipline* ter sprake is, word daar na 'n tug- en dissiplinêre ondersoek verwys.

- 2.2.2 Tydens die ondersoek kry die bedienaar van die Woord die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en hom/haar te verweer teen die besware teen sy/haar diens. Die bedienaar van die Woord kan deur 'n NG Kerklidmaat bygestaan word.
- 2.2.3 Die besware oor ongeskiktheid of onbekwaamheid wat formeel ondersoek gaan word, moet skriftelik onder die aandag van die bedienaar van die Woord gebring word.
- 2.2.4 Indien bevind word dat die bedienaar van die Woord onbevredigende diens lewer, moet die aard van die onbevredigende diens en die vereistes waaraan hy/sy moet voldoen, skriftelik onder sy/haar aandag gebring word.
- 2.2.5 Die kommissie doen alles in sy vermoë om deur toepaslike evaluering, toerusting, begeleiding (leiding en advies) en berading die betrokke bedienaar van die Woord te help om bevredigende diens aan die gemeente te lewer.
- 2.2.6 'n Redelike tyd word toegelaat vir die bedienaar van die Woord om sy/haar dienste te verbeter en te voldoen aan die vereistes wat die kerkraad aan hom/haar gestel het, waarna die bedienaar van die Woord se dienslewering weer geëvalueer word.
- 2.2.7 Die kerkraad oorweeg ander wyses buiten diensbeëindiging om die aangeleentheid reg te stel.
- 2.2.8 Indien die kommissie tot die gevolgtrekking kom dat die onbekwaamheid of ongeskiktheid nie uit die weg te ruim is nie, kan die kerkraad die bedienaar van die Woord uit diens van die gemeente ontslaan. Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering geskied met behoud van die bevoegdheid van die bedienaar van die Woord en die uitreiking van 'n akte van demissie.
- 2.2.9 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie wat die diensverhouding tussen die bedienaar van die Woord en die kerkvergadering hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissee die bekwaamheid of geskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.2.2 tot 2.2.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.
- 2.3 **Swak gesondheid of besering (ongeskiktheid)**
- Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n bedienaar van die Woord weens swak gesondheid of besering nie meer sy/haar diensverpligtinge kan nakom nie, ondersoek die kerkraad se kommissie vir diensverhoudinge, bygestaan deur die ringskommissie of ten minste drie lede van die laaste ringsvergadering deur die ringskommissie aangewys, die omvang van die mediese ongeskiktheid. Die uiteindelige besluit(e) word aan die kerkraad en die ring vir goedkeuring voorgelê.
- 2.3.1 Indien die bedienaar van die Woord afwesig sal wees vir 'n tydperk wat onredelik lank is en die kerkraad nie verdere siekteverlof kan goedkeur nie (vergelyk *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*),

word alle moontlike alternatiewe buiten ontslag ondersoek. In die geval van afhanklikheid, kan berading en rehabilitasie toepaslike stappe wees.

- 2.3.2 Wanneer alternatiewe ondersoek word, word daar gekyk na die aard van die diensverpligtinge, die duur van die afwesigheid, die erns van die siekte of besering en die moontlikheid van plaasvervangende diens.
- 2.3.3 In die geval van permanente ongeskiktheid, word die moontlikheid van veranderde diensverpligtinge en/of veranderde werksomstandighede en/of die beskikbaarheid van enige geskikte alternatiewe werk ondersoek ten einde die bedienaar van die Woord se ongeskiktheid te akkommodeer.
- 2.3.4 Tydens die ondersoek kry die bedienaar van die Woord die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en om met voorstelle te kom. Die bedienaar van die Woord kan deur 'n NG Kerklidmaat bygestaan word.
- 2.3.5 Indien die bedienaar van die Woord tydens die uitvoering van 'n diensverpligting ernstig beseer of siek word, rus daar 'n swaarder plig op die gemeente/kerkverband om die ongeskiktheid van die bedienaar van die Woord te akkommodeer.
- 2.3.6 Die kerkraad kan, nadat alle moontlike alternatiewe ondersoek is, op billike gronde besluit om 'n bedienaar van die Woord weens swak gesondheid of besering uit diens van die gemeente te ontslaan. Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid geskied met behoud van die bevoegdheid van bedienaar van die Woord en die uitreiking van 'n akte van demissie.
- 2.3.7 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie wat die diensverhouding tussen die bedienaar van die Woord en die kerkvergadering hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissie die mediese ongeskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.3.1 tot 2.3.6 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4 **Die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes (onvermoë)**

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n gemeente om finansiële redes nie meer 'n bedienaar van die Woord kan bekostig nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure met verslag aan en goedkeuring deur die ring:

- 2.4.1 Die kerkraad versoek sy fondsekommissie, om in oorleg met sy kommissie vir diensverhouding en in samewerking met die ring se kommissie vir fondse, die saak formeel te ondersoek.
- 2.4.2 Die kommissie bepaal die omvang van die finansiële probleem en wend daadwerklike pogings aan om oplossings te soek.¹⁰

¹⁰ Voorbeelde is: voortgesette diens teen verminderde diensvoordele en -verpligtinge, tentmakerbediening, aanstelling in 'n ander pos, standplaaswisseling en kombinasie.

- 2.4.3 Indien diensbeëindiging die enigste oplossing blyk te wees, pleeg die kommissie oorleg met die bedienaar(s) van die Woord wat waarskynlik deur die beoogde diensbeëindiging geraak sal word.
- 2.4.4 Die oorlegplegende partye poog om eenstemmigheid te bereik oor:
 - 2.4.4.1 geskikte maatreëls om die diensbeëindiging te vermy, dit tot die minimum persone te beperk, die tydsberekening daarvan te verander en die nadelige gevolge daarvan te versag;
 - 2.4.4.2 die metode van selektering van die bedienaar(s) van die Woord wie se dienste beëindig gaan word; en
 - 2.4.4.3 voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket).
- 2.4.5 Die kommissie voorsien skriftelik aan die bedienaar(s) van die Woord met wie oorleg gepleeg word:
 - 2.4.5.1 die redes vir die beoogde diensbeëindiging;
 - 2.4.5.2 alternatiewe wat oorweeg is voordat diensbeëindiging voorgestel is en die redes waarom elk van die alternatiewe verwerp is;
 - 2.4.5.3 die aantal bedienaars van die Woord wat waarskynlik geraak gaan word;
 - 2.4.5.4 die voorgestelde metode van selektering van welke bedienaar(s) van die Woord se diens beëindig moet word;
 - 2.4.5.5 die datum waarop die diensbeëindiging waarskynlik van krag sal word;
 - 2.4.5.6 die voorgestelde voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket);
 - 2.4.5.7 enige bystand wat die kerkraad beoog om aan te bied; en
 - 2.4.5.8 die moontlikheid van 'n toekomstige beroep.
- 2.4.6 Die betrokke bedienaar(s) van die Woord word geleentheid gebied om verhoë te rig oor enige aangeleentheid waaroor oorleg gepleeg word, en die kommissie oorweeg die verhoë en reageer daarop. Indien die kommissie nie daarmee eens is nie, verstrek die kommissie redes daarvoor.
- 2.4.7 Die kommissie selekteer die bedienaar(s) van die Woord wie se diens beëindig gaan word volgens maatstawwe waaroor die oorlegplegende partye ooreengekom het of wat, indien daar nie eenstemmigheid is nie, billik en objektief is.
- 2.4.8 By bereiking van 'n ooreenkoms en na ondertekening daarvan deur die oorlegplegende partye, beëindig die kerkraad die diens van die bedienaar(s) van die Woord. Indien daar nie eenstemmigheid is nie, besluit die werkgewer op billike en objektiewe wyse in die lig van die voorgeskrewe voorsiening. Diensbeëindiging weens bedryfsvereistes geskied met behoud van die bevoegdheid van bedienaar van die Woord en die uitreiking van 'n akte van demissie.
- 2.4.9 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie vir fondse, om in samewerking met die sinodale regs-/kerkordekommissie en in oorleg met sy kommissie wat die diensverhouding tussen bedienaar van

die Woord en die kerkvergadering hanteer, die saak te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.4.2 tot 2.4.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4.10 'n Bedienaar van die Woord se diensverhouding kan ook weens tegnologiese (bv. gebrekkige rekenaarvaardigheid), strukturele (bv. oortollige poste by kombinerings, eenwording of samesmelting van gemeentes) of soortgelyke behoeftes (bv. nood en oorlewing, werknemer se onaanpasbaarheid) van die gemeente/kerkverband beëindig word. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.4.1 tot 2.4.9 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.5 **Voorsiening**

In gevalle van diensbeëindiging geld die volgende reëling met betrekking tot billike voorsiening:

2.5.1 **Diensbeëindiging weens wangedrag**

2.5.1.1 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

2.5.1.2 In gevalle van summiere ontslag word behuisingsvoordele vir 30 dae na die ontslag voorsien.

2.5.1.3 In gevalle van ontslag op 'n datum soos besluit deur die kerkvergadering, word lewensonderhoud, toelaes en behuisingsvoordele voorsien soos ooreengekom tot op dié datum.

2.5.2 **Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering**

2.5.2.1 In die geval van diensbeëindiging weens onbekwaamheid, 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendekking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepversekering vir hierdie periode. In dié verband geld 'n minimum van 4 weke en 'n maksimum van 26 weke.

2.5.2.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

2.5.3 **Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid**

2.5.3.1 Wanneer 'n bedienaar van die Woord weens mediese ongeskiktheid daarvoor kwalifiseer, ontvang hy/sy ongeskiktheidsvoordele volgens die bepalinge van die sinodale pensioenfonds (vergelyk Artikel 14 van die *Kerkorde*).¹¹

2.5.3.2 In die geval waar 'n reglement wat ongeskiktheidsvoordele reël nie van toepassing is nie, 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste 2 weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in

¹¹ Kerkrade moet hulle voor die beëindiging van diens weens mediese ongeskiktheid vergewis van die bepalinge van die betrokke reglement.

verband met pensioendeckking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepsleuensversekering vir hierdie periode. In dié verband geld 'n minimum van 4 weke en 'n maksimum van 26 weke.

2.5.3.3 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

2.5.4 **Diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes**

2.5.4.1 In die geval van diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se finansiële onvermoë of ander bedryfsvereistes, 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendeckking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepsversekering vir hierdie periode.

2.5.4.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalings van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

3. APPÈL

3.1 In alle gevalle van diensbeëindiging het die bedienaar van die Woord die reg tot appèl ingevolge Artikel 23 en die *Reglement vir Appèl of Beswaar*. By diensbeëindiging ingevolge Artikel 12.7 word die bedienaar van die Woord oor die rede ingelig en herinner aan die reg tot appèl.

3.2 In die geval van die verlies van bevoegdheid (indien van toepassing by Artikel 12.7.1 van die *Kerkorde*), het 'n bedienaar van die Woord die reg tot appèl na die Moderamen/Algemene Sinode.

REGLEMENT 16

REGLEMENT VIR TUG EN DISSIPLINE

1. SAMESTELLING VAN DIE ONDERSOEKLIGGAAM

- 1.1 Amptelike ondersoeke van beweerde tugwaardige sondes en/of dissiplinêre oortredings word deur 'n ondersoekliggaam hanteer wat of die kerkvergadering self kan wees of 'n gevolmagtigde van die kerkvergadering.
- 1.2 Elke kerkvergadering met tug- en/of dissiplinêre verantwoordelikheid, besluit of die vergadering self tug- en of dissiplinêre ondersoeke gaan doen en of daar van 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik gemaak gaan word.
- 1.3 Indien 'n kerkraad van 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik maak om 'n amptelike tug- en/of dissiplinêre ondersoek te hanteer, wys hy 'n ondersoekliggaam van ten minste vyf gemeentelede aan. Hierdie ondersoekliggaam word saamgestel uit minstens drie ouderlinge van die gemeente. Ander kundige lidmate van binne of buite die gemeente kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die ondersoekliggaam.
- 1.4 Indien 'n ring van 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik maak, wys hy 'n ondersoekliggaam van ten minste vyf lidmate aan waarvan ten minste drie lede van die ringsvergadering moet wees. Ander kundige lidmate van binne of buite die ring kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die ondersoekliggaam.
- 1.5 Indien 'n kerkvergadering (kerkraad of ring) besluit om self as ondersoekliggaam op te tree, kan kundige lidmate van binne of buite die gemeente na behoefte as volle lede van die ondersoekliggaam benoem word.
- 1.6 'n Kerkraadslid wat in 'n ondersoekliggaam dien en aan 'n ondersoek deelneem, behou sittingsreg in die ondersoekliggaam tot die ondersoek voltooi is, al verstryk die kerkraadslid se ampstermyn tydens die duur van die ondersoek.
- 1.7 Indien 'n situasie ontstaan waartydens óf die ondersoekliggaam óf die aangeklaagde/geïmpliseerde oordeel dat 'n regverdige en billike ondersoek nie kan plaasvind met die huidige samestelling van die ondersoekliggaam nie, het beide die reg om, met opgaaf van rede(s), aansoek te doen dat 'n ander ondersoekliggaam saamgestel word om die ondersoek te doen.
 - 1.7.1 In geval van 'n ondersoek deur die kerkraad of sy gevolmagtigde, word die ring of sy gevolmagtigde versoek om 'n ander ondersoekliggaam aan te wys.

- 1.7.2 In geval van 'n ondersoek deur die ring of sy gevolmagtigde, word die Sinode of sy gevolmagtigde versoek om 'n ander ondersoekliggaam aan te wys.

2. AANBRING VAN KLAG, GERUG OF VERSLAG

- 2.1 Die tugwaardige sondes waarna in Artikel 61 van die *Kerkorde* en dissiplinêre oortredings waarna in Artikel 63 van die *Kerkorde* verwys word, kom op een van drie maniere voor die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde vir ondersoek:

2.1.1 deur 'n nadelige gerug; of

2.1.2 deur 'n skriftelike klag; of

2.1.3 deur 'n skriftelike verslag aan die kerkvergadering wat voortvloei uit amptelike werksaamhede van 'n kommissie vir diensverhoudinge.

3. AANVANKLIKE HANTERING VAN DIE KLAG, GERUG OF VERSLAG

- 3.1 By ontvangs van 'n klag, gerug of verslag en vóórdat besluit word om dit amptelik te hanteer:

3.1.1 word die kerkvergadering of die gevolmagtigde ondersoekliggaam gesuiwer van die persone oor wie die klag, gerug of verslag gaan, asook van die klaer of aanbringer van die gerug of verslag;

3.1.2 stel die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam eers vas of die klag, gerug of verslag tot 'n amptelike ondersoek na 'n beweerde tugwaardige sonde(s) en/of dissiplinêre oortreding(s) kan lei; en

3.1.3 probeer die kerkvergadering of die gemagtigde ondersoekliggaam eers om, waar toepaslik, die saak deur herderlike sorg, versoeningsaksie, of die hantering daarvan as 'n geskil, op te los. Indien so 'n proses nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die ondersoek amptelik voort.

3.2 Indien besluit word om 'n beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding nie amptelik te ondersoek nie, moet die klaer of aanbringer van die gerug of verslag, asook die aangeklaagde/geïmpliseerde, skriftelik daarvan in kennis gestel word.

3.3 'n Klag, gerug of verslag wat ontvang word, word nadat dit ter tafel geneem is, die besit van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam en kan nie sonder toestemming van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam teruggetrek word nie.

3.4 Indien 'n lidmaat of ampsdraer voor of tydens 'n ondersoek na aanleiding van 'n klag, gerug of verslag oor hom/haar bedank, gaan die bevoegde kerkvergadering of sy ondersoekliggaam voort om die ondersoek te doen, die nodige besluit(e) te neem en die Algemene Bevoegdheidsraad skriftelik daarvan in kennis te stel.

4. OPSKRIFSTELLING VAN DIE AANKLAG

- 4.1 Indien besluit word om die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding amptelik te ondersoek, word die aanklag waarteen die aangeklaagde/geïmpliseerde hom/haar moet verweer, deur die ondersoekliggaam op skrif gestel.
- 4.1.1 In die geval van 'n klag of gerug kan die ondersoekliggaam die klaer of die aanbringer van die gerug adviseer met betrekking tot die formulering van die aanklag.
- 4.1.2 In die geval van 'n verslag formuleer die ondersoekliggaam self die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding wat ondersoek moet word.
- 4.2 'n Geformuleerde aanklag wat ondersoek word, moet skriftelik die aard, plek en tyd van die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding vermeld.

5. BESORGING VAN DIE KLAGSKRIF

- 5.1 Die klagskrif moet 'n redelike tyd vóór die aanvang van die ondersoek skriftelik aan die aangeklaagde of geïmpliseerde besorg word.

6. DIE MOONTLIKHEID VAN STUITING

- 6.1 By beweerde ergerlike wangedrag¹² deur 'n ampsdraer mag die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, na ontvangs van die klag, gerug of verslag, die aangeklaagde/geïmpliseerde in die diens stuit. Die betrokke kerkvergadering of ondersoekliggaam moet die aangeklaagde/geïmpliseerde ampsdraer vooraf skriftelik kennis gee van die voorneme om hom/haar in die amp te stuit. Hierdie kennisgewing moet 'n kort en saaklike uiteensetting bevat van die beweerde ergerlike wangedrag en die aangeklaagde/geïmpliseerde uitnooi om skriftelike verhoë te rig voordat 'n besluit tot stuiting gefinaliseer word.
- 6.2 Hierdie stuiting geskied met kennisgewing aan die aangeklaagde/geïmpliseerde en die instansie in wie se diens hy/sy staan.
- 6.3 Stuiting behels die opskorting van lidmaatsrege en ampsvoorregte. Stuiting is nie 'n tug- en/of dissiplinêre handeling of -maatreeël nie, maar dien slegs om al die betrokkenes te beskerm en 'n vry en regverdig ondersoek moontlik te maak.

7. DIE MOONTLIKHEID VAN 'N VOORLOPIGE ONDERSOEK

- 7.1 Die ondersoekliggaam kan 'n voorlopige ondersoek deur van sy lede laat doen.
- 7.1.1 Die lede wat die voorlopige ondersoek doen, berei 'n verslag voor vir die ondersoekliggaam wat tot 'n bevinding(e) oor die verdere ondersoek moet kom.
- 7.1.2 Die verslag moet slegs feitelike inligting betreffende die voorlopige ondersoek bevat, naamlik:

¹² Ergerlike wangedrag gedrag kan onder meer die volgende behels: owerspel, onsedelikheid, egskeiding, moord, meened, diefstal en leerdwaling.

- 7.1.2.1 'n beskrywing van die inhoud en verloop van die ondersoek; en
- 7.1.2.2 stawende skriftelike bewyse.
- 7.1.3 Die verslag bevat geen bevinding(e) na aanleiding van die ondersoek of aanbevelings betreffende skuld of onskuld en moontlike tug- en of dissiplinêre maatreëls nie.
- 7.2 Die verslag van die voorlopige ondersoek dien voor die ondersoekliggaam wat 'n bevinding(e) maak en besluite neem oor die verdere ondersoek van die aanklag(te).
- 7.3 Die vereistes vir die voorlopige ondersoek is dieselfde as dié vir die ondersoekliggaam wat tot die finale bevinding(e) en besluite moet kom.
- 7.4 Deelname aan 'n voorlopige ondersoek ontnem hierdie lede nie van sittingsreg in die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam nie.

8. VEREISTES VIR 'N TUG- EN/OF DISSIPLINÊRE ONDERSOEK

- 8.1 Ooreenkomstig Artikel 59.2 van die *Kerkorde*, gee die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aan die volgende uitvoering tydens die ondersoek:
 - 8.1.1 Niemand met 'n botsende belang ten opsigte van die saak wat ondersoek word, mag deel wees van 'n ondersoekliggaam wat 'n tug-en/of dissiplinêre ondersoek doen en besluite daaroor neem nie.
 - 8.1.2 Die ondersoekliggaam word gesuiwer van die partye [die klaer(s), aanbringer(s) van die gerug of verslag, die aangeklaagde(s)], moontlike getuies, persone wat in die eerste of tweede graad aan die partye verwant is en ander persone wat een of ander persoonlike belang by die saak het.
 - 8.1.3 Vergaderings wat tug- en/of dissiplinêre ondersoeke doen, is geslote vergaderings.
 - 8.1.4 Klaer(s), aangeklaagde(s) en getuies moet voldoende geleentheid kry om hulle saak te stel.
 - 8.1.5 Die partye is nie geregtig op iemand wat namens hulle optree nie, maar kan bygestaan word deur 'n NG Kerklidmaat van die eie of 'n ander gemeente. Indien die aanklag(te) van sodanige ergerlike aard is dat die aangeklaagde/ geïmpliseerde uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan kan word, het die ondersoekliggaam die diskresie om regsverteenvoerdiging aan die partye toe te staan.
 - 8.1.6 Die ondersoek na 'n beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding vind deurentyd plaas in die teenwoordigheid van die klaer(s) en die aangeklaagde(s). Vrae deur al die aanwesiges kan oor en weer gestel word. Die betrokke ondersoekliggaam kan self ook getuies oproep en getuienis aanbied om tot 'n behoorlike bevinding in sy ondersoek te kom. Die partye self kan in die loop van die saak verdere getuienis aanbied om lig op die saak te werp.
 - 8.1.7 Indien enige van die partye weier om voor die betrokke ondersoekliggaam te verskyn of die voortgang van die ondersoek

verhinder, kan die ondersoekliggaam met opgaaf van rede(s) die ondersoek in afwesigheid van die party voortsit.

- 8.1.8 Die lede van 'n ondersoekliggaam wat tot 'n bevinding(e) en besluite in 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek kom, moet almal vir die volle duur van die ondersoek teenwoordig wees.
- 8.1.9 Ná die aanhoor van die partye en die getuies, kom die ondersoekliggaam tot sy skriftelike bevinding(e). Indien 'n aangeklaagde/geïmpliseerde aan 'n tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding skuldig bevind word, word getuienis eers ter versagting en verswaring aangehoor, alvorens daar op 'n tug- en/of dissiplinêre maatreël besluit word.
- 8.1.10 Die bevinding(e) oor skuld of onskuld, en besluit(e) oor die toepassing van 'n tug en/of dissiplinêre maatreël(s) deur 'n kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, gaan met opgaaf van rede(s) gepaard.

9. KOSTE

- 9.1 Die koste van 'n tug- en of dissiplinêre ondersoek is vir die rekening van die betrokke kerkvergadering, met dien verstande dat die partye self vir die koste van hulle getuies instaan.

10. KENNISGEWING AAN DIE ALGEMENE BEVOEGDHEIDS- RAAD

- 10.1 In alle gevalle waar die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam 'n tug- en of dissiplinêre maatreël teenoor 'n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus toegepas het (selfs al het die persoon bedank, vergelyk 3.4), word die sinodale regs-/kerkordekommisjie én die Algemene Bevoegdheidsraad binne 14 dae deur die ondersoekliggaam voorsien van die skriftelike bevinding(e) en die besluit(e).
- 10.2 Die Algemene Bevoegdheidsraad word deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde skriftelik in kennis gestel indien 'n party appelleer teen die bevinding(e) en die besluit(e) van 'n ondersoekliggaam rakende 'n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus.
- 10.3 Die Algemene Bevoegdheidsraad word onverwyld deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde in kennis gestel wanneer 'n tug- en of dissiplinêre maatreël opgehef word of 'n verdere tug- en/of dissiplinêre maatreël toegepas word rakende 'n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus.

REGLEMENT 17

REGLEMENT VIR APPÈL OF BESWAAR

1. REG TOT REVISIE, APPÈL, BESWAAR OF GRAVAMEN

- 1.1 Besluite van kerklike vergaderings is bindend, maar dit kan herroep, gewysig of vervang word by wyse van revisie, appèl, beswaar of gravamen.
 - 1.1.1 **Revisie** behels die hersiening van 'n besluit tydens dieselfde of 'n volgende vergadering op versoek van 'n lid van die vergadering.
 - 1.1.2 **Appèl of beswaar** behels 'n beroep op 'n meerdere vergadering wanneer 'n lidmaat en/of kerkvergadering verontreg voel oor 'n mindere kerkvergadering se besluit.
 - 1.1.3 **Gravamen** word gebruik om op die Algemene Sinode 'n ernstige beroep te maak om 'n beslissing in sake die leer van die kerk.
- 1.2 Besluite wat geneem is, mag alleen na vooraf kennisgewing deur 'n lid van die vergadering en met die toestemming van die vergadering, in revisie geneem word. Kennisgewing geskied óf tydens die vergadering waar die besluit(e) geneem is óf in die agenda vir die volgende vergadering.
 - 1.2.1 Revisie kan toegestaan word indien oortuigend aangevoer word dat, in die bespreking van die saak waarom dit gaan, aan sekere aspekte daarvan glad nie of nie voldoende aandag gegee is nie en/of daar later inligting na vore gekom het wat hersiening van die besluit noodsaaklik maak.
 - 1.2.2 Die aansoek om revisie word op skrif gestel, aan die vergadering voorgelê en die vergadering beslis met meerderheidstem of die revisie toegestaan word. Indien toegestaan, word die saak weer oopgestel vir bespreking en kan die vergadering tot 'n gewysigde of ander besluit kom of die vorige besluit kan gehandhaaf word of herroep word.
- 1.3 Die weg van kerklike **appèl** of **beswaar** na 'n meerdere vergadering of sy gevolmagtigde appèlriggaam kan deur 'n lidmaat volgens die voorgeskrewe prosedure gevolg word.
 - 1.3.1 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlriggaam, kan waar toepaslik, die saak éers vir bemiddeling en versoening verwys (vergelyk *Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille* onder Funkionele Besluite).
 - 1.3.2 Indien geskilbeslegting nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl of beswaar amptelik voort.

2. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUIE VAN DIE KERKRAAD

- 2.1 Lidmate van die gemeente wat 'n beswaar op grond van die Skrif, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen 'n besluit van die kerkraad het, kan

binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die ring daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die kerkraad.

- 2.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die ring of sy gevolmagtigde appèlliggaam gestuur.

3. APPÈL TEEN BESLUIE VAN DIE RING OF SY GEVOLMAGTIGDE

- 3.1 Lidmate of 'n kerkraad van 'n ringsgemeente wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die ring of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die ring.

- 3.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die Sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam gestuur.

4. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUIE VAN DIE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

- 4.1 Lidmate of 'n kerkraad of 'n ring wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die sinode of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die Algemene Sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die sinode.

- 4.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die Algemene Sinode gestuur.

- 4.3 Die beslissing van die sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam is finaal ten opsigte van daardie aangeleenthede wat tot sy bevoegdheid behoort.

5. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUIE VAN DIE ALGEMENE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

- 5.1 Lidmate of 'n kerkraad of 'n ring of 'n sinode wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die Algemene Sinode se gevolmagtigde appèlliggaam (die Algemene Taakspan Regte ingevolge 3.1.5 van die *Reglement vir die Algemene Taakspan Regte*) of die eersvolgende Algemene Sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die Moderamen of aan die Algemene Sinode.

- 5.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later op die kennisgewing volg, word aan die skriba van die Algemene Sinode gestuur.

- 5.3 Ingevolge Artikel 44.4 van die *Kerkorde* kan sake in verband met leergeskille of geskille tussen sinodes onderling of tussen sinodes en

mindere vergaderinge by wyse van appèl voor die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde appèlliggaam dien.

6. HANTERING VAN APPÈL OF BESWAAR DEUR KERKVERGADERINGE OF HULLE GEVOLMAGTIGDE APPÈLLIGGAME

- 6.1 Indien 'n kerkvergadering nie self 'n appèl of beswaar aanhoor nie, word 'n appèlliggaam van minstens drie lede deur die kerkvergadering aangewys om die appèl of beswaar te hanteer. Die appèlliggaam kan kundiges koöpteer. Die vergadering van die appèlliggaam is 'n geslote vergadering.
- 6.2 'n Lidmaat of 'n kerkvergadering wat 'n appèlstuk of beswaarskrif wil indien, moet binne 21 dae nadat die vergadering se goedgekeurde notule beskikbaar gestel is, by die meerdere vergadering daarvan kennis gee.
- 6.3 Die appellant of beswaarde moet binne 21 dae nadat daar kennis van appèl of beswaar gegee is, in die appèlstuk of beswaarskrif aan die appèlliggaam 'n skriftelike uiteensetting van die gronde van/redes vir die appèl of beswaar (ter sake dokumentasie ingesluit) voorsien, anders verval die reg op appèl of beswaar.
- 6.4 In terme van Artikels 65.2 en 65.3 van die *Kerkorde* kan daar oor leerstellige sake en bevoegdheidsaangeleenthede van gelegitimeerdes tot by die Algemene Sinode geappelleer word. Oor ander sake wat met die tug verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.
- 6.5 Die skriba van die appèlliggaam verkry so gou moontlik nadat die gronde van/redes vir die appèl of beswaar ingedien is, die kerkvergadering wat die besluit(e) geneem het se skriftelike reaksie daarop (ter sake dokumentasie, waaronder alle dokumente, notules, transkripsies, ensovoorts, moet ingesluit word) en besorg dit aan die appèlliggaam.
- 6.6 Die indiener van die appèlstuk of beswaarskrif word by die indiening van die appèl of beswaar in kennis gestel dat, indien die appèl of beswaar van die hand gewys word, die uiteindelijke koste¹³ van die saak van die appellant of beswaarde gevorder mag word, indien die betrokke appèlliggaam só besluit. Die indiener van die appèl of beswaar moet skriftelike instemming met die reëling betuig. Indien die appellant of beswaarde dit nie doen nie, verval die appèl of beswaar. Die appellant of beswaarde is geregtig om vooraf 'n aanduiding te kry van die beraamde koste.
- 6.7 Die appèlliggaam vergader binne 21 dae na die ontvangs van die appèlstuk of beswaarskrif en beslis so spoedig moontlik daaroor.
- 6.8 Die appèlondersoek geskied op grond van die skriftelike uiteensetting van die appellant se appèlgronde of beswaarde se beswaarskrif (met ter

¹³ Die koste van 'n appèlsaak word beperk tot die billike koste verbonde aan die vergader-, reis-, duplisering- en administratiewe uitgawes.

sake dokumentasie) en op grond van die skriftelike reaksie van die kerkvergadering op die appellant se appèlgronde of die beswaarde se beswaarskrif (met ter sake dokumentasie). Die appèlliggaam kan versoek of verlof gee dat mondelinge getuienis deur die appellant of beswaarde en/of 'n verteenwoordiger(s) van die betrokke kerkvergadering aangehoor word.

7. GRAVAMEN

Benewens die reg van appèl of beswaar kan 'n lidmaat of 'n kerkvergadering wat beswaar op grond van die Skrif, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen 'n besluit van die Algemene Sinode het, die beswaar by wyse van 'n gravamen aan die Algemene Sinode voorlê. Indien die gravamen ontvanklik is, word dit vir oorweging aan die Algemene Sinode voorgelê.

8. MIDDELE TOT BESKIKKING VAN 'N APPÈLLIGGAAM

- 8.1 Na oorweging van 'n appèl kan die appèlliggaam, behalwe in 'n geval wat onder 8.2 hieronder val, die appèl op een van die volgende wyses hanteer:
 - 8.1.1 die appèl geheel of gedeeltelik toestaan en die besluit van die kerkvergadering ter syde stel of wysig; of
 - 8.1.2 die appèl in geheel of gedeeltelik afwys en die besluit(e) van die kerkvergadering in geheel of gedeeltelik bekragtig.
- 8.2 Waar die appèl berus op wesenlike onreëlmattighede tydens die vergadering wat die besluit(e) geneem het, stel die appèlliggaam die besluit van die betrokke kerkvergadering ter syde. Die appèlliggaam kan ook die aangeleentheid na die betrokke kerkvergadering terugverwys om die appèl of beswaar van nuuts af te hanteer. Die kerkvergadering na wie die saak terugverwys is, wys 'n nuwe gevolmagtigde ondersoekliggaam daarvoor aan.
- 8.3 Indien die beswaar in 'n beswaarskrif gehandhaaf word, word die tersaaklike besluit(e) van die kerkvergadering ter syde gestel.

9. BESLISSING VAN DIE APPÈLLIGGAAM

- 9.1 Die appèlliggaam kom tot 'n beslissing oor die appèl of beswaar en notuleer ook die redes daarvoor. Die appellant of beswaarde en die kerkvergadering teen wie se besluit(e) geappelleer of beswaar aangeteken is, word skriftelik in kennis gestel van die beslissing en die redes daarvoor.
- 9.2 Indien die appèl betrekking gehad het op die bevoegdheid van 'n gelegitimeerde, word die Algemene Bevoegdheidsraad binne 14 dae in kennis gestel van die beslissing van die appèlliggaam.

REGLEMENT 18

REGLEMENT VIR DIE REËLING VAN EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

- 1. ALGEMENE SINODALE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE**
- 1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in algemene sinodale verband is 'n regs persoon en die Algemene Sinode of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.
- 1.2 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die Algemene Sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Kerk* geregistreer.
- 1.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadminestreer deur die Algemene Taakspan Fondse (ATF) ingevolge besluite van die Algemene Sinode.
- 1.3.1 Ten opsigte van die werksaamhede genoem in 1.3.4 hieronder administreer die betrokke kommissie die eiendomme, goedere en fondse, met dien verstande dat die kommissie die volgende stukke voorlê:
 - 1.3.1.1 Aan die Moderamen: Die reglemente en/of konstitusies van al die betrokke werksaamhede en/of regsentiteite wat aan die kommissie verslag doen, asook enige wysigings daaraan.
 - 1.3.1.2 Aan die ATF jaarliks:
 - Goedgekeurde finansiële state van die vorige jaar
 - Die begroting van die huidige jaar
 - Bestuursinligting soos deur die ATF versoek.
 - 1.3.2 Alhoewel die Algemene Sinode nie regs aanspreeklikheid aanvaar vir die werksaamhede en verpligtinge van afsonderlike regsentiteite (bv. maatskappye) wat direk of indirek deur 'n kommissie geadminestreer of beheer word nie, is dit vir die oorhoofse beplanning van die kerk se werksaamhede noodsaaklik dat die gegewens genoem in 1.3.1.1 en 1.3.1.2 ten opsigte van die aparte regsentiteite vir die Algemene Sinode beskikbaar moet wees.
 - 1.3.3 Die Moderamen beslis in gevalle waar die ATF en die betrokke kommissie en/of die betrokke kommissies en/of regsentiteite onderling nie eenstemmigheid kan bereik nie.
 - 1.3.4 Die bepalings in 1.3.1 tot 1.3.3 hierbo geld ten opsigte van die volgende:
 - 1.3.4.1 die fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Diens van Barmhartigheid of sy opvolger;
 - 1.3.4.2 fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Jeug of sy opvolger;

- 1.3.4.3 fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Diens en Getuienis of sy opvolger;
- 1.3.4.4 fondse en werksaamhede verteenwoordig in die Algemene Taakspan Kerklike Media of sy opvolger;
- 1.3.4.5 asook enige afsonderlike regsenteit wat direk of indirek deur enige van die kommissies gelys in 1.3.4, bestuur of beheer word, en vir doeleindes van hierdie bepaling word geag dat 'n regsenteit deur 'n kommissie beheer en bestuur word indien die kommissie direk of indirek die bevoegdheid het om minstens die helfte van die bestuurslede/direkteure of trustees van die betrokke regsenteit aan te stel.

Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die Algemene Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die Algemene Sinode en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Algemene Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Algemene Sinode gelewer het nie), is die Algemene Taakspan Fondse bevoeg om in opdrag van die Algemene Sinode enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

- 1.4.1 Om oordrag van alle eiendomme, goedere of fondse van die ontbinde Raad van Kerke te ontvang.
- 1.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse.
- 1.4.2.1 Alle skenkings en bemakings aan die Kerk of 'n diensgroep, taakspan of kommissie van die Algemene Sinode moet deur die Algemene Taakspan Fondse hanteer en beheer word. Wanneer skenkings en bemakings volgens wetlike eise anders hanteer moet word, moet die korrekte voorskrifte nagekom word met verantwoording aan die Algemene Taakspan Fondse. Die Algemene Sinode, met inbegrip van enige diensgroep, taakspan of kommissie deur die Algemene Sinode ingestel, sal nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) aanvaar nie: Met dien verstande 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

- 1.4.2.2 Indien 'n skenking/bemaking aan 'n spesifieke diensgroep, taakspan of kommissie gedoen word, moet dit ten behoeve van daardie diensgroep, taakspan of kommissie aangewend word.
- 1.4.2.3 Indien 'n skenking/bemaking vir 'n goedgekeurde werksaamheid gedoen word, mag die betrokke diensgroep, taakspan of kommissie dit daarvoor aanwend.
- 1.4.2.4 Indien 'n diensgroep, taakspan of kommissie 'n skenking/bemaking wil aanwend vir 'n doel of werksaamheid waarvoor daar nog nie goedkeuring ontvang is nie, moet die advies en goedkeuring van die Algemene Taakspan Fondse eers verkry word.
- 1.4.2.5 In geval die Algemene Taakspan Fondse nie goedkeuring gee nie, mag die diensgroep, taakspan of kommissie hom na die Moderamen wend.
- 1.4.3 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander manier te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:
 - 1.4.3.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die Algemene Sinode of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalinge van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;
 - 1.4.3.2 slegs sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die Algemene Sinode.
- 1.4.4 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:
 - 1.4.4.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);
 - 1.4.4.2 in aandele genoteer op 'n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of
 - 1.4.4.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk; met dien verstande dat die Taakspan nieteenstaande bostaande beperkings:
 - (A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;
 - (B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of

handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

- 1.4.5 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeëndink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepaling van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 1.5 In alle regsdinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die Algemene Taakspan Fondse sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoeve van die Algemene Sinode op ná raadpleging van die Algemene Taakspan Regte.
- 1.6 Ten einde hierdie handeling te verrig, word alle stukke onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Fondse wat daartoe deur die Algemene Taakspan Fondse gemagtig is.
- 1.7 Die Algemene Sinode het geen aanspraak op die eiendomme, goedere en fondse wat aan die samestellende sinodes, ringe of kerkrade behoort en onder aparte reglemente besit en beheer word nie.
- 1.8 Waar enige vaste eiendom aan die NG Kerk geskenk of nagelaat word ten behoeve van 'n werksaamheid of inrigting binne die gebied van 'n sinode, word dit met wedersydse instemming vir beheer en administrasie opgedra aan die betrokke sinode om vir die werksaamhede of inrigting aangewend te word.
- 1.9 Eiendomme wat voor die totstandkoming van die Algemene Sinode van die NG Kerk in gefedereerde verband gevestig was (soos byvoorbeeld die eiendomme onder die toesig en beheer van die Algemene Sondagskoolkommissie) het in 1962 met kerkvereniging die eiendomme van die NG Kerk in die algemene sinodale verband geword. Transportaktes van sodanige eiendomme wat op naam van die verskillende sinodes geregistreer staan, kan met die oog op besparing van oordragkoste, onveranderd bly. Enige handeling in verband met sodanige eiendomme geskied egter in terme van die bepaling van hierdie Reglement. Hierdie eiendomme kan verbind of vervreem word volgens die bepaling van die *Kerkorde* van die betrokke sinode in wiewe naam dit geregistreer is, slegs nadat die Algemene Taakspan Fondse daarvoor besluit het.
- 1.10 Die Algemene Sinode sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit bedryf nie, behalwe in die mate wat:
 - 1.10.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;
 - 1.10.2 die onderneming of aktiwiteit:
 - (A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die Algemene Sinode; en

- (B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;
- 1.10.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die Algemene Sinode nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of
- 1.10.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.
- 1.11 In geval van ontbinding van die Algemene Sinode moet alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende sinodes na verhouding van die getal belydende lidmate binne die gebied van elke sinode ten tye van die ontbinding verdeel word met dien verstande dat 'n sinode slegs in die verdeling van die Algemene Sinode se bates mag deel indien dit ingevolge Artikel 30 van die Inkomstebelastingwet, no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie.

2. SINODALE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

- 2.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in sinodale verband is 'n regs persoon en die sinode of sy gemagtigde(s) is sy orgaan/organe.
- 2.2 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk van/in is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Kerk van/in geregistreer*.
- 2.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadminestreer deur 'n kommissie deur die sinode benoem met verslag aan die sinode.
- 2.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die sinode en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die sinode gelewer het nie) is die kommissie soos in 2.3 aangedui, bevoeg om in opdrag van die sinode enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:
- 2.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of enige ander wyse; Met dien verstande dat die sinode, met inbegrip van enige diensgroep, taakspan of kommissie deur die sinode ingestel, nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te

voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie; Met dien verstande verder dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

2.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borge te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

2.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die sinode of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

2.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die sinode, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

2.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

2.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

2.4.3.2 in aandele genoteer op 'n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

2.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsogmerk; met dien verstande dat die Sinode of Kommissie nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

- 2.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 2.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kommissie soos in 2.3 aangedui, sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoeve van die sinode op na goedkeuring van die sinodale regs kommissie.
- 2.6 Die sinode sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:
 - 2.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;
 - 2.6.2 die onderneming of aktiwiteit:
 - (A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die sinode; en
 - (B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan weselik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;
 - 2.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die sinode nie, van 'n toevallige aard is en weselik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of
 - 2.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.
- 2.7 In geval van ontbinding van die sinode moet alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende gemeentes na verhouding van die getal belydende lidmate in elke gemeente ten tye van die ontbinding verdeel word met dien verstande dat 'n ring slegs in die verdeling van die sinode se bates mag deel indien dit ingevolge Artikel 30 van die Inkomstebelastingwet no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie

3. RINGSEIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

- 3.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in ringsverband is 'n regs persoon en die ringsvergadering of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.
- 3.2 Die Nederduitse Gereformeerde Ring van is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die Ring beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Ring van* geregistreer.
- 3.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadminestreer deur 'n kommissie deur die ring benoem met verslag aan die ringsvergadering.
- 3.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die ring, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik

aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die ring en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (syne vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer of beampte van die ring vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die ring gelewer het nie) is die kommissie soos in 3.3 aangedui, bevoeg om in opdrag van die ring enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

- 3.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; Met dien verstande dat die ring, met inbegrip van enige kommissie deur die ring ingestel, nie 'n skenking wat herroepelik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie; Met dien verstande verder dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag op lê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.
- 3.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borg te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:
 - 3.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die ring of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;
 - 3.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die ring, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 3.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:
 - 3.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

- 3.4.3.2 in aandeel genoteer op 'n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of
- 3.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk; met dien verstande dat die ring of 'n ringskommissie niteenstaande bostaande beperkings:
- (A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;
- (B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.
- 3.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepaling van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 3.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kommissie soos in 3.3 aangedui sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoeve van die ring op, met goedkeuring van die ring/ringskommissie. Die ring word egter ten sterkste aanbeveel om in sodanige situasies die advies van die sinodale regs-kommissie te verkry.
- 3.6 Die ring sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit bedryf nie, behalwe in die mate wat:
- 3.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;
- 3.6.2 die onderneming of aktiwiteit:
- (A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die ring; en
- (B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdig mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;
- 3.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die ring nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of
- 3.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.

- 3.7 by die ontbinding van die ring, en die inlywing van die ring by 'n ander NG ring of ringe na goedkeuring deur die sinode, word die bates wat oorbly, na voldoening van al die ring se verpligtinge gegee of oorgemaak aan die ander ring(e) wat ingevolge artikel 30 van die Inkomstebelastingwet goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie(s).

4. GEMEENTELIKE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

- 4.1 Elke gemeente is 'n regs persoon en die kerkraad of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.
- 4.2 Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die kerkraad beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente* geregistreer.
- 4.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadmistreer deur die kerkraad met jaarlikse verslag aan die gemeente en ring.
- 4.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die gemeente nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die gemeente en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer, lidmaat of beampte van die gemeente vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die gemeente gelewer het nie) is die kerkraad bevoeg om enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:
- 4.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; met dien verstande dat die kerkraad nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie: met dien verstande verder dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.
- 4.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borg te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:
- 4.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die gemeente of aan teologiese studente, leraars, werknemers en

- amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;
- 4.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die gemeente, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 4.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:
- 4.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);
- 4.4.3.2 in aandele genoteer op 'n aandelebeurs soos omskryf in artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of
- 4.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk; met dien verstande dat die kerkraad nieteenstaande bostaande beperkings:
- (A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;
- (B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.
- 4.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die N G Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 4.5 In alle regsdinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kerkraad sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend en ten behoeve van die gemeente op. Die kerkraad word egter ten sterkste aanbeveel om in sodanige situasie die advies van die sinodale regskommissie te verkry.
- (Bostaande is besluit met dien verstande dat punte 2, 3 en 4 as leidrade vir sinodes dien.)

- 4.6 Die gemeente sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:
 - 4.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;
 - 4.6.2 die onderneming of aktiwiteit:
 - (A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die gemeente; en
 - (B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdig mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;
 - 4.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die gemeente nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of
 - 4.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.
- 4.7 In geval van ontbinding van 'n gemeente sonder dat die gemeente by 'n ander gemeente van die NG Kerk ingelyf word, word die bates van die gemeente wat oorbly na voldoening aan al sy verpligtinge, gegee of oorgemaak aan 'n ander gemeente of inrigting, met doelstellings soortgelyk aan die van die gemeente en wat ingevolge artikel 30 van die Inkomstebelastingwet no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie, wat ingevolge die prosedure voorgeskryf in die betrokke *Kerkorde*, Bepalings en Reglemente wat op die gemeente van toepassing is deur die kerkraad en/of ring aangewys is.

5. RIGLYNE VIR FINANSIËLE BESTUUR SOOS GOEDGEKEUR DEUR DIE ALGEMENE SINODE 2002

- 5.1 Riglyne vir bestuur van kerklike fondse

Riglyne en voorskrifte vir die bestuur van kerklike fondse word weergegee in die *Kerkorde* Artikels 43.1.8 en 57, die *Reglement vir die Algemene Taakspan Fondse* en die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse*.
- 5.2 Riglyne vir bedryfsinstansies van en in belang van die kerk.

Die volgende riglyne word goedgekeur vir die bestuur van bedryfsinstansies wat aan diensgroep, taakspan of kommissies van die Algemene Sinode verslag doen:

 - 5.2.1 Alle werksaamhede diensgroepe, taakspanne en kommissies wat opgeneem is in die begroting van die Algemene Sinode se fondse word deur die betrokke kommissie onder leiding en toesig van die ATF bedryf en bestuur.
 - 5.2.2 Diensgroepe, taakspanne of kommissies wat oor die vermoë beskik om selfstandig fondse te genereer, hetsy deur handelsaktiwiteite en/of beleggingsinkomste en selfonderhoudend is (geen fondse vanaf die Algemene Sinode bekom nie) en voldoen aan die reglemente van die

Algemene Sinode ten opsigte van eiendomme en finansies, administreer en bestuur hulle eie fondse en doen jaarliks verslag aan die ATF met die nodige stawende dokumente soos finansiële state, begrotings, toekenningsbeleid, ens. Hierdie kommissies doen selfstandig verslag aan die Algemene Sinode.

- 5.3 Bestaande ooreenkomste of reglemente (Akte van oprigting en statute) ten opsigte van Artikel 21-maatskappy en ander tipe regsentiteite, word gehonoreer. Bogenoemde instansies wat 'n noue verbintenis met die NG Kerk het en aan die kerk dienste lewer, behoort ook jaarliks verslag te lewer aan die Moderamen(ASM) en ATF met die voorsiening van die nodige finansiële inligting.
- 5.4 Indien 'n kerklike kommissie of instansie 'n Artikel 21-maatskappy of ander regsentiteit wil vorm moet dit in noue samewerking en met die goedkeuring van die Moderamen (ASM) geskied.
- 5.5 Enige oordrag van fondse of beleggings van een kerklike kommissie of werksaamheid, aan 'n ander kommissie, instansie of sinode, behoort met die nodige samewerking en konsultasie van die ATF te geskied.
- 5.6 Die gebruik van die naam van die kerk deur Artikel 21-maatskappy en ander instansies, behoort nie sondermeer toegelaat te word nie vanweë die latente risiko's wat dit vir die Kerk skep (vergelyk besluit *Algemene Sinode 1990 Handeling bl. 638 pt 8*).
- 5.7 Ten opsigte van korporatiewe bestuur vermag die Algemene Sinode dat kerklike instansies aan die hoogste standaard en norme sal voldoen (bv die Riglyne van die King-Kommissie 2002).

REGLEMENT 19

REGLEMENT VIR DIE SENDING/GETUIENIS VAN DIE NG KERK

1. DEFINISIE

- 1.1 Sending is die heilshandeling van die drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees met die wêreld, waardeur Hy uit die ganse menslike geslag vir Hom 'n gemeente deur sy Woord en Gees vergader. Deur dié gemeente
- laat God sy Woord aan die gevalle wêreld verkondig,
 - bring Hy die gemeenskap van die heiliges uit alle nasies tot stand,
 - laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,
 - laat Hy sy opdrag om die skepping te bewaar en te bewerk sigbaar tot uitdrukking kom; en
 - word sy geregtigheid aan die samelewing en die wêreld verkondig.
So laat Hy sy koninkryk kom tot by die voleinding van die wêreld.
- 1.2 Die NG Kerk aanvaar dit as die gemeente se bestaansin en -bestemming om deur God gebruik te word in sy handeling met die mens en die wêreld.
- 1.3 Gelowiges uit elke taal en nasie wat sodoende vergader word, vorm met al die gelowiges 'n eenheid in die ware geloof in Christus.
- 1.4 Deur getuienis bedien die Kerk die evangelie in al sy dimensies aan mense buite die Kerk.
- 1.5 Getuienis is die roeping van elke lidmaat asook van die plaaslike gemeente. Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband van ringe en sinodes onderneem.
- 1.6 Waar binne een geografiese gebied meer as een kerkverband van die NG Kerkfamilie bestaan, word getuieniswerk in oorleg en samewerking met mekaar gedoen.

2. UITVOERING

- 2.1 Kerklike sendingbetrokkenheid
- 2.1.1 Waar sending die heilshandeling van God met die wêreld is met die oog op die koms van sy koninkryk, is die kerk as sy dienaar wesenlik daarby betrokke.
- 2.1.2 Dit is die plig van die kerkraad om die gemeente te motiveer en toe te rus om as missionêre gemeente betrokke te wees by die heilshandeling van God met die wêreld. Hierdie betrokkenheid sluit in persoonlike getuienis deur woord en lewe, die beoefening van geloofsgemeenskap, voorbidding, rentmeesterskap, die diens van barmhartigheid en die ywer vir reg en geregtigheid in die samelewing.

- 2.1.3 Vir die koördinerings, stimulerings en uitvoerings van die getuienistaak benoem die kerkraad 'n getuieniskommissie.
- 2.1.4 Elke kerkraad onderneem getuieniswerk sowel binne as buite eie gemeentegrense na gelang van omstandighede. In alle gevalle geskied hierdie werk in oorlegpleging met, en waar moontlik in samewerking met, ander lede van die NG Kerkfamilie (gemeente, ring of sinode) wat belang mag hê by die betrokke werksaamheid.
- 2.1.5 Waar die omvang van die getuienistaak dit vereis, kan die kerkverband deur ring en sinode die kerkraad in die uitvoering van die getuienistaak steun.
- 2.1.6 Die ring en sinode neem respektiewelik die verantwoordelikheid vir die sending-/getuienisaangeleenthede in die rings- en sinodale gebied.
- 2.1.7 Waar getuieniswerk buite die grense van die gemeente geskied, moet waar moontlik, skakeling en samewerking wees met ander kerke en getuienis-/sendinginstansies wat reeds daar werksaam is.
- 2.1.8 Waar 'n sinode 'n getuienisaksie begin met spontane bydraes van lidmate vanuit die Kerk as geheel ('n "geloofsending"), moet ander sinodes wie se lidmate daarby betrokke word, ook in die saak geken word.
- 2.1.9 Die Algemene Sinode bepaal die getuienis-/sendingbeleid van die NG Kerk.
- 2.1.10 Deur middel van bedienings op die terreine van byvoorbeeld mediese werk, onderwys, lektuurvoorsiening, tegniese hulpmiddels, sosio-ekonomiese opheffing, getuienis teenoor die owerheid en missionêre barmhartigheidsdiens streef die NG Kerk daarna om die koninkryk van God op omvattende wyse met woord en daad te bedien.
- 2.2 Toerusting vir Getuienis
 - 2.2.1 Die NG Kerk aanvaar dit as taak en verantwoordelikheid om lidmate en ander werkkragte op te lei en toe te rus met die oog op eie getuienis-verantwoordelikheid asook met die oog op beskikbaarstelling van werkkragte, waar verlang of benodig, vir diens by ander lede van die NG Kerkfamilie.
 - 2.2.2 Die opleiding en toerusting vir eie diens en by 'n lid van die NG Kerkfamilie geskied op die volgende wyse:
 - 2.2.2.1 deur lidmate te aktiveer en te skool vir getuienis met woord en daad;
 - 2.2.2.2 deur getuieniswerkkragte op te lei en toe te rus vir 'n bepaalde deelydse of voltydse taak waarvoor hulle 'n roeping het, of vir die dienswerk wat hulle gevra mag word om by ander lede van die NG Kerkfamilie te verrig; of
 - 2.2.2.3 deur die opleiding van bedienaars van die Woord vir missionêre diens op die volgende terreine:
 - 2.2.2.3.1 die opbou van gemeentes tot missionêre gemeentes;
 - 2.2.2.3.2 die bediening op 'n bepaalde sendingakker;

- 2.2.2.3.3 die bediening as bedienaar van die Woord by 'n ander lid van die NG Kerkfamilie waarheen hy/sy beroep mag word;
- 2.2.2.3.4 'n bediening van spesialiteitswerk op bepaalde terreine by 'n ander lid van die NG Kerkfamilie, indien daarvoor 'n behoefte bestaan; en/of
- 2.2.2.3.5 'n bediening in die wêreldsending.
- 2.3 Lidmate in diens van ander kerke en sendingorganisasies
- 2.3.1 Die NG Kerk keur dit goed dat lidmate hulle by kerke en sendingorganisasies wat vir die Kerk aanvaarbaar is, kan aansluit vir getuiesdiens, veral in ander wêrelddele, mits die Kerk se Belydenis nie in gedrang kom nie en die NG Kerk se sending-/getuiesbeleid daardeur gedien word. Vir hierdie soort diens word die volgende bepaal:
 - 2.3.1.1 Die sinode of sy gevolmagtigde bepaal met watter kerke en sendingorganisasies ooreenkomste in dié verband aangegaan mag word. 'n Sendingorganisasie word geag 'n goedgekeurde sendingorganisasie te wees indien die werksaamheid van die organisasie 'n geestelike karakter dra, met die verkondiging van die Woord in regstreekse verband staan en ten bate van die NG Kerk geag word.
 - 2.3.1.2 Wanneer lidmate begerig is om by 'n erkende kerk of organisasie te gaan werk, word 'n ooreenkoms met daardie kerk of organisasie aangegaan oor aangeleenthede soos lewensonderhoud, toelaes, pensioenvoorsiening, en kerklike lidmaatskap van en toesig oor die betrokke werker.
 - 2.3.1.3 Lidmate wat begerig is om getuieswerk buite 'n arbeidsterrein van die NG Kerk te doen, verkry, indien nodig, 'n buitelandse reisattestaat van hul kerkraad.
 - 2.3.1.4 Lidmate wat voornemens of begerig is om by so 'n erkende kerk of organisasie in te skakel, tree met die betrokke sinode of sy gevolmagtigde in verbinding.
- 2.4 Basis waarop met ander kerke en sendingorganisasies saamgewerk word
- 2.4.1 Die kerke en sendingorganisasies moet van Protestants-Christelike belydenis wees.
- 2.4.2 NG Kerk werkers moet die vryheid hê om hul geloofsbeskouing ooreenkomstig die Drie Formuliere van Eenheid uit te leef.
- 2.4.3 Lidmate moet eweneens die vryheid behou om in beskouinge waaroor daar verskille tussen gelowiges bestaan, hul eie standpunt daarop na te hou.
- 2.4.4 Die NG Kerk werkers moet getrou bly aan die Belydenis van die Kerk.
- 2.5 Gelegitimeerdes in diens van ander kerke en sendingorganisasies

2.5.1 Ten opsigte van hul bedieningsbevoegdheid is daar drie kategorieë waarvolgens gelegitimeerdes in sending-/getuienisdien gebruik kan word:

2.5.1.1 Bedienaars van die Woord van die NG Kerk wat deur erkende kerke vir getuienis/sendingdiens beroep en bevestig word

Hulle verkry bevoegdheid in die ander kerk, en verloor bevoegdheid in die NG Kerk. Hulle kan egter vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om die opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle colloquium doctum by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Bevoegdheidsraad, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.2 Bedienaars van die Woord en proponente van die NG Kerk wat deur kerkvergaderings of hul gemagtigdes beroep en uitgestuur word vir 'n eie sending-/getuienisaksie of vir sending-/getuienisdien saam met ander kerke en/of sendingorganisasie

Terwyl hulle lidmaatskap van die gemeente van die NG Kerk behou, deur die gemeente beroep en bevestig is én in diens van die gemeente/kerkverband bly, behou hulle die bevoegdheid van bedienaar van die Woord solank hulle met hierdie opdrag besig is. Indien hulle lidmaat van die ander kerk word en in diens van daardie kerk tree, kan hulle vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle colloquium doctum by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Bevoegdheidsraad, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.3 Bedienaars van die Woord en proponente van die NG Kerk wat in diens van 'n sendingorganisasie tree

'n Bedienaar van die Woord of proponent wat in diens van 'n sendingorganisasie tree en daarom nie meer in diens van die NG Kerk of ander erkende kerk staan nie, kan vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om die behoud van proponentsbevoegdheid.

2.5.2 Pensioenaandeel vir uitgestuurdes

'n Gemeente of die kerkverband wat 'n gelegitimeerde beroep, bevestig en uitstuur vir sending-/getuienisdien saam met ander kerke en sendingorganisasies (vergelyk 2.5.1.2), moet in belang van so 'n persoon deelhebber word van die sinodale pensioenfonds.

2.5.3 Lewensonderhoud en toelaes vir uitgestuurdes

'n Gemeente of die kerkverband wat 'n proponent of bedienaar van die Woord vir 'n eie sending-/getuienisaksie of vir sending-/getuienisdien

saam met ander kerke en/of sendingorganisasies beroep, bevestig en uitstuur (vergelyk 2.5.1.2), kan die lewensonderhoud en toelaes vir die bedienaar van die Woord op een van die volgende wyses reël:

- 2.5.3.1 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir die volle lewensonderhoud en toelaes, waarby die pensioenbydrae ingesluit is.
- 2.5.3.2 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir 'n kontraktuele gedeelte van die lewensonderhoud en toelaes én die pensioenbydrae.
- 2.5.3.3 Die ander kerk of sendingorganisasies neem kontraktueel verantwoordelikheid vir die volle lewensonderhoud en toelaes, maar die gemeente/kerkverband bly verantwoordelik vir die pensioenbydrae.

2.5.4 Kerklike inskakeling van uitgestuurdes

'n Bedienaar van die Woord wat beroep, bevestig en uitgestuur word (vergelyk 2.5.1.2), skakel as lidmaat en ampsdraers by die sturende gemeente in, onderhewig aan die volgende:

- 2.5.4.1 Indien dit vir 'n uitgestuurde onmoontlik is om sy lidmaatsregte en ampsvoorregte in die plaaslike gemeente uit te oefen, word hy/sy met 'n reisattestaat aan die sorg en toesig van 'n ander gemeente toevertrou.
- 2.5.4.2 Die uitgestuurde staan egter steeds onder die tug en/of dissipline van die sturende gemeente.
- 2.5.4.3 Indien die uitgestuurde nie aan die kerkregering kan deelneem nie, wat die bywoning van kerkraadsvergaderinge en die afvaardiging na meerdere vergaderinge insluit, kan die ring daaraan vrystelling verleen en kan dit as sodanig in die diensooreenkoms opgeneem word.

2.6 Lidmaatskap en kerkverband

- 2.6.1 Gelowiges uit elke taal en nasie wat deur die sending-/getuienisaksie van die NG Kerk vergader word en deur doop en belydenis lidmate van die kerk van Christus word, vorm met alle gelowiges 'n eenheid in die ware geloof in Christus as lidmate van sy liggaam.
- 2.6.2 Nuwe lidmate sal waar moontlik inskakel by 'n gemeente van die NG Kerkfamilie. By gebrek aan sodanige gemeente kan hulle, ná onderhandeling, by 'n ander kerk inskakel of kan daar, wanneer genoegsaam getalle bestaan, tot selfstandige gemeentevorming in die kerkverband oorgestaan word.
- 2.6.3 Ter wille van meer doeltreffende Woordbediening is dit wenslik dat elkeen "in sy eie taal praat oor die groot dinge wat God gedoen het" (Handelinge 2:11). Daarom behoort daarvoor ruimte te bestaan dat Woordbediening en aanbidding kan geskied met inagneming van eiesoortige taal- en kultuuragtergrond en bedieningsbehoefes.
- 2.6.4 Indien 'n bepaalde groep gelowiges dit mettertyd sou verlang en omstandighede dit regverdig, kan daar ruimte vir hulle geskep word om in eie gemeenteverband op te tree ooreenkomstig hul eie bedieningsbehoefes binne die konteks van eie taal en kultuur, maar verkieslik word aansluiting gesoek by die bestaande kerk in die streek waarmee die kerk in die NG Kerkfamilie die nouste bande het.

- 2.6.5 Eie gemeentevorming impliseer ook die moontlikheid van eie breër verbande van ring en sinode. Hier sal faktore soos geografiese verwyderdheid, staatkundige bestel en die behoefte aan inkleding van die evangelie in eie kulturele konteks 'n rol speel. Voorop bly egter staan dat die eenheidsband met die bestaande kerk in die NG Kerkfamilie in die streek sover moontlik behoue bly en steeds uitdrukking sal vind op die mees sinvolle en effektiewe wyse.
- 2.7 Die NG Kerkfamilie
- 2.7.1 Die NG Kerk aanvaar dat die eenheid van die kerk 'n onmisbare toetssteen is vir die egtheid en geloofwaardigheid van die kerk se getuienis in die wêreld (Kerk en Samelewing, par 83).
- 2.7.2 Daarom onderskryf die NG Kerk die ideaal van één kerkverband binne die NG Kerkfamilie (Kerk en Samelewing, par 236).
- 2.7.3 Met die oog op die opbou van die kerk tot getuienislewing in die wêreld, onderskryf die NG Kerk die beginsel van wederkerige hulp en bystand ten opsigte van behoeftes binne die hele NG Kerkfamilie.
- 2.7.4 Solank die hele NG Kerkfamilie nog nie in een kerkverband verenig is nie, geld die volgende ten opsigte van die wedersydse beskikbaarstelling van werkkragte binne die NG Kerkfamilie:
- 2.7.4.1 Die NG Kerk kan bedienaars van die Woord vir ander lede beskikbaar stel as hulle dit versoek. Hierdie leraars word in ooreenstemming met die kerkordes en bepalinge van die onderskeie kerkverbande beroep en bevestig, of soos ooreengekom in die ooreenkomste tussen die betrokke sinodes.
- 2.7.4.2 Bedienaars van die Woord wat deur die NG Kerk beskikbaar gestel word en beroep en bevestig is in 'n ander kerkverband van die NG Kerkfamilie, se bevoegdheid en opsig en tug word bepaal deur die kerkorde van daardie kerkverband.
- 2.7.4.3 Die NG Kerk kan kundiges op die gebied van teologiese opleiding, jeugwerk, sending, evangelisasie, kerklike administrasie, diakonaat, ensovoorts op versoek van 'n ander lid van die NG Kerkfamilie vir tydelike diens in daardie kerkverband beskikbaar stel. Hulle posisie met betrekking tot die strukture van die ander kerkverband word by wyse van onderlinge ooreenkomste gereël.
- 2.7.4.4 Ander werkkragte uit die NG Kerk wat volgens ooreenkoms dienswerk in 'n lidkerk van die NG Kerkfamilie verrig, word lidmate van die betrokke kerk. In 'n gebied waar nie 'n gemeente van die NG Kerkfamilie bestaan nie, bly hulle lidmate van die NG Kerk.
- 2.8 Gesamentlike sending-/getuieniswerk
- 2.8.1 Die NG Kerk aanvaar gesamentlike sending/getuienis as verantwoorde benadering. Indien sending-/getuieniswerk in 'n gebied of land gedoen word waar daar reeds 'n kerk uit die NG Kerkfamilie bestaan, word samewerking gesoek.

- 2.8.2 Indien die NG Kerk in 'n gebied of land werk waar daar nog nie 'n gemeente van een van die lidkerke van die NG Kerkfamilie is nie, kan die NG Kerk self of saam met ander lidkerke werkkragte beroep, bevestig en uitstuur.
- 2.8.3 Waar geleentheid tot gesamentlike sending/getuienis voorkom, kan gesamentlike kommissies vir sending/getuienis van die betrokke lidkerke van die NG Kerkfamilie in die lewe geroep word om verantwoordelikheid vir die werk te aanvaar.
- 2.8.4 Gesamentlike sending-/getuienisaksies word gereël volgens onderlinge ooreenkoms tussen die betrokke kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes.
- 2.9 Skakeling met die owerheid
- 2.9.1 Die kerk se roeping tot getuienis behels ook skakeling met die owerheid op alle vlakke oor aangeleenthede op die terrein van getuienis.
- 2.9.2 Skakeling met die owerheid geskied volgens Artikel 67 van die Kerkorde.

REGLEMENT 20

REGLEMENT VIR DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

- 1. BEPALING VAN DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE**
- 1.1 Die Woord van God is die primêre maatstaf en basis by die bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en godsdienstige groepe.
- 1.2 Hoe 'n kerk die Bybel verstaan, die hoofsaak van die boodskap van die Bybel interpreteer en dit op die lewe toepas, staan uitgedruk in die kerk se belydenisskrif(te).
- 1.3 Die belydenisgrondslag wat die NG Kerk onderskryf en waaraan hy hom gebonde ag, is:
 - 1.3.1 Die drie ekumeniese belydenisse, naamlik die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius, wat die NG Kerk met die meeste ander Christelike kerke deel.
 - 1.3.2 Die drie Formuliere van Eenheid, naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, wat die NG Kerk met 'n aantal gereformeerde kerke deel en wat die eiendomlike van die NG Kerk is.
- 1.4 Die NG Kerk se belydenisgrondslag is ondergeskik aan die Bybel en moet steeds daaraan getoets word.

- 1.5 Dit is nie voldoende dat 'n belydenis op papier staan of dat iemand dit op 'n stadium in die verlede onderskryf het nie. Daar moet ook gevra word of 'n bepaalde kerk en sy lidmate hulle daardeur gebonde ag en of die belydenis in 'n godvrugtige lewe konkreet word.
- 1.6 Die gesamentlike kriteria vir bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en groepe is dus die wil van God Drie-enig soos in die Bybel weergegee, en weerspieël in
- die Belydenis
 - die *Kerkorde*
 - die erediens
 - die Christelike lewenswandel, diens en getuienis.
- (Vergelyk Agenda van die Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1 tot 14.2.5 vir 'n bespreking van dié kriteria).

2. GROEPERINGE VAN DIE CHRISTENDOM

- 2.1 Om kerke en Christelike groepe in te deel, is moeilik omdat sekere in meer as een kategorie pas en ander nêrens. Verder moet daar rekening gehou word met die feit dat kerke nie staties is nie, maar gedurig besig is om te verander en dat sekere kerke gekenmerk word deur 'n patroon van wyd uiteenlopende modaliteite wat onder een struktuur gehuisves word. Oor die aard en graad van die NG Kerk se verhouding tot onderstaande kerke word deur die Algemene Sinode beslis (vergeelyk ook 3.1.2, 3.1.4, 3.2 en 3.3 hieronder).
- 2.2 Hier word uitgegaan van die groot groeperinge van die Christendom soos dit in die geskiedenis ontvou het, naamlik:
- 2.2.1 **Gereformeerde kerke**
- Waaronder die Familie van NG Kerke, die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika, die Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika, die Afrikaanse Protestantse Kerk, die Presbiteriaanse Kerke, die Church of England in Southern Africa en die Congregational Church.
- 2.2.2 **Ander Protestantse kerke**
- Waaronder die Lutherse kerke, die Church of the Province of South Africa (die Anglikaanse Kerk), die Methodist Church, die Baptiste Kerke (in onderskeiding van die Hatfield Christian Church/Centre) en die Evangelies Gereformeerde Kerk.
- 2.2.3 **Pinkster en Charismatiese kerke**
- Die pinkstergroepe, byvoorbeeld die Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika, die Volle Evangelie Kerk, die Pinkster Protestantse Kerk en die Assemblies of God. Charismatiese groepe, byvoorbeeld die Hatfield Christian Church/Centre en Rhema. Ander, byvoorbeeld die Kerk van die Nasarener en die Sewende Dag Adventiste.¹⁴
- 2.2.4 **Nie-Reformatoriese Kerke**

¹⁴ Hierdie twee kerke word vir praktiese redes hier geplaas.

Waaronder die Rooms Katolieke Kerk en die Oosters Ortodokse Kerke.

2.2.5 **Afrika Onafhanklike Kerke**

2.2.6 **Ander groepe**

Waaronder die Jehovasgetuies, die Christian Science, die Church of Jesus Christ of the Latter Day Saints (die Mormone) en die Apostelkerke (die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid, die Twaalf Apostels, ensovoorts).

3. PRAKTIESE TOEPASSING VAN DIE KRITERIA

3.1 Samewerking met ander Christelike kerke

3.1.1 Die NG Kerk stel hom ten doel om op verantwoordelike wyse, sonder prysgawe van die eie standpunt, met ander Christelike kerke saam te werk ter bevordering van die Koninkryk van God.

3.1.2 Die graad en wyse van samewerking sal in elke geval bepaal word deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, *Kerkorde*, erediens en die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk (vergelyk 1.6 hierbo).

3.1.3 Ekumene moet deur alle kerkvergaderinge beoefen word te wete die Algemene Sinode, sinodes, ringe en kerkrade. Dit is nodig om te beklemtoon dat plaaslike ekumene op die agenda van elke kerkraad moet bly.

3.1.4 Die Algemene Sinode bepaal die beleid oor die aard en graad van ekumeniese verhoudinge (vergelyk Artikel 70 van die *Kerkorde*).

3.2 Verlening van kerklike voorregte sonder oordrag van lidmaatskap

3.2.1 Die doop

3.2.1.1 Die doop word aan kinders van lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge, wat nie die verbondsdooop verwerp nie, bedien, mits hulle skriftelike verlot daartoe van die betrokke kerkraad of instansie van die kerk waaraan hulle behoort, ontvang het.

3.2.1.2 Lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge wat nie die verbondsdooop verwerp nie, kan, met toestemming van hulle eie kerkraad en na die dooponderhoud, toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders en ook op die vrae te antwoord.

3.2.1.3 Lidmate van kerke wat die verbondsdooop verwerp, persone uit groepering 5 en 6, asook mense wat Christus bely, maar nie formeel aan 'n kerk behoort nie, kan na die dooponderhoud toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders sonder dat die vrae aan hulle gestel word en hulle daarop moet antwoord.

3.2.1.4 Die kerkraad van 'n NG gemeente kan aan lidmate toestemming verleen om hulle kinders in 'n gemeente van 'n kerk uit die eerste twee groeperinge (vergelyk 2.2.1 en 2.2.2 hierbo) te laat doop.

3.2.2 **Die nagmaal**

3.2.2.1 In gemeentes van die NG Kerk mag besoekers die nagmaal gebruik op voorwaarde dat hulle toegang en vrymoedigheid daartoe in hulle eie gemeentes het.

3.2.2.2 Die volgende sou as moontlike voorbeeld kon dien van 'n uitnodiging tot deelname aan die nagmaal:

“Aangesien die kerk van Christus meer omvattend is as slegs hierdie gemeente word elkeen van u wat u persoonlike verlossing in Jesus Christus gevind het, in u eie gemeente toegang tot die nagmaal en vrymoedigheid daartoe het en wat u kan vereenselwig met die leer oor die nagmaal, soos dit in die formulier aan u voorgehou is, uitgenooi om aan hierdie nagmaalsfees deel te neem. Wie egter die genadewerk van God minag en tog deelneem, eet en drink 'n oordeel oor hulleself.”

3.2.2.3 In ekumeniese verhoudinge op sowel gemeentelike as sinodale vlak word wedersydse toeganklikheid al dan nie van die betrokke kerke bespreek en dienooreenkomstige gedragswyses bepaal.

3.2.2.4 Lidmate van 'n NG gemeente kan op besoek in 'n ander kerk nagmaal gebruik indien daardie kerk dit toelaat. Lidmate behoort dus voortdurend ingelig te word oor die sin van die nagmaal en die implikasies wat dit het vir die wyse waarop 'n mens as nagmaalsgas in ander gemeentes en kerke optree. Hierdie inligting kan verskaf word deur die prediking, die inkleding van die liturgie en die kategeese.

3.3 **Oorkoms na 'n Nederduitse Gereformeerde Gemeente**

3.3.1 **Algemeen**

3.3.1.1 Geloof in die God van die Heilige Skrif soos dit in die Formuliere van Eenheid tot uitdrukking kom, is die enigste voorwaarde om aan 'n NG gemeente as gemeente van Christus te behoort.

3.3.1.2 Lidmaatskap van alle NG gemeentes is oop vir enige gelowige wat die belydenis van hierdie kerk aanvaar.

3.3.1.3 Die opneem van lidmate uit ander kerke is in beginsel en praktyk 'n gemeentelike aangeleentheid wat onder die toesig van die kerkraad en in ooreenstemming met die amptelike ordereëlings plaasvind.

3.3.1.4 In elke geval waar iemand uit 'n ander kerk of groep na 'n NG gemeente wil oorkom/terugkom, moet 'n deeglike pastorale gesprek gevoer word oor alle aspekte van die leer en lewe van so iemand (vergelyk ook 1.6 hierbo) en oor die beweegredes vir die aansoek.

3.3.1.5 Tydens hierdie pastorale gesprek moet rekening gehou word met die feit dat nie alle lede van 'n bepaalde kerk dieselfde geestelike ingesteldheid en geestelike peil het of dieselfde opvattinge huldig nie.

3.3.2 **Aanvaarding van doop**

3.3.2.1 Die doop van persone uit ander kerke word aanvaar mits dit

- geskied het in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees;

- met water bedien is, en
 - bedien is deur 'n persoon wat afgesonder is vir die bediening van die Woord en die sakramente.
- 3.3.2.2 Die doop van persone wat in een van die Apostelkerke (waaronder die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid en die Twaalf Apostels) gedoop is, word nie aanvaar nie.
- 3.3.3 **Belydende lidmaatskap**
- 3.3.3.1 In die pastorale gesprek met persone wat uit kerke uit die eerste twee groeperinge van kerke na 'n NG gemeente wil oorkom, word gelet op punte van verskil in leer en lewe sodat die persoon die leer van die NG Kerk heelhartig kan onderskryf.
- 3.3.3.2 Van persone uit kerke uit groepering 3 en 4 word naas die pastorale gesprek ook gedeeltelike of volledige onderrig met belydenis van geloof voor 'n kommissie van die kerkraad of voor die gemeente vereis.
- 3.3.3.3 Persone uit die vyfde en sesde groeperinge moet 'n deeglike kategese deurloop en openbare belydenis van geloof aflê.

4. EKUMENIESE BELEID

4.1 Uitgangspunte vir die NG Kerk met betrekking tot ekumeniese verhoudinge

Hierdie uitgangspunte moet saam gelees word met die volgende: (i) 1 tot 3 hierbo; (ii) Agenda Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1-14.2.5; (iii) Die Ekumeniese Beleid, Agenda Algemene Sinode 1990, pp 61-64, Handeling Algemene Sinode 1990, pp 546-549.

- 4.1.1 Die kerk van Christus is wêreldwyd één.
- 4.1.2 Die kerk van Christus is oor die grense van plek en tyd één.
- 4.1.3 Eenheid is 'n gawe aan en 'n roeping vir die kerk

Hierdie taak word veral ook op plaaslike vlak volvoer – hier word die kragtigste getuienis van eenheid tot stand gebring. Plaaslike kerke streef daarna om met die ware kerk van Christus (NGB artikel 29) saam te aanbid, te getuig en te werk.

4.1.4 Eenheid en verskeidenheid

Eenheid is nie eendersheid nie. Die verskeidenheid van volke, tale, gebruike en kulture moet erken word. Ook die gevolglike ryk verskeidenheid in aanbidding, kessionele uitdrukkings, formuliere en kerkstrukture. Die verskeidenheid mag egter nie tot geskeidenheid lei nie – dit is 'n verskeidenheid in die eenheid van Christus se kerk.

4.1.5 Eenheid in waarheid

Kerke streef daarna om saam die waarheid van die Woord van die Here, wat nie ter wille van eenheid prysgegee moet word nie, te soek.

4.2 Die NG Kerk en ekumeniese verhoudinge, bilateraal en multilateraal (ekumenies)

- 4.2.1 Die NG Kerk (Algemene Sinode) wil aktief bilaterale (een-tot-een) verhoudinge met ander Christelike kerke (denominasies) aanknoop, handhaaf en bevorder, beide op nasionale en internasionale vlak.
- 4.2.2 Oor die kerke met wie bilaterale verhoudinge aangegaan word en die aard en graad van elke verhouding besluit die Algemene Sinode op onder meer aanbeveling van sy Ekumeniese Kommissie ('n subkommissie van die Moderamen).
- 4.2.3 Die NG Kerk wil ook sy roeping tot die eenheid van die kerk bevorder en handhaaf deur in nasionale en internasionale ekumeniese organisasies en liggame op 'n multilaterale vlak (ekumenies) met ander kerke en organisasies in verhouding te tree.
- 4.2.4 Oor die ekumeniese organisasies of liggame met wie in verbinding getree word, die aard en graad van die multilaterale verhoudinge besluit die Algemene Sinode op aanbeveling van onder meer sy Ekumeniese Kommissie.

4.3 Bilaterale kerklike verhoudinge

Bilaterale kerklike verhoudinge met ander kerke (nasionaal of internasionaal) kan bestaan uit:

- Volle verhoudinge.
- Gedeeltelike verhoudinge.
- Dialoogverhoudinge.
- Insidentele kontakverhoudinge.

4.3.1 Volle verhoudinge (vergelyk 4.7.1 hieronder)

4.3.1.1 Die omvang van volle verhoudinge

'n Volle verhouding met 'n ander kerk behels die volgende:

- Dit is 'n verhouding met 'n ander kerk van gereformeerde belydenis
- Die volle verhouding behels:
 - * die stuur van afgevaardigdes na mekaar se sinodes;
 - * die toelaat van leraars op mekaar se kansels;
 - * die toelaat van mekaar se lidmate tot die nagmaalstafel;
 - * gesamentlike optrede op terreine van gemeenskaplike verantwoordelikheid;
 - * kommunikasie met mekaar oor sake van gemeenskaplike belang en kommer;
 - * wedersydse opsig oor en sorg vir mekaar as kerke ten einde die eenheid van die kerk te bevorder;
 - * die pastorale versorging van mekaar se lidmate wanneer hulle binne die grense van mekaar se kerke vestig;
 - * die wedersydse erkenning van mekaar se teologiese opleiding en gevolglike oor-en-weer beroepbaarheid van leraars met inagneming van spesifieke vereistes wat 'n kerk kan stel.

- 4.3.1.2 Die Ekumeniese Kommissie sien toe dat die bepalings van 'n volle verhouding met 'n kerk namens die NG Kerk in 'n ooreenkoms neerslag vind en nagekom word.
- 4.3.1.3 Die Ekumeniese Kommissie bly op hoogte van ontwikkelinge in dié kerke met wie die NG Kerk volle verhoudinge het en lig die Algemene Sinode gereeld daaroor in.
- 4.3.1.4 Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode oor die kerke met wie volle verhoudinge aangegaan en volgehou kan word.
- 4.3.1.5 Indien alle aspekte van 'n volle kerklike verhouding vanweë praktiese omstandighede nie gerealiseer kan word nie, kan volle verhoudinge ten opsigte van sommige aspekte aangegaan word. Die doel moet steeds volle verhoudinge ten opsigte van alle fasette wees.
- 4.3.2 Gedeeltelike verhoudinge** (vergelyk 4.7.2 hieronder)
- 4.3.2.1 Die NG Kerk streef daarna om gedeeltelike kerklike verhoudinge na te streef en aan te gaan met kerke van gereformeerde oortuiging met wie die NG Kerk nie in volle verhouding staan nie.
- 4.3.2.2 Voorwaardes vir die aangaan van 'n gedeeltelike kerklike verhouding is:
- Wedersydse erkenning van 'n gemeenskaplike basis in gereformeerde geloofsoortuiginge soos uitgedruk in reformatoriese belydenisskrifte.
 - 'n Wedersydse begeerte om 'n kerklike verhouding aan te gaan.
- 4.3.2.3 'n Gedeeltelike verhouding word aangegaan met die veronderstelling dat dit tot 'n volle kerklike verhouding kan lei.
- 4.3.2.4 Samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optrede ten opsigte van gemeenskaplike verantwoordelikhede, voortgaande kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer en wedersydse sorg vir mekaar se lidmate indien daartoe versoek, is moontlik met kerke met wie die NG Kerk in 'n gedeeltelike verhouding staan.
- 4.3.2.5 Die Ekumeniese Kommissie identifiseer met verantwoording aan die Algemene Sinode die kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en is, indien nodig, namens die NG Kerk verantwoordelik vir die samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optredes, voortgaande kommunikasie en die implementering van die wedersydse versorging van lidmate indien daartoe versoek.
- 4.3.2.6 Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode wanneer 'n gedeeltelike verhouding kan oorgaan in 'n volle verhouding.
- 4.3.3 Dialoogverhoudinge** (vergelyk 4.7.3 hieronder)
- 4.3.3.1 Die NG Kerk streef daarna om deur die Ekumeniese Kommissie in gereelde dialoog te tree met 'n wye verskeidenheid kerke wat nie noodwendig dieselfde belydenisgrondslag of standpunte het nie ten einde ingelig te word oor hulle kerklike lewe, verhoudinge en standpunte.
- 4.3.3.2 Die Ekumeniese Kommissie identifiseer die kerke en voer die gesprekke op 'n gereelde basis met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.3.3.3 Benewens dat die dialoog kan lei tot gedeeltelike of volle kerklike verhoudinge, kan die gesprekke ook op kort termyn die moontlikhede van samewerking, gesamentlike optredes en kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer oorweeg en soos nodig verder voer.

4.3.4 Kontakverhoudinge (vergelyk 4.7.4 hieronder)

4.3.4.1 Die NG Kerk wil ook die roeping tot ekumene uitvoer deur na luid van behoeftes, omstandighede en geleenthede, insidentele kontak op te neem met ander kerke.

4.3.4.2 Die kontakverhoudinge word deur die Ekumeniese Kommissie behartig met verantwoording aan die Algemene Sinode.

4.4 Multilaterale kerklike verhoudinge (vergelyk 4.7.5 hieronder)

4.4.1 Die NG Kerk wil sy ekumeniese roeping bevorder en uitbou deur:

4.4.1.1 deel te wees van ekumeniese organisasies waar die Kerk met ander Gereformeerde Kerke kan saamwerk;

4.4.1.2 deel te neem aan ekumeniese organisasies, geselskappe en verenigings wat die kerk sal toelaat om die ekumeniese verantwoordelikhede wyd, effektief en doeltreffend na te kom;

4.4.1.3 verhoudinge met ekumeniese organisasies te ontwikkel.

4.4.2 Oor die aard, graad en omvang van deelname aan 'n multilaterale ekumeniese organisasie, geselskap of vereniging, besluit die Algemene Sinode na 'n bestudering van die aard van 'n betrokke ekumeniese organisasie soos dit gevind en gedemonstreer word in die grondwet, basiese uitgangspunte, verklarings, aktiwiteite en optredes van elke organisasie. Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode hierin.

4.4.3 Grade van betrokkenheid by multilaterale organisasies kan, wat die NG Kerk betref, die volgende behels:

- **volle lidmaatskap** – dit wil sê volle deelname, verkiesbaarheid tot ampte, aanvaarding van medeverantwoordelikheid vir besluite en aksies.
- **waarnemerlidmaatskap** – dit wil sê die kerk neem net die handeling en optredes van die betrokke organisasie waar en aanvaar nie verantwoordelikheid vir besluite en optredes nie; is ook nie verkiesbaar tot enige ampte nie.

4.5 Die Ekumeniese Kommissie

4.5.1 Die Ekumeniese Kommissie word deur die Moderamen saamgestel en rapporteer aan die Algemene Sinode deur die Moderamen.

4.5.2 Ooreenkomstig die uitgangspunte van die NG Kerk vir ekumeniese betrekkings en ander besluite van die Algemene Sinode, dra die Algemene Sinode dit op aan die Ekumeniese Kommissie om belangstelling in en verhoudinge met die kerk van Christus wêreldwyd (nasionaal en internasionaal) te handhaaf en te bevorder.

- 4.5.3 Die taak van die Ekumeniese Kommissie in bilaterale verhoudinge is soos volg:
- 4.5.3.1 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **volle verhouding** is (vergelyk 4.7.1 hieronder):
- Die Ekumeniese Kommissie identifiseer kerke met wie die Algemene Sinode in volle verhoudinge kan tree en adviseer die Algemene Sinode daaroor.
 - Die Ekumeniese Kommissie handhaaf noue en voortgesette verhoudinge met dié kerke met wie die Algemene Sinode besluit het om in volle verhouding te tree.
 - Die Ekumeniese Kommissie bly ingelig oor ontwikkelinge in dié kerke met wie die Algemene Sinode volle verhoudinge aangegaan het en lig ook die Algemene Sinode dienoreenkomstig in.
 - Benewens die normale spektrum van vol verhoudinge beveel die Ekumeniese Kommissie by die Algemene Sinode aan watter spesifieke soort vol verhoudinge met elke kerk aangegaan moet word.
- 4.5.3.2 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **gedeeltelike verhoudinge** is (vergelyk 4.7.2):
- Die Ekumeniese Kommissie identifiseer kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en adviseer die Algemene Sinode daaroor.
 - Die Ekumeniese Kommissie inisier en/of maak kontak met kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge sou kon aangaan. In hierdie proses kan van die volgende gebruik gemaak word:
 - * uitnodigings dat daar wedersydse afgevaardigdes na mekaar se Algemene Sinodes (of die ekwivalent) gestuur word, waar die afgevaardigdes erken word en geleentheid kry om verteenwoordigers van die kerk te ontmoet. Die NG Kerk sou ook aan die afgevaardigde van die ander kerk geleentheid kon gee om kortliks groete oor te dra;
 - * indien daar nie van wedersydse ekumeniese afgevaardigdes gebruik gemaak word nie, kan daar per skrywe gekommunikeer word – verslag word aan die Algemene Sinode gedoen;
 - * daar kan ook wedersydse persone of instellinge gebruik gemaak word wat per geleentheid by 'n kerk kan besoek aflê;
 - * die gereelde stuur van agendas, handelinge, die Kerkorde en ander amptelike dokumente aan die ander kerk; en
 - * weë te bedink waarop die NG Kerk tot diens kan wees en dit onder die aandag van die ander kerk(e) bring soos byvoorbeeld geleenthede vir opleiding van bedienaars van die Woord en ander werkkragte, beskikbaarheid van onderrigmateriaal, of enige ander vorm van diens wat die NG Kerk sou kon lewer. Daar moet ook

kennis geneem word van die dienste wat ander kerke sou kon lewer.

- 4.5.3.3 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **dialoog/kontak** is (vergelyk 4.7.3 en 4.7.4 hieronder):

In uitvoering van die standpunt van die NG Kerk om betrekkinge met ander kerke te bevorder en te handhaaf, gee die Ekumeniese Kommissie deur studie en kontak – soos die geleentheid hom voordoen – uitvoering aan die beleidstandpunt van die kerk. Dit gebeur deur dialoog of ander vorme van kontak met:

- kerke wat belangstel om een of ander vorm van verhouding aan te gaan;
- kerke wat spesifiek met die NG Kerk 'n verhouding wil aangaan;
- kerke wat hulle bande met die NG Kerk verbreek het of hulle om een of ander rede teruggetrek het uit 'n vorige verhouding; en
- kerke van verskillende historiese of konfessionele agtergronde wat bereid is om sake van gemeenskaplike belang of oor sake wat opklaring verg, te praat of te kommunikeer.

- 4.5.3.4 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot **multilaterale verhoudinge** (vergelyk 4.7.5 hieronder):

- Die Ekumeniese Kommissie dien as kontakliggaam van die NG Kerk met ekumeniese organisasies.
- Die Ekumeniese Kommissie dien as die skakelligaam tussen die NG Kerk en dié ekumeniese liggame of organisasies met wie die NG Kerk betrekkinge het. Ten opsigte van hierdie liggame/organisasies moet die Ekumeniese Kommissie:
 - * hulle aktiwiteite bestudeer en die Algemene Sinode met 'n verslag en aanbevelings dien;
 - * persone identifiseer wat die NG Kerk by die onderskeie organisasies/liggame verteenwoordig.
- Die Ekumeniese Kommissie stel ondersoek in na verskillende ekumeniese organisasies, neem dit waar, bestudeer dit en doen daaroor aan die Algemene Sinode verslag.

4.6 Ekumene in ander staatkundige bedelings

- 4.6.1 Aan samestellende sinodes wat in state buite die Republiek van Suid-Afrika (bv Namibië) is, word die reg verleen om selfstandige ekumeniese verhoudinge aan te gaan en uit te bou binne die raamwerk van die besluite van die Algemene Sinode.
- 4.6.2 In die aanwysing van afgevaardigdes na ekumeniese liggame, moet die Algemene Sinode rekening hou met die feit dat die algemene sinodale verband in verskillende state funksioneer.

4.7 Die stand van sake van die NG Kerk se ekumeniese verhoudinge

Onderstaande is die stand van sake in Oktober 2011. Die Algemene SinodeModeramen word gereeld op hoogte gehou word van die toedrag van sake.

4.7.1 Kerke met wie die NG Kerk in vol verhouding staan (vergelyk 4.3.1 hierbo)

4.7.1.1 Die Familie van NG Kerke in Suid-Afrika naamlik die Verenigende Gereformeerde Kerk in Suider-Afrika, die Nederduitse Gereformeerde Kerk in Afrika en die Reformed Church in Africa.

4.7.1.2 Die lede van die NG Kerkfamilie buite Suid-Afrika (volle verhouding word onderhandel kragtens besluit van die Algemene Sinode 2011) naamlik die Dutch Reformed Church in Botswana, Swaziland Reformed Church, Reformed Church in Zimbabwe, Reformed Church in Zambia, Church of Central Africa Presbyterian (Nkhoma Synod), Church of Central Africa Presbyterian (Harare Synod), Igreja Reformada em Moçambique en Reformed Church of East Africa.

4.7.1.3 Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika.

4.7.1.4 Christian Reformed Church in North America.

4.7.1.5 Christian Reformed Churches of Australia.

4.7.1.6 Reformed Church in Japan.

4.7.1.7 Christian Reformed Church in Sri Lanka.

4.7.1.8 Reformed Church in Hungary.

4.7.1.9 Gereformeerde Evangeliese Kerk van Australië.

4.7.1.10 Afrikaanse Christenkerk van Nieu-Seeland.

4.7.2 Kerke met wie die NG Kerk in gedeeltelike verhouding staan (vergelyk 4.3.2 hierbo)

4.7.2.1 Die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika.

4.7.2.2 Gedeeltelike verhouding word kragtens besluite van die Algemene Sinode onderhandel met die Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Volkskerk van Afrika, Calvin Protestantse Kerk, Uniting Church in Australia, Church of Jesus Christ in Madagascar, Communauté Evangélique du Congo, Protestantse Kerk in Nederland.

4.7.3 Kerke met wie die NG Kerk in dialoog is (vergelyk 4.3.3 hierbo)

4.7.3.1 Evangelische Kirche Deutschland.

4.7.3.2 Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika.

4.7.3.3 Methodist Church of Southern Africa.

4.7.3.4 Rooms-Katolieke Kerk van Suid-Afrika.

4.7.3.5 Anglican Church in South Africa.

4.7.3.6 Evangelical Lutheran Church in Southern Africa (NT).

4.7.3.7 Federasie van Switserse Protestantse Kerke.

4.7.3.8 Presbyterian Church of Australia.

4.7.3.9 Presbyterian Church (USA).

- 4.7.3.10 Reformed Churches in New Zealand.
- 4.7.4 Kerke met wie die NG Kerk in kontakverhoudinge is**
(vergelyk 4.3.4 hierbo)
- 4.7.4.1 Afrikaanse Protestantse Kerk.
- 4.7.4.2 Church of England in South Africa.
- 4.7.5 Multilaterale verhoudinge** (vergelyk 4.3.5 hierbo)
Die NG Kerk is lid van die
 - 4.7.5.1 Wêreldgemeenskap van Gereformeerde Kerke (WGGK) en World Communion of Reformed Churches (WCRC).
 - 4.7.5.2 Gemeenskap van Gereformeerde Kerke in Afrika (GGKA) en Communion of Reformed Churches in Africa (CRCA).
 - 4.7.5.3 Suid-Afrikaanse Raad van Kerke (SARK).
 - 4.7.5.4 Council of Churches in Namibië.
 - 4.7.5.5 The Evangelical Alliance of South Africa (TEASA).
 - 4.7.5.6 Conventus van Reformatoriese Kerke.
 - 4.7.5.7 Tussenkerklike Raad (TKR).
 Die Algemene Sinode het die NG Kerk se lidmaatskap van die volgende liggame goedgekeur en dit is tans in proses van onderhandeling:
 - 4.7.5.8 Wêreldraad van Kerke (WRK).
 - 4.7.5.9 All Africa Conference of Churches (AACC).
 - 4.7.5.10 World Reformed Fellowship (WRF).
 - 4.7.5.11 Global Christian Forum (GCF).

REGLEMENT 21

REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAMESMELTING VAN GEMEENTES, EN VIR DIE VORMING VAN 'N NUWE KERKVERBAND

1. VERMEERDERING/AFSTIGTING VAN GEMEENTES

1.1 Algemene reëlings

- 1.1.1 Die uitbreiding van die kerk en die gevolglike vermeerdering van gemeentes is die roeping en plig van 'n groeiende en lewenskragtige kerk.

- 1.1.2 Indien ongesensureerde belydende lidmate oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente, moet hulle 'n skriftelike versoek tot die kerkraad rig. Die versoekskrif moet die volgende insluit: (1) 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van 'n nuwe gemeente, (2) moontlike plekke van aanbidding, (3) begroting, (4) voorstelle oor leierskorps vir die gemeente en die toerusting van leiers.
- 1.1.3 Indien die kerkraad oordeel dat daar genoeg rede vir die stigting van 'n nuwe gemeente is, gee hy verlof dat die lidmate wat die nuwe gemeente wil vorm, mag oorgaan tot gemeentestigting. Dit beteken ook dat die betrokke lidmate 'n ooreenkoms met die kerkraad onderteken om die nuwe gemeente te stig.
 - 1.1.3.1 Die ooreenkoms om die nuwe gemeente te stig moet ook voorstelle bevat oor die wyse waarop die gemeente se bediening sal geskied en ook voorstelle oor die wyse waarop en wanneer 'n bedienaar van die Woord bekostig sal word.
 - 1.1.3.2 Wanneer die kerkraad oortuig is van die wenslikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente en dat dit lewensvatbaar is, stuur die kerkraad die versoekskrif en die ooreenkoms kragtens Artikel 31.4 van die *Kerkorde* saam met *aanbevelings* oor die volgende sake aan die skriba van die ringskommissie:
 - 1.1.3.2.1 die voorgestelde naam en grense van die nuwe gemeente;
 - 1.1.3.2.2 of, indien die gemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die nuwe gemeente. [Die bedieningsfokus sluit die volgende moontlike in: kerkplanting in snelgroeiende gebiede of gebiede waar die sosio-ekonomiese omstandighede verander; kerkplanting waar bestaande gemeentes nie meer aan bedieningsbehoefte kan voldoen nie; kerkplanting waar geen gemeente funksioneer nie; kerkplanting waar bestaande gemeente(s) kwynend is soos blyk uit 'n dramatiese daling in lidmaatgetalle en 'n ernstige daling in finansiële vermoë van gemeente(s)];
 - 1.1.3.2.3 die ooreenkoms tot gemeentestigting;
 - 1.1.3.2.4 aanverwante sake wat die aandag van die ring moet geniet.
- 1.1.4 Wanneer by die ring aansoek gedoen word om die stigting van 'n gemeente, beoordeel die ring die ingekome stukke en indien die ring oordeel dat die nuwe gemeente in staat sal wees om te bestaan, word verlof tot gemeentestigting gegee.
- 1.1.5 Die stigting van 'n nuwe gemeente geskied deur die ringskommissie op las van die ring op 'n vergadering waarvan vier weke vooraf in die *Kerkbode* kennis gegee is, en waarheen die belanghebbendes uit die betrokke gemeente(s) opgeroep is. Die betrokke lidmate het deur die ondertekening van die ooreenkoms reeds die stigting van die gemeente goedgekeur en stem op hierdie vergadering nie weer oor die saak nie.
- 1.1.6 Op hierdie vergadering stel die ringskommissie die grense van die gemeente so duidelik moontlik vas en gee 'n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die

nuwe gemeente saamval. Indien die ringskommissie toestemming gee dat die nuwe gemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe gemeente so duidelik moontlik bepaal (vergelyk 1.1.3.2.2 hierbo).

- 1.1.7 Op hierdie vergadering wat onder leiding van die ringskommissie staan, word die kerkraadslede van die nuwe gemeente met opsteek van hande verkies en wel deur die belydende lidmate wat deur hul handtekening reeds tot die stigting van die gemeente ooreengekom het.
 - 1.1.8 Die bevestiging van hierdie kerkraadslede geskied sonder afkondiging van hul name deur die konsulent of op sy versoek deur 'n ander bedienaar van die Woord binne die kerkverband. Indien daar teen 'n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word sy/haar bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.
 - 1.1.9 Die kerkraad benoem een van sy lede as die bewaarder van die boeke en dokumente van die gemeente totdat 'n skriba en/of kassier benoem is. 'n Inventaris van die boeke en dokumente moet opgestel word en 'n duplikaat aan die konsulent oorhandig word.
 - 1.1.10 Die koste van die ring(e) of ringskommissie(s) in verband met die stigting van nuwe gemeente(s) word deur die gemeente(s) gedra.
 - 1.1.11 Indien die kerkraad op versoek van sy lidmate weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, het sodanige lidmate die reg om hulle na die ring met hul versoek te wend. 'n Afskrif van die versoekskrif met volle besonderhede moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname ingedien word.
- 1.2 Wanneer meer as een gemeente en/of ring by die afstigting betrokke is**
- 1.2.1 Indien dit blyk dat die beoogde nuwe gemeente uit gedeeltes van meer as een gemeente moet bestaan, terwyl die saak slegs deur lidmate van een gemeente aanhangig gemaak is, het die betrokke kerkraad die reg om die ander kerkraad(e) regstreeks om hul medewerking te nader.
 - 1.2.2 Indien die aangrensende kerkraad(e) wat genader is, weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, het die betrokke kerkraad die reg om sy versoek aan die ring voor te lê.
 - 1.2.3 Die ring(e) het die reg om te besluit dat maatreëls in die betrokke wyke van die gemeente(s) binne die grense van daardie ring(e) met die oog op moontlike afstigting getref word.
 - 1.2.4 Waar die nuwe gemeente met lidmate uit gemeentes van meer as een ring gestig word, moet die betrokke ringe onderling besluit watter ring die stigting moet waarneem.
 - 1.2.5 Wanneer die ring 'n opdrag tot stigting gee, moet die kerkraad dadelik die versoekskrif en ooreenkoms laat onderteken deur die lidmate wat deel van die nuwe gemeente wil wees.

1.2.6 Die kerkraad van elke gemeente wat deel van die nuwe gemeente uitmaak, moet die versoekskrif en die ooreenkoms saam met sy aanbevelings daarvoor aan die ring voorlê.

1.3 Die ring kan self inisiatief neem

1.3.1 Waar 'n ring dit nodig ag, kan hy een of meer kerkrade opdrag gee om die stigting van 'n nuwe gemeente te ondersoek. Die ring kan ook aan sy ringskommissie opdrag gee om 'n kerkraad(e) te ontmoet en tot stigting van 'n nuwe gemeente(s) aan te spoor.

1.3.2 Ringe kan die stigting van 'n nuwe gemeentes oor of binne bestaande gemeentegrense aanbeveel met inagneming van kategorieë, fokusgroepe, bedieningsverskeidenheid in omliggende gemeentes en bedieningsbehoefes.

1.3.3 In buitengewone omstandighede kan 'n ring, wanneer geen kerkraad gevind kan word om 'n nuwe gemeente te stig nie, self poog om lidmate te vind wat oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente. Die ooreenkoms tot nuwe gemeentestigting word in sulke buitengewone omstandighede in die lig van 1.3 hierbo met die ring gesluit.

1.3.4 In buitengewone omstandighede kan die sinodale verband aan die ring opdragte gee om die stigting van 'n nuwe gemeente te ondersoek. Die sinodale verband kan in sulke omstandighede 'n kerkraad (e) ontmoet en tot stigting van 'n nuwe gemeente(s) aanspoor.

1.4 Kennisgewing van afstigting

1.4.1 Die skriba van die ringskommissie oorhandig aan die kerkraad van die nuwe gemeente 'n uittreksel uit die notule van die ringskommissie, bevattende die naam van die gemeente, beskrywing van die grense of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, name van kerkraadslede, aanbevelings, genoem in 1.1.3.2 hierbo, die naam van die konsulent en ander sake waarby die nuwe gemeente belang mag hê.

1.4.2 Die skriba van die ringskommissie gee aan die skriba van die sinodale kommissie¹⁵ kennis van die stigting van die nuwe gemeente met vermelding van die grenslyne of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, asook die name van die eerste lede van die kerkraad met die oog op publikasie in die *Kerkbode*.

1.4.3 Die skriba van die sinodale kommissie gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die stigting van die nuwe gemeente.

1.4.4 Die naam van die nuwe gemeente word in die kennisgewing soos volg aangegee: Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente

1.4.5 Indien dit by die vermeerdering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente

¹⁵ Verskillende sinodes het verskillende name (bv. moderamen, diensraad, sinodale dienskommissie) vir 'n liggaam wat die funksies van die sinodale kommissie verrig.

en stukke namens die nuwe gemeente vir doeleindes van uitvoering van stigting nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring binne wie se grense die te stigte gemeente geleë is.

2. KOMBINERING VAN GEMEENTES

Kombinasie beteken dat twee of meer gemeentes, wat selfstandig voortbestaan, kontraktueel ooreenkomste met mekaar aangaan ter wille van die effektiewe Evangeliebediening.

2.1 Prosedure vir kombinerings

- 2.1.1 Die kerkraad stel ondersoek in na die moontlikheid van kombinasie as hy self oordeel dat dit nodig is of ook op versoek van 'n groep lidmate.
- 2.1.2 In alle gevalle van kombinasie word 'n geskrewe ooreenkoms opgestel en aan die betrokke kerkrade vir goedkeuring voorgelê. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word. Ten minste 66% van die kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet die ooreenkoms goedkeur.
- 2.1.3 Nadat die kerkrade die kombinasie-ooreenkoms goedgekeur het, word die ooreenkoms op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan elkeen van die betrokke gemeentes vir approbasie bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.
- 2.1.4 Nadat die gemeente approbasie verleen het, word die kombinasie-ooreenkoms aan die betrokke ring/ringskommissie vir goedkeuring en bekragtiging voorgelê. Nadat die ring die ooreenkoms bekragtig het, word dié ooreenkoms van krag af op 'n datum wat in die ooreenkoms bepaal word.
- 2.1.5 Die koste van die ring(e) of ringskommissie(s) met betrekking tot die kombinasie van gemeentes, word deur die gemeente(s) gedra.
- 2.1.6 Indien die kerkraad weier om op versoek van 'n groep lidmate die moontlikheid van kombinasie te ondersoek, het die lidmate die reg om hulle tot die ring met hulle versoek te wend. 'n Afskrif van die versoekskrif moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname deur die skriba van die ringskommissie ingedien word.
- 2.1.7 Wanneer meer as een ring by kombinasie betrokke is, moet vooraf, na ooreenkoms deur die ringe, by die sinode aansoek gedoen word vir hergroepering van die betrokke gemeentes wat wil kombineer.
- 2.1.8 Die ring kan self die inisiatief neem en waar hy dit nodig ag, aan twee of meer kerkrade opdrag gee om kombinasie te ondersoek. Die ring kan ook aan sy ringskommissie opdrag gee om die betrokke kerkrade te ontmoet en tot kombinasie aan te spoor.
- 2.1.9 Die kombinasie-ooreenkoms kan in beraad met die ringe en approbasie van die gemeentes na wedersydse kennisgewing en ooreenkoms

gewysig of beëindig word as al die betrokke kerkrade in hulle aparte vergaderings hulle goedkeuring daaraan heg.

- 2.1.10 Wanneer die gemeentes wat wil kombineer nie vakant is nie, kan daar nie tot kombinasie oorgegaan word voordat die betrokke bedienaar(s) van die Woord en die ring/ringskommissie tevrede is dat daar billike voorsiening vir die betrokke bedienaar(s) van die Woord gemaak is nie.
- 2.1.11 Die beroeping en demittering van 'n bedienaar van die Woord vir kombinasie-gemeentes geskied op 'n gesamentlike vergadering van die betrokke kerkrade onder voorsitterskap van die konsulent van die gemeente waar die vergadering plaasvind. Vir die gemeentes in die kombinasie word 'n konsulent benoem. Die naam van die beroepene word op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens vir approbasie aan elke gemeente van die kombinasie bekend gemaak.
- 2.1.12 'n Bedienaar van die Woord moet in een van die kombinasie-gemeentes bevestig word.
- 2.1.13 'n Bedienaar van die Woord in kombinasie-gemeentes, word deur die gemeente wat hom/haar beroep en bevestig het, afgevaardig na meerdere vergaderings. Hy/sy het egter as afgevaardigde net een stem. Elke kombinasie-gemeente verkies en vaardig volgens voorskrif van die *Kerkorde* ook 'n ouderling/diaken af.
- 2.1.14 Die kombinasie-gemeentes is verplig om gesamentlik 'n aandeel in die sinodale pensioenfonds vir die bedienaar van die Woord te hou. Alle ander koste met betrekking tot die bedienaar van die Woord moet in die ooreenkoms van kombinasie gereël word.
- 2.1.15 Die ooreenkoms met die bedienaar van die Woord kan, na wedersydse kennisgewing, gewysig of beëindig word indien al die betrokke kerkrade, in hul aparte vergaderinge, hul goedkeuring daaraan heg.
- 2.1.16 Indien dit by die kombinerings van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die gemeentes vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring in wie se gebied die kombinerende gemeentes geleë is.

3. EENWORDING VAN GEMEENTES

Eenwording beteken dat 'n gemeente wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, ontbind en dat die betrokke lidmate by 'n ander bestaande gemeente(s) ingelyf word.

3.1 Prosedure vir eenwording

- 3.1.1 Die kerkraad van die gemeente wat wil ontbind, moet 'n besluit tot ontbinding neem en die kerkraad(e) van die gemeente(s) waarby die betrokke lidmate ingelyf word, moet toestemming tot inlywing gee. Ten minste 66% van die dienende kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet ten gunste van eenwording besluit.

- 3.1.2 Die betrokke kerkrade moet oor die voorwaardes vir ontbinding en inlywing ooreenkom. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word.
- 3.1.3 Die ooreenkoms waartoe die kerkrade gekom het, moet vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak word, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.
- 3.1.4 Nadat die approbasie van die ongesensureerde belydende lidmate op dié wyse verkry is, word die ooreenkoms aan die betrokke ring(e) vir goedkeuring voorgelê. Nadat hierdie goedkeuring verkry is of op 'n datum wat in die ooreenkoms bepaal word, word die ooreenkoms van krag.
- 3.1.5 Aangesien hiermee 'n verandering van gemeentegrense geïmpliseer word, moet die ooreenkoms 'n duidelike omskrywing van grenslyne bevat.
- 3.1.6 Die betrokke ringskriba gee aan die skriba van die sinodale kommissie en aan die saakgelastigde van die sinode kennis van die ontbinding van die gemeente, asook van die nuwe grenslyne van die inlywende gemeente(s). Die skriba van die sinodale kommissie sorg vir die publikasie van bostaande feite in die *Kerkbode*.
- 3.1.7 'n Afskrif van die ooreenkoms tussen die gemeentes word aan die saakgelastigde van die sinode op papier soos deur die argief voorgeskryf en in tweevoud gestuur.
- 3.1.8 Die kerkraad van die gemeente wat ontbind, gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die ontbinding en van die oordrag van sy eiendomme.
- 3.1.9 Die dienende kerkraadslede van die gemeente wat ontbind, dien ook, indien dit so ooreengekom word, in die inlywende gemeente.
- 3.1.10 Die onroerende eiendomme van die ontbonde gemeente word, tensy anders ooreengekom, op die naam van die inlywende gemeente geregistreer en alle roerende goed van die ontbonde gemeente, met die regte en verpligtinge daaraan verbonde, gaan op die inlywende gemeente oor.
- 3.1.11 Die eenwording van gemeentes kan alleen plaasvind wanneer die gemeente wat ontbind, vakant is of indien nie, as daar vir die bedienaar(s) van die Woord, na die oordeel van die ring, billike voorsiening gemaak is.
- 3.1.12 Indien dit by die eenwording van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens 'n gemeente wat ontbind het vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring binne wie se grense die ontbinde gemeente geleë was.

4. SAMESMELTING VAN GEMEENTES

Samesmelting beteken dat twee of meer gemeentes, wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, afsonderlik ontbind om saam een totaal nuwe gemeente te stig binne dieselfde geografiese gebied as waarbinne die onderskeie samestellende gemeentes aanvanklik voor ontbinding bestaan het.

4.1 Prosedure

- 4.1.1 Die kerkrade van die onderskeie samesmeltende gemeentes neem afsonderlik 'n besluit tot samesmelting.
- 4.1.2 Aan alle ongesensureerde belydende lidmate van die onderskeie samesmeltende gemeentes word aan die hand van 'n vraelys-stembrief geleentheid gebied om skriftelik aan te dui of hulle ten gunste van die samesmelting is al dan nie.
 - 4.1.2.1 Die genoemde vraelys-stembrief word persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die onderskeie kerkrade van die samesmeltende gemeentes aan elke ongesensureerde belydende lidmaat binne die bepaalde gemeente beskikbaar gestel.
 - 4.1.2.2. Dit is elke lidmaat se eie verantwoordelikheid om toe te sien dat sy/haar voltooide vraelys-stembrief die kerkkantoor van sy/haar gemeente bereik voor/op die sperdatum wat deur die kerkraad bepaal is.
 - 4.1.2.3 Goedkeuring moet van 'n meerderheid van die lidmate wat vraelys-stembriewe ingehandig het, verkry word alvorens met die proses van samesmelting voortgegaan kan word.
- 4.1.3 Nadat die goedkeuring van die lidmate volgens die prosedure onder 4.1.2. hierbo verkry is, kom die kerkrade afsonderlik én gesamentlik ooreen tot 'n samesmeltingsakte bevattende onder andere 'n duidelike grensbeskrywing van die nuwe gemeente, die posisie van die bedienaar(s) van die Woord en kerkraadslede in die nuwe saamgestelde gemeente en reëlins in verband met die hantering van die onderskeie gemeentes se bates (roerend en onroerend), en elke kerkraad benoem twee persone om namens hom alle nodige dokumentasie te onderteken.
- 4.1.4 Die ooreenkoms (samesmeltingsakte) word vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.
 - 4.1.4.1 Lidmate wat wil beswaar maak, moet dit skriftelik met gemotiveerde opgaaf van redes doen voor die verstryking van die week eindigend na die tweede afkondiging.
 - 4.1.4.2 Besware word aan die ringskommissie voorgelê vir oorweging van die geldigheid daarvan.
- 4.1.5 Nadat approbasie verkry is, word die ooreenkoms aan die ring voorgelê vir goedkeuring.

- 4.1.5.1 Die ringskriba gee kennis aan die skriba en saakgelastigde van die betrokke sinode.
- 4.1.5.2 Die kerkraad van die nuwe gemeente gee kennis aan die Registrateur van Aktes van die oordrag van eiendomme.

5. KOMBINASIE VAN WERKSAAMHEDE VAN GEMEENTES, RINGE EN SINODES/ KOMMISSIES VAN SINODES UIT VERSKILLENDE KERKVERBANDE

Kombinasie beteken hier dat twee of meer kerkvergaderinge van verskillende kerkverbande, of kommissies van kerkvergaderinge, as deel van die soeke na kerklike eenheid in die NG Kerkfamilie, ten bate van die koninkryk van God en as gelyke deelgenote van mekaar, kontraktuele ooreenkomste aangaan vir die uitvoering van sekere gemeenskaplike werksaamhede.

5.1 Praktiese en kerkregtelike riglyne

- 5.1.1 Die aspekte of saak ten opsigte waarvan die partye 'n kombinasie beoog, moet duidelik omskryf word.
- 5.1.2 'n Skriftelike ooreenkoms word opgestel wat alle regte, pligte en verantwoordelikhede (insluitende finansies) van die partye duidelik omskryf.
- 5.1.3 Die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse* moet by die opstel van die ooreenkoms in aanmerking geneem word.
- 5.1.4 Waar die standplaas of ander pos van 'n bedienaar van die Woord kragtens die beoogde kontrak in gedrang kan kom, moet Artikel 12 van die *Kerkorde* in ag geneem word.
- 5.1.5 Indien dit die bedoeling is dat die gekombineerde liggaam die reg sal hê om sake te hanteer soos die beroep en indiensstelling van 'n bedienaar van die Woord, moet aspekte soos konstituering, kworumvereistes, wyse van besluitneming, stemreg, befondsing, verantwoordelikheid vir die standplaas of aanstelling, pensioen, medies, administrasie ens. noukeurig uitgeklaar word.
- 5.1.6 Die kontrak moet dit duidelik stel dat die daarstelling van die gemeenskaplike doelwitte kragtens die kontraktuele ooreenkoms, nie die regte en verantwoordelikhede van die kontrakterende kerkvergaderinge/kommissies kan ophef of tot niet verklaar nie.
- 5.1.7 Die ooreenkoms kan voor die verstryking van die vasgestelde termyn gewysig of beëindig word indien die betrokke partye, na wedersydse kennisgewing, in hulle afsonderlike vergaderinge hulle goedkeuring daaraan heg.
- 5.1.8 Die kontrakterende party val steeds onder die regering, opsig en tug van sy/haar verantwoordelike kerkvergadering.

5.2 Werkswyse

- 5.2.1 Die betrokke kerkvergaderinge/kommissies moet die skriftelike ooreenkoms afsonderlik in hulle onderskeie vergaderinge goedkeur.

- 5.2.2 Nadat die instansies onderling tot 'n ooreenkoms gekom het, moet die liggaam wat vir die opsig/toesig verantwoordelik is die ooreenkoms finaal bekragtig. In die geval van 'n kerkraad is dit die ring. By 'n ring of by 'n kommissie van 'n sinode, is dit die sinode/sinodale kommissie, en by 'n sinode is dit die Algemene Sinode/Moderamen.

6. DIE WYSIGING VAN DIE BELYDENIS EN VORMING VAN 'N NUWE KERKVERBAND.

- 6.1 Die kerkraad lê sy voorstel oor die wysiging/handhawing van die belydenis/kerkverband éérs aan die gemeente voor vir die instemming van die belydende lidmate. Nadat die instemming van twee derdes van die lidmate verkry is, finaliseer die kerkraad sy besluit met 'n tweederdemeerderheid, waarna die finale besluit wéér op twee agtereenvolgende Sondae aan die gemeente vir approbasie voorgelê word.
- 6.2 Die kerkraad besluit om die instemming van die gemeente soos in 6.1 hierbo genoem, op een van die volgende twee wyses te verkry:
- 6.2.1 Die instemming van belydende lidmate word per geslote stembrief verkry tydens 'n gemeentevergadering wat die kerkraad met die belydende lidmate van die gemeente belê het en waarvan daar by die erediens(te) op vier agtereenvolgende Sondae vooraf kennis gegee is van beide die vergaderdatum en die inhoud van die voorstel. By hierdie vergadering is twee waarnemers deur die ring/sy gevolmagtigde kommissie aangewys, teenwoordig. Die voorsitter en skriba van die kerkraad tree op as voorsitter en skriba van hierdie vergadering.
- 6.2.1.1 Lidmate wat 'n wettige verskoning het waarom hulle nie die betrokke gemeentevergadering kan bywoon nie, kan hul stem vooraf per geslote stembrief uitbring. Hierdie stemme word getel nadat die stemming op die gemeentevergadering uitgebring is.
- 6.2.2 Die instemming van belydende lidmate word per geslote stembrief verkry wat persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die kerkraad aan elke ongesensureerde belydende lidmaat van die gemeente beskikbaar gestel word. Minstens veertien dae moet na ontvangs toegelaat word vir die inhandiging van die stembrief.
- 6.2.2.1 Dit is die lidmaat se verantwoordelikheid om toe te sien dat die voltooide stembrief die kerkkantoor van die gemeente voor of op die sperdatum bereik. Die stemtelling vind plaas in die teenwoordigheid van twee waarnemers deur die ring/sy gevolmagtigde kommissie aangewys.
- 6.3 Die tweederdemeerderheid van die gemeente se instemming word bepaal deur die getal uitgebragte stemme.
- 6.4 Die kerkraad kan met lidmate en die kerkverband kan met gemeentes wat in die minderheid gestem het en wat nie bereid is om deel te word van die nuwe kerkverband nie, onderhandel oor billike kompensering.
- 6.5 Die kerkraad stel deurgaans alle pogings in werking om kerkskeuring te voorkom.

2. REGLEMENTE VAN DIE NOORDELIKE SINODE

REGLEMENT 22

REGLEMENT VIR DIE KONSULENT

1 BENOEMING

Die ring benoem 'n konsulent vir elke gemeente binne sy gebied (Bep. 31.2.4)

2 VERANTWOORDELIKHEID

2.1 In 'n gemeente wat vakant is of by die afwesigheid van die leraar(s) het die konsulent die volgende verantwoordelikhede:

2.1.1 Voorsitterskap van die kerkraad met adviserende stem indien daartoe versoek.

2.1.2 Bevestiging van ampsdraers.

2.1.3 Leiding by die kerkraadsvergadering waarop demissie aan die leraar verleen word.

2.1.4 Leiding by die finalejaar kerkisante ten opsigte van:

2.1.4.1 ondersoek met die oog op toelating tot openbare belydenisaflegging.

2.1.4.2 leiding by die belydenisaflegging.

2.1.5 toesien dat, in samewerking met die plaaslike kerkraad, die eredienste op gebruikelike tye voortgaan (Art. 48.3.2)

2.2 Die konsulent verrig enige taak, vervat in Art. 9 op versoek van die kerkraad.

2.3 Die konsulent kan ook 'n ander leraar in die ring versoek om namens hom op te tree (Art. 28.4).

3. VERGOEDING

'n Konsulent ontvang, in ooreenstemming met take deur hom uitgevoer, 'n billike vergoeding van die vakante gemeente wat hy bedien asook reis- en verblyf-koste indien nodig. Die kerkraad pleeg hieroor oorleg met die ringskommissie.

4. VERSLAG

Die konsulent lewer jaarliks skriftelik verslag aan die ring oor sy optrede, indien enige, as konsulent.

DEEL 3

KERKORDELIKE RIGLYNE EN FUNKSIONELE BESLUIE

Ter wille van maklike verwysing word 'n aantal funksionele besluite en riglyne van die Algemene Sinode hier opgeneem. Die volledige stel besluite is te vind in Die Kerkorde van die Nederduitse Gereformeerde Kerk (2011) en is ook op die webwerf van die Algemene Sinode beskikbaar. Vir ander besluite, asook besluite van die Noordelike Sinode, kan by die Sinodale Kerkkantoor navraag gedoen word.

DIE BELYDENIS EN ORDE VAN DIE KERK

1. BYBEL

1.1 Skrifgebruik en Skrifgesag

(Algemene Sinode 2004; vgl Handeling 2011 bl 91 pt 5.)

1.2 Bybelsondag

Die laaste Sondag in Augustus (Handeling 2002, bl 570, pt 7.4.1.2).

1.3 Nuwe Bybelvertalings

Die Algemene Sinode wys lidmate en gemeentes daarop dat die 1933-, 1953- en 1983-vertalings die Bybels in Afrikaans is wat amptelik deur die kerk vir gebruik in die erediens aanvaar is. Die Bybelvertalerspaneel van die Nuwe Afrikaanse Bybel (1983-vertaling) is vooraf deur die betrokke kerke goedgekeur en hierdie Bybel is op 2 November 1983 as amptelike Bybel deur die NG Kerk aanvaar. Alternatiewe vertalings kan daarom baie waardevol en nuttig wees, maar behoort nie die amptelik goedgekeurde Bybel op die kansel te vervang nie. Dit sluit egter nie uit dat selfs in die erediens by geleentheid op verantwoordelike wyse na ander vertalings verwys kan word nie.

2. BEGINSELS, BESLUIE, RIGLYNE EN HANDLEIDINGS

2.1 As gereformeerdes aanvaar ons die Skrif as hoogste norm.

2.2 Uit die Skrif lei ons sekere beginsels af.

2.3 Wanneer 'n beginsel(s) en die daaruit voortvloeiende standpunt tot 'n geheel saamgevoeg word om 'n program/gedragslyn vir optrede in die kerklike lewe aan te dui, kan van 'n beleid gepraat word.

2.4 Daar kan tussen twee soorte besluite deur kerkvergaderings onderskei word, naamlik:

* besluite wat gebiedend/voorskriftelik van aard is; en

** besluite wat aanwysend/rigtinggewend van aard is.

2.4.1 *Voorskriftelike besluite (waaronder Kerkorde, bepalings en reglemente)*

2.4.1.1 Voorskriftelike besluite kom dikwels voor in die vorm van Kerkorde-artikels, bepalings by die Kerkorde en reglemente, maar besluite wat nie spesifiek aandui dat dit 'n "reglement" is nie, is nie daarom nie-voorskriftelik of van enige mindere gesag nie. 'n Spaarsamige gebruik van bewoordinge soos "die sinode keur die volgende as reglement/riglyn/beleid goed" ten gunste van "die sinode besluit" sal help om groter duidelikheid te bring en sal voorkom dat "gewone" besluite gesien word as "mindere" besluite.

2.4.1.2 Alle besluite is voorskriftelik, tensy die woordgebruik of algemene samehang die teendeel aandui.

2.4.2 *Aanwysende besluite (waaronder riglyne en handleidings)*

2.4.2.1 Riglyne vir die uitvoering van 'n kerklike beleid word deur aanwysende besluite gegee. (Vergelyk DCG Fourie: Die Gesag van kerkvergadering in Die Kerkbode 24 Desember 1980, p 805).

2.4.2.2 'n Riglyn dui die weg aan waarlangs/wyse waarop 'n saak/beleid prakties toegepas of uitgevoer kan word. Daar is ruimte vir diskresie om aanpassings te maak, mits daar nie afgewyk word van die beginsels waarvan uitgegaan word of die beleid wat vasgelê is nie. (Tussen 'n riglyn en 'n leidraad is daar nie 'n werklike verskil nie).

2.4.2.3 'n Handleiding is die uiteensetting van 'n reeks riglyne, reëls of prosedurestappe wat gevolg moet word by die hantering van 'n sekere soort saak. Waar 'n handleiding egter nie elke stap wat gevolg moet word voorskryf nie, kan daar ruimte vir aanwending van diskresie wees mits die doelwit wat gestel word bevredigend bereik word en geeneen van die neergelegde reëls oortree word nie. (Handelinge 1994, p 457, pt 2)

3. BELYDENIS VAN BELHAR

* Besluite 2011

3.1 Die Algemene Sinode besluit om die Belydenis van Belhar op kerkordelike wyse deel van die NG Kerk se belydenisgrondslag te maak en dra dit aan die Moderamen op om die nodige kerkordelike prosesse hieroor in werking te stel.

3.2 Die Algemene Sinode volstaan met die besluit van 1998: "Die AS aanvaar dat die Belydenis van Belhar op sigself genome nie met die drie formuliere van eenheid in stryd is nie" en ook "aanvaar ter wille van die eenheidsproses en sy getuieis die wesenlike inhoud van die Belydenis van Belhar."

3.3 Die Algemene Sinode wys daarop dat die NG Kerk in gesprek is met die VGKSA. Die gesprek word gefasiliteer deur die WGGK. In die gesprek word ook aandag gegee aan die teologiese inhoud van die Belydenis van Belhar.

3.4 Die Algemene Sinode dra dit aan die Moderamen op om, as deel van die proses, 'n deeglike studie te doen van die historiese, teologiese en kontekstuele relevansie die Belhar Belydenis ten einde die volgende Algemene Sinode en alle kerkvergaderings te adviseer. (Handelinge 2011, bl 105, pt 9 en bl 106, pt 13)

DIE AMPTE VAN DIE KERK

4. BEDIENAAR VAN DIE WOORD: BEROEPSBRIEF EN PROSEDURES BY BEROEPING (Vergelyk die Kerkorde, Artikel 7)

4.1 Proforma vir 'n beroepsbrief en die finale diensooreenkoms.

4.1.1 Identifikasie van die partye.

4.1.2 Aanhef.

4.1.3 Diensomskrywing: Algemene diensverpligtinge (Artikel 9) met gepaardgaande spesifieke verwagtinge.

4.1.4 Vergoeding en byvoordele (Artikel 13).

4.1.5 Die wedersydse erkenning deur die partye dat hulle geskrewe ooreenkoms onderhewig is aan die bepalinge van die Kerkorde en die besluite van die Algemene Sinode en die betrokke sinode soos van tyd tot tyd gewysig.

4.1.6 Aanvangsdatum (a) in die geval van leraars in diens van gemeentes of in diens van die kerkverband, die datum van demissie. (b) in ander gevalle waar 'n beroep aanvaar is, is die aanvangsdatum die datum van bevestiging of 'n datum soos ooreengekom.

4.1.7 'n Verklaring deur die beroepene dat daar geen hangende of dreigende tughandeling teen hom/haar is nie en dat hy/sy aan die plegtige legitimasi-verklaring getrou sal bly.

4.1.8 Die partye se handtekeninge met getuies en datum van ondertekening as aanvaarding dat 'n diensooreenkoms tussen die partye tot stand kom.

4.2 Besluite ter verduideliking van Artikel 7.1 tot 7.4:

4.2.1 Hierdie beroeping vind plaas vanuit 'n groslys wat saamgestel is op die volgende wyse:

4.2.1.1 Die kerkraad van die beroepende gemeente stel die groslys saam en elke kerkraadslid het die reg om soveel name op die groslys te plaas as wat daar vakatures is en/of

4.2.1.2 Die kerkraad kan ook geskikte name van die ringskommissie en/of die Algemene Bevoegdheidsraad aanvra om die groslys aan te vul en

4.2.1.3 Die lidmate van die gemeente moet versoek word om by die skriba van die kerkraad/ pre-advieskommissie name in te gee vir plasing op die groslys en/of

4.2.1.4 Die kerkraad kan die naam van die beroepende gemeente en die datum van die beroepsvergadering onder amptelike berigte in die Kerkbode plaas. Bedienaars van die Woord en proponente kan dan indien hulle wil, vertroulik daarop reageer deur hulle name tesame met 'n curriculum vitae aan die kerkraad voor te lê. Kerkrade van beroepende gemeentes kan aan bedienaars van die Woord en proponente op die groslys 'n vraelys uitstuur waarin uitdruklike bedieningsgerigte vrae gestel word.

4.2.1.5 Die kerkraad het die reg om 'n curriculum vitae aan te vra van enige leraar of proponent wie se naam op die groslys verskyn. Beroeping geskied in die strengste vertroulikheid volgens die bepalinge van elke sinode.

4.2.2 Indien die kerkraad van 'n pre-advieskommissie gebruik maak, word die beskikbare name aan die kommissie voorgelê wat daaruit minstens drie name kies en dit in alfabetiese volgorde aan die kerkraad voorlê tesame met al die ander name op die groslys. Enige lid van die kerkraad het die reg om 'n verdere naam op die groslys te plaas.

4.3 Besluit ter verduideliking van Artikel 7.5:

Enige vorm van onderhandeling met iemand wie se naam op die groslys verskyn, kan slegs plaasvind nadat 'n beroep op hom/haar uitgebring is. Kerkrade word daarop gewys dat hulle in hierdie verband nie verder kan gaan as waarvoor die besluite van die Algemene Sinode voor ruimte laat nie.

5. BEROEPBAARHEID VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD BINNE DIE FAMILIE VAN NG KERKE

* *Besluite 1994*: (Handelinge 1994, bl 452, pt 2.8.6).

* *Besluite 2002*: (Handelinge 2002, pp 336-337, pt 2.3.4).

6. KAPELANE

* *Besluite 2002*: (Handelinge AS 2002, p 568, pt 6.3.4 en p 569, pt 6.3.8.2).

* *Besluite 2007* (vgl Agenda Deel I bl 99, A.2.1 Verslag van die Moderamen, pt 4.4 asook Agenda Deel II bl 13).

7. LEGITIMASIE MET BEPERKTE OPDRAG

** *Besluite 2002*: (Handelinge AS 2002, bl 556, pt 1.3.3).

** *Besluite 2011 - Beperkte bevoegdheid*

7.6 Persone wat oor beperkte bevoegdheid beskik, kan:

7.6.1 Net die Woord bedien (indien kwalifikasie dit toelaat) onder opsig en toesig van die kerkraad en ring

7.6.2 Diens van die gebede

7.6.3 Onderrig en toerusting

7.6.4 Opbou van die gemeente

7.6.5 Dienswerk in die gemeente

7.6.6 Leiding en organisering van die gemeente

7.6.7 Pastorale versorging (Handelinge AS 2011, p 160).

8. OMRUILING VAN STANDPLASE

* *Besluite 1994* (Handelinge 1994, bl 516, pt 14).

* *Besluite 2002* (Handelinge AS 2002, bl 444, pt 7.3.1).

9. BEDIENAARS VAN DIE WOORD

9.1 Jaarlikse aanmelding

Die Algemene Sinode besluit dat alle dienende predikante jaarliks via hulle gemeenteskriba die skriba (bevoegdheidsregister) van die ATR moet inlig oor hulle huidige gemeente en posisie. (Handelinge AS 2002, bl 562, pt 3.1).

9.2 Predikante A-Z

Vgl Algemene Sinode 2007 (Beskikbaar op die webblad van die Algemene Sinode.)

9.3 Diverse besluite 2007

9.3.1 *Homoseksuele gelegitimeerdes*: Die verlening van predikantsbevoegdheid is 'n funksie van die Algemene Sinode. Die sinode besluit dat homoseksuele gelegitimeerdes wat 'n selibate lewenstyl beoefen tot die predikantsamp toegelaat word.

9.3.2 *Bedieningsbevoegdheid, opdrag tot studie*: (vgl Agenda Deel I bl 326, A.3.4.1 Verslag van die Algemene Taakspan Regte pt 1.2.3 asook Agenda Deel II bl 23).

9.3.3 *Dowes: toelating van tot die amp*: (vgl Aanvullende Verslae bl 19 - 21, A.3.4.1 Algemene Taakspan Regte pt 7)

9.3.4 *Huweliksbevestigings* (vgl Agenda Deel I bl 287, A.3.2 Verslag van die Algemene Diensgroep vir Gemeente-ontwikkeling pt 6.2 (vgl ook ADGO Bylaag 6 bl 313) asook Agenda Deel II bl 23)

1. Die Sinode besluit dat die huweliksdiens nie 'n gewone samekoms van die gemeente (erediens) onder leiding van die ampte is nie. Die persone by 'n huweliksluiting kom nie as gemeente van God met die oog op 'n openbare erediens saam nie.

2. Die Sinode besluit dat die leraar as individuele lerende ouderling pastoraal optree by die huweliksbevestiging en dat die toesig van die ander ampte nie noodsaaklik is nie.

3. Die Sinode beklemtoon dat die Bybelse eise met betrekking tot die huwelik suiwer moet weerklink met die huweliksvoorbereiding, -bevestiging en begeleiding binne die dampkring van die kerk as gemeenskap van die gelowiges. Gesien teen hierdie agtergrond kan die huwelik van belydende lidmate van 'n gemeente nie maar bloot deur enige persoon wat staatsregtelik daartoe bevoeg is, bevestig word nie. Dit bly die taak van die bevoegde bedienaar van die Woord.

10. BEDIENAAR VAN DIE WOORD: AFTREEOUDERDOM

'n Bedienaar van die Woord wat die ouderdom van 65 jaar bereik, mag vir hoogstens 6 maande na die bereiking van sy 65ste verjaarsdag en met toestemming van die betrokke kerkvergadering/kommissie in sy diens aanbly. (Vergelyk die besluit Algemene Sinode 1986, Acta p 712, en die Reglement vir Vaste Termynposte, punt 4)

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK

11. NG KERKSEEL

Die Algemene Sinode bevestig die volgende as sy standpunt ten opsigte van die NG Kerkseel: Die kerkseel is die eiendom van die Algemene Sinode; dit is 'n seel van "amptelikeheid" en is beperk tot die Algemene Sinode se werksaamhede. Persone/instansies kan die seel slegs gebruik met die verloop van die Moderamen – hulle moet skriftelik daarvoor aansoek doen. (Handelinge AS 2002, p 568, pt 3.5.2).

12. GELDIGHED VAN BESLUITE

12.1 'n Besluit van die Algemene Sinode tree in werking met die publikasie van die Handeling van die Sinode tensy die Sinode anders besluit.

12.2 Die Kerkorde en Reglemente tree in werking by die publikasie daarvan. (Handeling AS 1994, bl 426, pt 11.4)

13. TELEFOON-/ ELEKTRONIESE VERGADERINGS EN STEMWYSES

(Handeling AS 2011, p 117, pt 5.1.8; vgl Noordelike Sinode bepaling 18:22)

DIE SAKRAMENTE

14. DOOP

14.1 Bediening van dooplidmate in skoolkoshuise

(Handeling 1990, p 605, punt 2.1.9.4)

14.2 Doop van kinders in pleegsorg

Die Algemene Sinode besluit dat kinders in pleegsorg gedoop kan word en lê die volgende riglyne neer:

14.2.1 Die finale besluite berus by die betrokke kerkraad wat in alle gevalle moet waak teen die misbruik van die sakramente.

14.2.2 Waar die doop van 'n kindjie gewoonlik die resultaat is van die besluite van 'n ouer(s) en 'n kerkraad, kom in die geval van 'n pleegkind ook ander instansies wat die pleegplasing bestuur, ter sprake. Daar kan eers tot die doop oorgegaan word nadat die kerkraad deur samesprekinge met pleegouers en die pleegsorginstansie homself daarvan vergewis het dat die betrokke pleegplasing na alle waarskynlikheid van 'n langtermyn aard is. (Handeling 1994, bl 474, punt 10.2.2.1).

14.3 Doop van Kinderhuiskinders

14.3.1 Die Algemene Sinode 2002 oordeel dat die besluit van die Algemene Sinode 1998 oor die bediening van die doop aan 'n kinderhuiskind ouer as 7 jaar wat dit begeer, die implikasie het dat 'n persoon of persone naas die eie, pleeg- of aanneemouers by die doop op die formulier kan antwoord en vir die geestelike opvoeding van 'n kinderhuiskind verantwoordelikheid kan neem. Die moontlikheid bestaan dus dat 'n ongedoopte kinderhuiskind van 7 jaar en ouer, wie se kinderhuisplasing 'n min of meer permanente vorm aangeneem het, gedoop kan word.

14.3.2 Die Algemene Sinode handhaaf die besluit dat die kinderhuis of gemeente nie korporatief as pleegouer kan optree vir doeleindes van die aflê van en die uitvoering van die doopgelofte nie. Kerkrade kan wel, nadat die biologiese ouers, waar moontlik, daarvoor geraadpleeg is, lidmate van die gemeente wat bereid is om verantwoordelikheid te neem vir die verbondopvoeding, aanwys om as doopgetuies of geestelike voogde op die formulier te antwoord by die bediening van die doop aan 'n kinderhuiskind ouer as 7 jaar.

14.3.3 Die Algemene Sinode oordeel dat by die doop van en daarna by die nagmaalbediening aan 'n kinderhuiskind die begeerte eers van die kinderhuiskind self moet kom en dat kerkrade daarteen moet waak dat ander oorweging nie 'n

aanleidende rol speel nie. Net soos alle kinderhuiskinders bo 7 jaar nie sonder meer gedoop kan word nie, kan alle dooplidmate nie sonder meer tot die nagmaalstafel toegelaat word nie. Dit is dus nie besluite wat kerkrade sonder die uitgesproke begeerte van die ongedoopte of dooplidmate en sonder die versekering van behoorlike ouerlike of plaasvervangende begeleiding en sorg kan neem nie. (Handelinge AS 2002, bl 567, punt 3.3.2).

14.4 Doop van kinders uit buiteland

14.4 Doop van kinders uit buiteland

14.4.1 As lidmate wat net tydelik in die buiteland woon, hul kind in 'n ander gemeente as hulle tuisgemeente in Suid-Afrika wil laat doop, moet hulle die skriftelike toestemming van hul tuisgemeente verkry.

14.4.2 As lidmate wat permanent in die buiteland woon en daar by 'n gemeente inskakel, hulle kind hier wil laat doop, is die prosedure soos volg:

14.4.2.1 Hulle moet toestemming van hul gemeente in die buiteland kry;

14.4.2.2 Daar word met hulle 'n doopgesprek gevoer.

14.4.3 As lidmate wat permanent in die buiteland woon nie daar by 'n gemeente kan inskakel nie, maar hier wil laat doop, word die volgende prosedure gevolg:

14.4.3.1 Die kerkraad van die gemeente waar hulle wil laat doop, vra hulle attestaat aan van die gemeente waar hulle lidmate was totdat hulle geëmigreer het;

14.4.3.2 Daar word met hulle 'n doopgesprek gevoer;

14.4.3.3 Hulle word tydens die gesprek gevra na die redes waarom hulle nie by 'n gemeente kan inskakel nie, en hulle word aangespoor om wel by 'n gemeente in die buiteland in te skakel. (Handelinge AS 2002, bl 560, punt 5.1.2).

14.5 Doopgetuies

Wanneer geeneen van die ouers geregtig is om op die doopvrae te antwoord nie, kan die kerkraad in oorleg met die ouers 'n doopgetuie(s) vind wat genoegsame waarborg kan bied vir 'n christelike opvoeding van die dopeling.

14.6 Doop van verbondskinders

Die kerkraad moet toesien dat die doop van verbondskinders so gou as moontlik aangevra en bedien word.

14.7 Doop van 'n kind ouer as sewe jaar

By die doop van 'n kind ouer as sewe jaar en voor belydenisaflegging:

14.7.1 moet die kerkraad daarvan oortuig wees dat die ouers/doopgetuies se gesindheid en meelewing tans reg is, en die kind wat gedoop moet word, moet in staat wees om, na gelang van die kind se bevatlikheid, 'n eenvoudige belydenis van instemming met die Christelike waarheid af te lê, tesame met 'n getuienis aangaande liefde tot en geloof in Jesus Christus.

14.7.2 Die eenvoudige belydenis word deur die kind slegs by die dooponderhoud afgeleë.

14.7.3 Tydens die dooponderhoud word die kind voorberei op die vrae en antwoord slegs met 'n "ja". Die vrae lui soos volg:

14.7.3.1 Glo jy dat die Bybel die Woord van God is ?

14.7.3.2 Glo jy dat God, die Vader, die Skepper van hemel en aarde is ?

14.7.3.3 Glo jy dat die Here Jesus Christus vir jou sondes gesterf het en dat Hy uit die dood opgestaan het, en het jy Hom lief ?

14.7.3.4 Glo jy dat die Heilige Gees in jou woon en jou lewe nuut maak ?

14.8 Doop van persone sestien jaar en ouer

Persone sestien jaar en ouer wat nie gedoop is nie kan gedoop word na openbare belydenis van geloof.

14.9 Erkenning van doop

Die doop van iemand uit 'n ander kerkverband word erken as dit geskied het in die Naam van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees; met water bedien is; en deur 'n persoon met bevoegdheid in die betrokke kerkverband bedien is.

14.10 Doop, herdoop en doopherinnering/doopherdenking

(Handelinge 1998, bl 417, 10.5 en bl 469-470, 1.3.6)

14.11 Doop

14.11.1 Die Algemene Sinode bevestig ons gereformeerde oortuiging dat die verbondsdooop uitdrukking gee aan die grondwaarheid van die Evangelie dat God se genade en trou te alle tye ons gelowige aanvaarding daarvan voorafgaan en selfs omsluit.

14.11.2 Die Algemene Sinode vra daarom kerkrade en predikante om die gereformeerde verstaan van die verbondsdooop met oortuiging en deernis te verduidelik en te bevestig, ook aan lidmate wat ander oortuigings oor die doop huldig.

14.11.3 Die Algemene Sinode gee terselfdertyd erkenning aan die feit dat Christelike kerke nie almal dieselfde doopbeskouing huldig nie, maar dat ons nogtans saam met mekaar deel uitmaak van die Kerk van Christus.

14.11.4 Die Algemene Sinode gee dankbaar erkenning aan lidmate wat ten spyte van hulle ander verstaan van die doop steeds lojaal bly aan die kerkverband en wil hulle verseker dat hulle 'n geestelike tuiste in die NG Kerk het.

14.11.5 Die Algemene Sinode vra opreg verskoning vir lidmate wat op een of ander wyse rondom die doop seergekry het, en nooi hulle uit tot onderlinge gesprek waar daar op pastorale wyse saam oor die saak gesels en gebid kan word.

14.11.6 Die Algemene Sinode verseker lidmate wat die NG Kerk vanweë hulle doopverstaan verlaat het, dat die NG Kerk 'n geestelik tuiste wil wees vir alle kinders van die Here en nooi hulle hartlik uit om hulle regmatige plek in hulle plaaslike NG gemeente in te neem en saam te werk aan die koms van God se koninkryk. (Verwysing AS 2011)

14.12 Doopherdenking/ herinnering

14.12.1 *Vertrekpunte vir gesprek*

14.12.1.1 Die Sinode is van oordeel dat die gesprek en beredenering oor die gereformeerde vertrekpunte van die doop deur die jare in die Nederduitse Gereformeerde Kerk deurdag is en 'n rykdom van teologie ontsluit.

14.12.1.2 Die Sinode bevestig weer dat die verbondsteologie sentraal staan in die beredenering van doofterdenking of -herinnering.

14.12.1.3 Die Algemene Sinode bevestig dat in gehoorsaamheid aan die verbondsbefoorte van ouers, ouers en die kerk verantwoordelikheid moet aanvaar vir die verbondsonderrig (kategeese) van hul gedoopte kinders sodat hulle gelei word tot 'n toe-eiening van die heil (belydenisaflegging) wat nie aan 'n bepaalde ouderdom gekoppel kan word nie (soos tans in die kerkorde vasgestel word), en versoek daarom die Taakspan Kategeese om die plek, aard en ouderdom vir belydenisaflegging te ondersoek.

14.12.1.4 Die Sinode besluit om niks by te voeg tot die gesprek oor die doop, kindernagmaal en kategeese nie, maar wel net te fokus op die opdrag oor doofterviering.

14.12.2 Terminologie

14.12.2.1 Die Sinode besluit dat die kerk eerder die woorde doofterdenking of doofterherinnering sal gebruik.

14.12.3 Riglyne vir die herdenking/herinnering

14.12.3.1 Die Sinode bevestig dat die heil altyd en in alle omstandighede gevier moet word.

14.12.3.2 Die Algemene Sinode wys lidmate daarop dat die gereelde viering van die nagmaal die primêre plek van viering is.

14.12.3.3 Die Algemene Sinode bevestig dat die doofterherinnering/viering nie as 'n her/weerdoop interpreteer mag word nie, maar direk met die verbonds-/christelike doop saamhang.

14.12.3.4 Die Sinode besluit dat gemeentes aangemoedig word om geleenthede te skep waar doofterherinnering of herdenking deel word van lidmate en gemeentes se verhaal.

14.12.3.5 Die Sinode beveel aan dat sakramentsviering 'n groter rol binne liturgie, kategeese en die erediens sal speel.

14.12.3.6 Dit staan kerkrade ook vry om toepaslike rituele te vestig wat die behoefte van sulke lidmate opvang om simbolies uitdrukking te gee aan hulle sterwe en opstanding saam met Christus. Hierdie rituele is nie sakramente nie en vervang nie die verbondsdoopt nie (Handelinge 2011, bl 163-164).

15. NAGMAAL

15.1 Oop of geslote

(Handelinge 1994, p 434, punt 27.6)

15.2 Gereelde viering van nagmaal

15.2.1 Die Algemene Sinode bevestig 'n vorige besluit dat die volledige Christelike erediens beide Woordbediening en nagmaalviering insluit.

15.2.2 Die Algemene Sinode moedig gemeentes weer eens aan om nader te beweeg aan die rigting van 'n weeklikse viering van die nagmaal. Die Algemene Sinode doen dit met die oortuiging dat dit die beste Bybelse praktyk is, dat die sakramente maniere is waarop God na ons kom en dat dit ook die Woordbediening kan versterk.

15.2.3 Die Algemene Sinode is daarvan oortuig dat die meer gereelde viering van die nagmaal 'n onbereikte ideaal sal bly indien die gemeente nie die

geloofversterkende nut daarvan beleef nie. Gemeentes en liturje word aangemoedig om die volgende paar jaar besondere erns te maak met die inkleding van die nagmaal.

15.2.4 Die Algemene Sinode aanvaar dat wat betref die hoe van die viering van die nagmaal die gereformeerde tradisie nooit voorskriftelik was nie. Daar is in die gereformeerde tradisie byvoorbeeld verskillende praktyke rondom die kommunie van die gemeente gangbaar. Die Algemene Sinode handhaaf die beginsel van vryheid, en versoek gemeentes om hulle in hul besluite hieroor te laat lei deur die beginsels van die Skrif en die wens dat die gemeente opgebou en gestig sal word deur die viering van die nagmaal (Handelinge AS 2002, p 537, punt 2.2.4.2).

15.3 Nagmaal in kleingroepe

Aangesien daar by 'n toenemende aantal lidmate 'n behoefte is aan 'n nagmaalsbeewing in kleiner, meer intieme groepe, en daar geen Bybelse beswaar daarteen is nie, besluit die Sinode dat nagmaal voortaan ook in kleingroepe in die gemeente bedien mag word onder dieselfde voorwaardes as wat in die gemeentes as geheel geld (Handelinge AS 2002, bl 537).

15.4 Toelating van kinders tot Nagmaal

15.4.1 Die Algemene Sinode besluit dat

15.4.1.1 gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo,

15.4.1.2 aan die vereistes van 1 Kor 11 voldoen, en

15.4.1.3 die begeerte het om nagmaal te gebruik tot die nagmaal toegelaat mag word.

15.4.2 Praktyk van toelating van kinders by die Nagmaal

15.4.2.1 Die Algemene Sinode besluit dat ter wille van die goeie orde en eenheid van die kerk die toelating van kinders tot die nagmaal op die volgende wyse geskied:

15.4.2.1.1 Kerkrade besluit wanneer die gemeente daarvoor gereed is. Die Algemene Sinode besluit om kerkrade te versoek om die gemeentes te begelei en toe te rus, en so tot gereedheid te voer vir toelating van kinders tot die gebruik van nagmaal as 'n gesinsmaal. Hierdie leiding moet op 'n pastorale wyse met groot liefde en toewyding gedoen word.

15.4.3 Ouers se verantwoordelikheid

15.4.3.1 Ouers het die verantwoordelikheid om hulle kinders voortdurend te begelei en te onderrig in die volle rykdom van die betekenis van die nagmaal, net soos kerkrade die plig het om volwassenes te begelei.

15.4.3.2 Dit is die verantwoordelikheid van elke kerkraad om spesifieke reëlings te tref oor die wyse waarop die toelating plaasvind.

15.4.3.3 Die Algemene Sinode beklemtoon dat ouers hulle kinders moet begelei met die oog op die kinders se deelname aan die nagmaal en om die besondere geleentheid te benut om saam met hulle kinders die nagmaal te gebruik.

15.4.3.4 Die Algemene Sinode versoek kerkrade om deurlopend aandag te gee aan die toerusting en begeleiding van ouers sodat hulle hulle kinders kan begelei in die deelname aan die nagmaal.

15.4.3.5 Die Algemene Sinode besluit:

15.4.3.5.1 By die toelating van kinders tot die nagmaal verval belydenisaflegging as toelatingsvoorwaarde vir die nagmaal.

15.4.3.5.2 Die praktyk van kategetiese en belydenisaflegging word gehandhaaf in ooreenstemming met die vorige besluite van die Algemene Sinode (Handelinge 1998, bl 432, 4).

15.5 Kinders aan die Nagmaalstafel

(Handelinge AS 2002, p 552: 15/16).

16. RIGLYNE VIR DIE BEDIENING VAN DIE NAGMAAL BUITE DIE EREDIENS

16.1 Dit is die verantwoordelikheid van die plaaslike kerkraad om toe te sien dat die nagmaal ordelik en in ooreenstemming met die Skrif geskied.

16.2 Die nagmaal word, behalwe by hoë uitsondering, in 'n erediens bedien.

16.3 Die kerkraad besluit oor die bediening van die nagmaal in sulke uitsonderlike gevalle.

16.4 Die volgende algemene riglyne word deur die kerkraad gehandhaaf in die bediening van die nagmaal buite die erediens:

16.4.1 Die kerkraad evalueer die meriete van elke aansoek.

16.4.2 Die Woord moet bedien word.

16.4.3 Die ware betekenis van die nagmaal word verduidelik sodat bygeloof uitgeskakel kan word hetsy deur die formulier of andersins.

16.4.4 Minstens een ampsdraer, verkieslik die wyksouderling, woon die nagmaalbediening by. Waar moontlik word gereël dat ander medegelowiges dit ook bywoon sodat die gemeenskapskarakter van die nagmaal bewaar kan bly.

(Handelinge 1994, bl 514-515, 4.2).

17. BEDIENING VAN SAKRAMENTE DEUR PROPONENTE

* *Besluite 1998:* (Handelinge 1998, bl 463, pt 1.7).

* *Besluite 2011:*

17.7 Proponentsbevoegdheid

17.7.1 Dit is 'n persoon wat aan bepaalde akademiese vereistes voldoen, wie gelegitmeer is en vir die breë kerkverband beskikbaar gestel is. 'n Proponent beskik oor die volgende ampsbevoegdheid:

17.7.1.1 Die Woord bedien op uitnodiging en toesig van 'n kerkraad

17.7.1.2 Liturgiese handelinge verrig tydens eredienste

17.7.1.3 Ander geestelike werk in 'n gemeente verrig, bv jeugwerk ens.

17.7.2 'n Proponent beskik nie oor die volgende ampsbevoegdheid nie:

17.7.2.1 Bediening van sakramente

17.7.2.2 Om as huweliksbevestiger aangestel te word nie

17.7.2.3 Leiding van kerkraadsvergaderings (slegs nadat hy/sy verkies en bevestig is as ouderling). (Agenda 2011 bl 34 pt 4.1.4.2. Vergelyk die Reglement vir die Reëling van die Bevoegdheid van Bedienaars van die Woord, Propontente en Emeriti).

18. BELEID TEN OPSIGTE VAN VROUE IN DIE KERK

(Handelinge AS 2011, p 83, pt 18).

19. BUITELANDSE BEDIENING

Die besluite van die Algemene Sinode is op aanvraag by die Algemene Sekretaris beskikbaar.

20. KERKLIED

20.1 Amptelike Liedbundel

Die Algemene Sinode bevestig sy besluit dat die nuwe Liedboek van die Kerk die amptelike liedbundel van die NG Kerk is en doen 'n beroep op al die gemeentes om dit met ywer te benut (Handelinge AS 2002 bl 536, pt 2.1.1.3).

20.2 Flam en Vonkk: (Handelinge 2011 p 84 pt 23)

21. OUTEURSREG EN SANGBUNDELS

** *Besluite 1998:* (Handelinge 1998 bl 403 pt 2.5.4 en bl 433 pt 6.5).

** *Besluite 2002:* (Handelinge 2002 bl 536 pt 2.1.1.3 en bl 573 pt 8.3).

22. KERKLIKE LIDMAATSKAP

*** *Besluite 1998***

22.1 Die Algemene Sinode bevestig dat dooplidmate en belydende lidmate op grond van die verbond volledig lidmate van die kerk is.

22.2 Die Algemene Sinode handhaaf die praktiese onderskeiding van dooplidmate en belydende lidmate om uitdrukking te gee aan die verskil in verantwoordelikhede rondom lidmaatskap.

22.3 Die Algemene Sinode besluit dat oordrag van lidmaatskap van een gemeente na 'n ander by wyse van attestaat sal geskied. Die attestaat is 'n getuigskrif van die kerkraad oor die lewe en leer van 'n belydende lidmaat tydens sy/haar verblyf in die gemeente. Die naam van 'n lidmaat wat gedoop is, word saam met dié van sy/haar ouer(s) op die attestaat vermeld. Indien dit nie moontlik is nie, word 'n doopattestaat uitgereik as getuienis dat die lidmaat gedoop is en, indien moontlik, te getuig oor die lewe en leer van die lidmaat.

22.4 Die Algemene Sinode besluit dat die kerkraad die attestaat van die lidmaat in ontvangs neem en die pastorale verantwoordelikheid vir die lidmaat moet aanvaar. As sodanig het die kerkraad toesig oor die lewe en leer van die lidmaat. Die kerkraad moet toesien dat die lidmaat aktief meeleeft in die gemeente deur sy/haar gawes beskikbaar te stel tot opbou van die gemeente en die uitbou van die koninkryk van God in die wêreld (Handelinge 1998 bl 454 pt 4).

*** *Besluite 2002***

22.5 Die Algemene Sinode aanvaar die volgende uitgangspunte vir die hantering van kerklike lidmaatskap:

22.5.1 Insluiting in die verbond (soos deur die doop bekragtig) is die grond vir volledige lidmaatskap.

22.5.2 Lidmaatskap van 'n gemeente (nie noodwendig die een binne wie se geografiese grense gewoon word nie) is verpligtend.

22.5.3 By watter gemeente ingeskakel word, is primêr die verantwoordelikheid van die lidmaat.

22.5.4 Gemeentes bly geografies ingedeel sover die geografiese gebied verstaan word as daardie gebied waarvoor die gemeente die institusionele verantwoordelikheid aanvaar om daar die koninkryk van God op elke terrein te bevorder.

22.6 Die Algemene Sinode handhaaf die gebruik om gemeentes geografies af te baken.

22.7 Die Algemene Sinode besluit dat die formele aflegging van geloofsbelydenis ingeklee word as 'n getuienis van persoonlike geloof in Jesus Christus, onderskrywing van die Gereformeerde leer soos vervat in die Ou- en Nuwe Testament en die artikels van die Christelike geloof en gereedheid om leiding te neem in die gemeente.

22.8 Die Algemene Sinode gee opdrag aan die Algemene Jeugkommissie om toe te sien dat die kategetiese materiaal doelgerig aandag gee aan leerstellinge en praktiese toerusting van lidmate om hulle diensverantwoordelikheid in die gemeente en gemeenskap te kan aanvaar.

22.9 Die Algemene Sinode besluit dat die onderskeid tussen doop- en belydende lidmaatskap nie dui op dubbele lidmaatskap nie, maar slegs 'n onderskeid in die proses van lidmaatskap ontwikkeling aandui.

22.10 Omdat die ontwikkeling na belydende lidmaatskap gepaard gaan met die gereedheid om meerdere verantwoordelikheid tot diens leiding in die gemeente te aanvaar, besluit die Algemene Sinode dat slegs belydende lidmate tot die ampte (diens, leierskap) gekies word.

22.11 Die Algemene Sinode gee opdrag aan die AKG om 'n studie te doen oor die faktore wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon. Dieselfde bewoording geld ook wat 3.2.2.3 betref.

22.12 Die Algemene Sinode besluit om punte 3.2.2.1 tot 3.2.2.4 te aanvaar as praktiese riglyne vir die hantering van lidmaatskap en attestasie.

Die bewoording in die laaste paragraaf van 3.2.2.2 word vervang met:

(1) Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon. Dieselfde bewoording geld ook wat 3.2.2.3 betref.

(2) Die ARK kry opdrag om die riglyne te integreer en in die Kerkorde op te neem in plek van die huidige beleidsbesluit 14. Die Sinode besluit dat die praktiese hantering van attestate en spesifiek die prosedure met betrekking tot lidmaatskap oor grense heen, onmiddellik van krag is.

22.13 Lidmate van ander kerke wat versoek om in te skakel, word hanteer in terme van bestaande besluite van die Algemene Sinode. Waar sulke persone se doop erken word, kan hulle inskakel in die gemeente en deelneem aan die sakramente.

22.14 Die Algemene Sinode besluit om die volgende begripverklaring oor kerklike lidmaatskap in Die Kerkorde op te neem: Die term kerklidmaat of lidmaat is 'n aanduiding van 'n bepaalde band tussen 'n gemeente en 'n individu waarvolgens die gemeente van Jesus Christus die individu as deel van daardie gemeente se verbondsverhouding met die drie-enige-God aanvaar en waarvolgens die individu deelneem aan die diens van die gemeente aan God, medemens en skepping. 'n Dooplidmaat in hierdie verband is 'n lidmaat wat gedoop is, maar nog nie belydenis van geloof afgelê het nie. 'n Belydende lidmaat is 'n lidmaat wat in 'n erediens belydenis van geloof afgelê het. Hierdie onderskeiding dui nie op dubbele lidmaatskap nie, maar is slegs aanduiding van 'n lidmaat se gereedheid tot aanvaarding van meerdere verantwoordelikheid in leidinggewende verband in 'n gemeente as belydende lidmaat.

22.15 Die Algemene Sinode besluit dat belydende lidmaatskap deur 'n tughandeling beëindig kan word as uiterste stap van tug. So 'n persoon kan slegs deur belydenis van geloof weer belydende lidmaat word nadat die tug opgehef is.

22.16 Vanweë die implikasie van hierdie besluit van die Algemene Sinode in die lig van Art. 10 van die Kerkorde (1998) en die NGB art. 16, besluit die Algemene Sinode om die hele verslag van die Ad Hoc-kommissie vir Kerklidmaatskap (Agenda p 306-311 punt 2.6) na die ARK te verwys om opnuut te kyk na al die aanbevelings. (Handelinge AS 2002, p 559, pte 2.6.4 en p 560).

**** Riglyne vir praktiese hantering van lidmaatskap**

22.17 Persone kan binne geografiese grense van 'n bepaalde gemeente intrek en lidmaatskap van daardie gemeente verlang.

22.17.1 Lidmate handig self hulle attestate by die nuwe gemeente in of versoek die administratiewe amptenaar van die gemeente om dit van die vorige gemeente aan te vra.

22.18 Persone kan binne die geografiese grense van 'n gemeente intrek en lidmaatskap van 'n ander gemeente verlang.

22.18.1 Gemeentes behoort nie sonder meer sulke lidmate te verwelkom as die motivering vir hulle keuse om in te skakel verband hou met slegte verhoudings tussen die persoon(-ne) en iemand anders in die gemeente vanwaar hulle kom nie. In so 'n geval moet die kerkraad deur pastorale begeleiding die saak hanteer en in die reïne bring.

22.18.2 Gemeentes behoort net lidmate van buite hulle geografiese grense te aanvaar indien dit prakties moontlik is om sulke lidmate te bedien waar hulle woon en dit vir sulke lidmate prakties moontlik is om aktiewe lidmate te wees van die geloofsgemeenskap. ('n Uiterste voorbeeld illustreer dit: Dit sal bv. onprakties en onaanvaarbaar wees as 'n lidmaat van Laingsburg sou besluit om by Roodepoort in te skakel. Die kerkraad van Roodepoort sou in die geval van so 'n versoek om erkenning as lidmaat dit alleen kon aanvaar as die kerkraad die vermoë het om die lidmaat in Laingsburg te versorg en as die lidmaat in Laingsburg die vermoë het om in te skakel by die gemeente-aktiwiteite in Roodepoort.)

22.18.3 Lidmate versoek skriftelik die gemeente waar hulle wil inskakel om as lidmate aanvaar te word en verskaf die nodige dokumentasie soos attestate en doopbewyse waar nodig. Die gemeente wat so 'n aansoek ontvang kan lidmate help met die verkryging van hierdie dokumente.

22.18.4 Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon.

22.19 Persone kan binne die geografiese grense van 'n bepaalde gemeente intrek en verlang om lidmaat te bly van die gemeente waar hulle lidmaat was.

22.19.1 Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon.

22.20 Persone kan vir 'n tydperk lidmaat van 'n bepaalde gemeente wees (hetsy omdat hulle binne die grense woon of oor grense lidmaatskap bekom het) en besluit om lidmaat van 'n ander gemeente te word.

22.20.1 Lidmate moet die kerkraad waar hulle lidmaat is daarvan in kennis stel met opgaaf van redes. Indien die kerkraad bevind dat die redes vir verandering van lidmaatskap nie kwaadwillig is nie, kan die attestaat na die nuwe gemeente oorgeplaas word (Handelinge AS 2002 bl 559).

23. RIGLYNE VIR VERGOEDING AAN WERKGEWERS

*** Besluite 2002**

23.1 Vanweë die aard van die NG Kerk as 'n kerkverband en nie net losstaande gemeentes nie, kan van kerkrade en gemeentes verwag word om hulle leraars en ook kerkraadslede beskikbaar te stel vir diens in die kerkverband (ring, sinode en Algemene Sinode).

23.2 Wanneer 'n predikant 'n buitengewone deel van sy/haar dienstyd in die diens van die kerkverband bestee, kan die kerkraad en die betrokke kommissie(s) met mekaar in gesprek tree oor kompenserende vergoeding aan die kerkraad of moontlike ander reëlings – die kerkraad of die betrokke kommissie neem die inisiatief. Onderhandelinge oor kompenserende vergoeding moet vroegtydig gereël word.

23.3 Vergaderinge en kommissies van die kerkverband moet toesien dat die werk wat deur 'n predikant in kerkverband gedoen word nie ten koste van sy/haar gemeentewerk geskied nie. Indien dit wel gebeur, moet die kommissie(s) eers 'n poging aanwend om die werk te verdeel alvorens daar om kompenserende vergoeding gevra word en met 'n behoorlike motivering die nodige goedkeuring verkry word.

23.4 Kommissies kan in oorleg met die verantwoordelike kommissie reël om 'n spesiale vergoeding aan 'n persoon te betaal vir die verrigting van besondere dienste aan 'n kommissie. Hiervoor moet voorsiening gemaak word in die begroting van die kommissie.

23.5 Waar nodig, behoort persone wat dienste vir 'n kommissie van die kerkvergadering lewer, deur die kerkvergadering van 'n administratiewe infrastruktuur voorsien te word, waaronder die vergoeding vir sekretariële dienste, fotokopiëerkoste, telefoon- en fakskosies.

23.6 Billike vergoeding vir reis- en verblyfkosies en daggelde aan persone wat in kommissies van die kerkverband dien, behoort betaal te word (Handelinge 2002 bl 570 pt 8.10.2.3).

**** Besluit 2011**

23.7 Inkoop van dienste

Die Algemene Sinode besluit om die inkoop van dienste tot uitgawes van funksionaries te beperk. Leraars wat vir bepaalde dienswerk verkies word, moet dit binne die riglyn van 10% van hulle tyd aan die kerkverband uitvoer. Taakspanne van die Algemene Sinode moet so funksioneer dat hulle hulle personeel binne hierdie riglyn aanwend (Handelinge 2011 bl 110 pt 23).

KERKLIKE OPSIG EN TUG

24. RIGLYNE VIR DIE BESLEGING VAN KERKLIKE GESKILLE

24.1 Ampsdraers en lidmate poog allereers om onderlinge konflik op 'n persoonlike en pastorale wyse op te los.

24.2 'n Kerkvergadering kan, waar konflik onder sy aandag kom, persone benoem om die oplossing daarvan te begelei.

24.3 Oplossing word bereik wanneer:

24.3.1 'n alternatief as oplossing vir die probleem gevind is wat vir al die betrokkenes aanvaarbaar is, of

24.3.2 die betrokkenes ooreenkom om ruimte vir mekaar te maak om van mekaar te kan verskil en met mekaar versoen.

24.4 In die hantering van konflik geld onder meer die volgende:

24.4.1 Duidelikheid moet verkry word oor die presiese aard en omvang van die konflik.

24.4.2 Alle betrokkenes moet volle geleentheid kry om hulle siening van die saak te stel.

24.4.3 Die begeleier(s) tree altyd so op dat hy/sy nie by die konflik betrokke raak nie.

24.4.4 Alle betrokkenes behoort hulle volle samewerking te gee om 'n oplossing te bereik.

24.4.5 Die begeleiers rapporteer aan die kerkvergadering wat hulle benoem het.

24.4.6 'n Kerkvergadering kan ook 'n ander kerkvergadering vra om die hantering van die konflik oor te neem (Handelinge 1998 bl 462 pt 2.10).

BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUITE

25. DIE NG KERK EN DIE GRONDWET

Agenda AS 2007, Deel I, p 99, A.2.1 Verslag van die Moderamen pt 3.4.2 (vergelyk ook Moderamen Bylaag 1, p 111, asook Agenda Deel II, p 13)

26. SUID-AFRIKAANSE HANDVES VAN GODSDIENSREGTE EN - VRYHEDE

(Opgeneem in Die Kerkorde 2011, bl.131 e.v.).

27. KERKHERENIGING

(Opgeneem in Die Kerkorde 2011, bl.135 e.v.).

AKTUELE EN ETIESE SAKE

28. BEDIENING VAN BEVRYDING

28.1 Die Algemene Sinode bely met blydschap die oorwinning van Jesus Christus oor al die manifestasies van die duiwel, bose magte, boosheid en kwaad in hierdie wêreld.

28.2 Die Algemene Sinode aanvaar dat hierdie oorwinning in baie gevalle nog nie ten volle sigbaar is nie, dat ons dikwels oorweldig is deur hierdie boosheid wat groter is as onself, ook juis weens die swakheid van die mens, die verleiding van die sonde en die gebroke werklikheid.

28.3 Die Algemene Sinode aanvaar daarom dat ons as kinders van God nog steeds in 'n geestelike stryd gewikkel is teen die boosheid in al sy manifestasies in die wêreld, maar veral teen die kwaad wat in elke mens skuil.

28.4 Die Algemene Sinode bevestig weer eens dat dit van uiterste belang is dat die kerk sal leef vanuit die geloofsperspektief dat, hoewel die Bose gelowiges steeds bedreig soos 'n brullende leeu en versoek soos 'n engel van die lig, die bose deur die lewe, sterwe en opstanding van Jesus en die uitstorting van God se Gees oorwin en aan bande gelê is.

28.5 Daarom meen die Algemene Sinode dat enige sogenaamde bediening van bevryding wat die geloofswaarheid oor die lewe en werk van Jesus en die Gees van God misken, geen bediening van die evangelie is nie en ook geen vryheid bring nie.

28.6 Die Algemene Sinode moedig daarom alle gelowiges aan om deur die krag van die Heilige Gees (in die gees van die oorwinning van Jesus) die boosheid die stryd aan te sê deur spesifiek te fokus op die genadige verlossingswerk van Christus, sodat die kerk die ware kenmerke van Evangeliese gehoorsaamheid (liefde, genade, vergifnis en versoening) sal vertoon.

28.7 Die Algemene Sinode aanvaar die werklikheid dat daar 'n wye diversiteit van interpretasies en toepassing van die Bybelse boodskap oor die bose en demone binne die NG Kerk is. Daar is ruimte vir lidmate wat aan die werklike en persoonlike aard van die duiwel en demone glo, en daar is ruimte vir lidmate wat die Bybelse spreke oor die bose en duiwels anders interpreteer.

28.8 Die Algemene Sinode oordeel dat die getuienis van leraars en lidmate van die NG Kerk dat hulle in hulle bediening wel mense teëgekomp het van wie hulle oortuig was dat hulle deur bose magte of demone gedemoniseer was – en ook hulle getuienis dat 'n bediening van bevryding baie van hierdie mense van kwellings, vreesagtigheid, haat teenoor God en sy gebod bevry het – nie sonder meer afgewys moet word nie. Die Sinode aanvaar dat daar verskillende interpretasies is oor die werklikheid al dan nie van gedemoniseerdheid. Dit geld ook vir die interpretasie oor wie en wat agter bepaalde bevrydinge lê.

28.9 In die lig daarvan is dit die oordeel van die Algemene Sinode dat 'n bediening van bevryding as 'n buitengewone bedieningshandeling onder bepaalde voorwaardes toegelaat sou kon word eerder as om dit geheel en al te verbied. Die voorwaardes waaronder so 'n bediening toegelaat sou kon word, hou in dat:

28.9.1 die bediening van bevryding as 'n buitengewone bediening beoefen sal word en nie as deel van 'n roetine-pastoraat nie;

28.9.2 dit onder toesig van en met rapport aan die kerkraad en die ring gedoen word;

28.9.3 die persoon ook vir mediese evaluering verwys moet word. Daar is 'n swaar verantwoordelikheid op persone wat so 'n bediening beoefen om mense nie skade te berokken deur siekte (onder meer psigiatriese verstourings) as besetenheid of gedemoniseerdheid te behandel nie;

28.9.4 daar met sorg gewaak word teen 'n animistiese verstaan van die skepping en teen die neiging om te dink daar skuil magiese kragte in sekere voorwerpe; teen lang konfronterende gesprekke met bese magte, asook teen die gepaardgaande triomfalisme wat straal uit sensasionele byeenkomste van bevryding;

28.9.5 daar verrekken moet word dat die Gees van Christus in mense wat aan Christus behoort en sy Naam bely, leef. Bedieningspraktyke wat die algenoegsaamheid van die werk van Christus minag en daarmee die gereformeerde belydenis van die volkome verlossingswerk van die genadige God in Jesus op die spel plaas, word afgewys.

28.10 Die Algemene Sinode besef dat die verskillende kulture in ons land ons duidelik bewus gemaak het van die veel-fasettige aard van die siening oor die Bese; dat daar kontekste is waarin daar 'n werklike vrees vir eksterne bese magte is wat baie mense se lewens oorheers en dat hierdie lewenservaring ernstig opgeneem behoort te word. Die Algemene Sinode moedig daarom sy eie ampsdraers en lidmate aan, wat in sulke kontekste werk, om op verantwoorde wyse besondere aandag hieraan te gee met die doel om die radikale verlossingswerk van Christus met oorgawe te verkondig (Handelinge 2011 bl 97-98 pt 18).

29. GELOFTEDAG AS VERSOENINGSDAG

(Handelinge 1994, pp 437, 560 en 694)

30. HOMOSEKSUALITEIT

30.1 Die Bybel is ons uitgangspunt en in ons nadenke oor homoseksualiteit soek ons eerlik na maniere om die Bybelse waardes betekenisvol binne die konteks te interpreteer.

30.2 Ons aanvaar die liefde van Christus as die enigste geldige grondhouding waarop verhoudinge binne die geloofsgemeenskap gebaseer word. Alle mense is geskep na die beeld van God; die verlossing in Christus is vir alle mense en die Gees is uitgestort op alle gelowiges. Daarom aanvaar ons die menswaardigheid van alle mense.

30.3 Alle mense, ongeag hulle seksuele oriëntasie, is ingesluit in God se liefde en hulle word op grond van hulle doop en geloof as lidmate van die kerk van Christus aanvaar. Onder lidmaatskap word verstaan toegang tot die sakramente, toegang tot die ampte en onderworpenheid aan die kerklike tug.

30.4 Die Algemene Sinode herbevestig die besluit van 2004 dat, volgens ons verstaan van die Bybel, slegs die verbintenis tussen een man en een vrou as 'n huwelik beskou kan word.

30.5 Die Algemene Sinode bevestig ook die besluit van 2004 dat sowel heteroseksuele as homoseksuele promiskuiteit ten sterkste veroordeel word.

30.6 Die Algemene Sinode besluit dat, in die lig wat ons tans het, homoseksuele verbintenisse en huwelike nie as 'n alternatief vir die huwelik aanvaar kan word nie.

30.7 Die verlening van predikantsbevoegdheid is 'n funksie van die Algemene Sinode. Die sinode besluit dat homoseksuele gelegitimeerdes wat 'n selibate lewenstyl beoefen tot die predikantsamp toegelaat word.

30.8 Die Algemene Sinode erken die diskresie van Kerkrade om die verskille oor homoseksualiteit in gemeentes in die gees van Christelike liefde te hanteer.

30.9 Die Algemene Sinode verklaar dat die besluit van 8 punte insake homoseksualiteit as 'n eenheid aan die Algemene Sinode gestel is en dat hierdie besluit as 'n eenheid gelees en verstaan moet word (Handelinge 2007 bl 204-205 pte 12.2 en 12.3).

31. HUWELIK EN SAAMWOON

31.1 Die Algemene Sinode neem kennis van die verslag en spreek sy waardering uit vir die kommissie se eerlike poging om verantwoordelik met hierdie kontekstuele saak om te gaan.

31.2 Die Algemene Sinode beseft dat die huwelik soos ons dit vandag ken die produk van eeue se ontwikkeling is. Daarom kan sommige huweliksgebruike soos in die Bybel beskryf, byvoorbeeld leviraatshuwelike en die vrou as besitting, nie sonder meer dien as riglyne vir hoe Christelike huwelike vandag behoort te wees nie.

31.3 Die Algemene Sinode erken dat saamwoonverhoudings (wat die seksuele insluit) vandag 'n werklikheid in die samelewing is. Daar is verskillende redes waarom mense saamwoon. Sommige mense woon saam omdat hulle seksuele eksklusiwiteit nie as 'n belangrike aspek van 'n verhouding beskou nie. Hierdie verhoudings is weens die niepermanente en selfsugtige aard daarvan, eties onaanvaarbaar.

31.4 Die Algemene Sinode is bewus daarvan egter dat daar ander redes is waarom ander pare saamwoon. Sommige woon saam met die argument dat hulle die huwelik hoog ag en daarom seker wil maak dat hulle in alle opsigte by mekaar pas, ook wat die seksuele betref, voordat hulle trou. Hierdie verhoudings reflekteer in baie opsigte die Bybelse waardes van liefde, respek en eksklusiwiteit en kan dus nie sonder meer afgewys word nie.

31.5 Die Algemene Sinode is nogtans daarvan oortuig dat die historiese ontwikkeling van die huwelik in die Bybel en in die geskiedenis vir ons duidelike riglyne bied van wat 'n Christelike huwelik is: 'n vaste, formele ooreenkoms tussen twee persone van die teenoorgestelde geslag om hulle lewens in alle opsigte met mekaar te deel in 'n lewenslange verbintenis waarin seksualiteit 'n eksklusiewe karakter dra, geseën of bevestig deur die kerk, gesluit in die teenwoordigheid van getuies, sover as moontlik in die gemeenskap van gelowiges en verkieslik erken deur die staat as 'n wettige huwelik.

31.6 Die Algemene Sinode oordeel dat, in die lig van bostaande, gelowiges met reg die huwelik 'n gawe van God noem en dat seksuele gemeenskap buite so 'n vaste, formele ooreenkoms nie aan Christelike riglyne voldoen nie.

31.7 Die Algemene Sinode beskou die reëlins van mediese fondse en pensioenskemas wat voordele van mense ontnem wanneer hulle na die dood

van 'n eggenoot/eggenote weer in die huwelik tree, as eties problematies en onderneem om nogeens met die betrokke owerhede hieroor in gesprek te tree.

31.8 Die Algemene Sinode wil mense wat in 'n etiese saamwoonverhouding leef en dus die Christelike norme vir die huwelik uitleef, aanmoedig om die verbintenis nog vaster te maak deur die kerklike en staatkundige aspekte ook in plek te kry.

31.9 Bostaande besluite word nie afsonderlik nie, maar deurgaans as 'n eenheid beskou oor die kerk se standpunt ten opsigte van die saamwoon van ongetroudes.

31.10 Die Algemene Sinode aanvaar dat al die implikasie rondom die bevestiging van 'n enkel kerklike huweliksverbintenis nog nie uitgeklaar is nie en daarom op hierdie stadium nie ten gunste van so 'n reëling nie.

31.11. Huwelik en saamwoon: pastorale versorging: Die Sinode versoek leraars om in pastorale hantering van pare-in-verhouding, hulle met deernis te begelei van onvolledige verbintenisse na die omvattende, Bybelse verbintenis van die Christelike huwelik, en hierdie ideaal nooit af te water nie.

31.12 Huwelik: rol en plek

1. Die Algemene sinode bevestig die plek en waarde van die Christelike huwelik in die kerk en die gemeenskap en motiveer leraars en lidmate om die duursaamheid daarvan te bevorder.

2. Die Algemene sinode versoek leraars en lidmate om gesonde huwelike aktief te bevorder en moeite te doen met huweliksvoorbereiding en huweliksverryking, omdat die idee en praktyk van huwelike verskraal het.

3. Die Algemene Sinode motiveer gemeentes om jaarliks op die tweede Sondag van Februarie wêreldhuweliksdag te vier.

A TOT Z - BELEID

Beskikbaar op die amptelike webblad van die NG Kerk: Algemene Sinode, dokumente.